

உ

கணபதிதூணை.

கு ள த் தூ ர்

அ மு தா ம் பி கை

பிள்ளைத்தமிழ்.

—*~:0:~*—

கைலாசபரம்பனைத் திருவாவமி துறையாதீனத்துச்

சிவஞான சுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

இது

ஷையாதீனத்து

விசுவலிங்கசுவாமிகளாலும்

இராமநாதபுரம்

இராமசுவாமிப்பிள்ளையாலும்

பரிசோதித்து,

சென்னப்பட்டணம்

ஊ. புஷ்பரதச்செட்டியாரது.

கலாரத்நாகரம்

என்றும்

அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பிரபவஞ்சு ஐப்பசிடி

ஆ சி ரி ய ர் க ரு த் து .

மனம்வாக்கி லெட்டாத சிற்சத்தி யாயிடினு மன்பதைக
 ளுய்ய வேண்டி - மலையகையன் முதலோ ரிடத்தவ தரித்தொ
 ரு மடப்பிள்ளை யாய்வருதலால், இனநாட்டி வாழ்த்தியவர்
 பெரியோர்கள் வாழ்த்தற் கெடுத்தவித் தாரகவிதாம் - எண்
 ணிடிற் பலவா மவற்றிற்கு முதலாக வேன்றபெண் பிள்ளை
 க்கவி, முனிவோட்டு காப்புநற் கீரைதால் சப்பாணி முத்தம்
 வா ரானை மற்று - மொழியும் புலப்பருவ மம்மாளை நீருச
 ன முறையினை யிருபருவமும், நனிவாய்த்த வகவலின் விரு
 த்தத்தி னாற்பாடி நவிலுமுத திங்கண்முதலா - நயநதமு வெ
 ழுதிங்கு ளளவினிற் கேட்பிக்கு நனமைய தெனபபுகல்வோ.

அ வ ய ட க் க ம் .

இளம்பருவ விளையாட்டை நோக்குழிந் திருவுரு விடந்
 தாசை மிகுதி யுண்டா - மென்பதால் வித்தார கல்ககெலா
 முனஹ விபனறபிள் ளைக்கவியிசைக், குளநதையிற் சோ
 மேசர் மாபிணக் கொங்கையாற் குழைவித்த வமுதவல்லி -
 கோமளப் பருவத்தி லருகொன்று தாதியர்சொல் கூற்றென
 ப புகழ்த லுறநேன், வளம்பெருகு மிமையவரு மேத்தொ
 ணப் பெருமாட்டி மகிமையென் புன்மொழிகளால் - வாழ்
 ததரிய தாமெனினு மாங்கவள் கிரிக்கிஹைவன் மகளாகியது
 வுமல்லால், உளஞ்சொடியர் வாழ்வலைச் சேரியினு மவதரித்
 தொளிர்பாசி சங்கு பூட்டி - உண்மகிழ்ந் தருளுதலி னென்
 மொழிக் கும்பெரி துவநதருள் சுரக்குமெனவே.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குளத்தூர்

அமுதாம்பிகை

பிள்ளைத்தமிழ்.

விநாயகக்கடவுள்வணக்கம்.

மணிகொண்ட கோடொரு மருங்குண்மை யாற்பெண்
மை வடிவென்று மஃதின்மையேரா - மருங்குண்மை யாலா
ண்மை வடிவென்று மீதுகீழ் மாறிய திருக்காட்சியால், அணி
கொண்ட வுயர்திணைய தெனறுமஃ நிணையென்றும் யார்க்கு
நு கிளக்க வரிதாம் - ஐங்கரச் சிறதூரத் தின்கழற் செஞ்சரண
மஞ்சல்த துத்துதிப்பாம், பணிகொண்ட துத்திப் படதிற
கிளைத்தவிர் பரூமணி விளக்கி னொருபாற் - பாயிருட் பட
லஞ் செறிநொளிர்வ தென்னவப் பாம்பிணை கிடக்கு மொரு
வன், திணிகொண்ட மல்லற புயக்குவடி விம்மத் திளைக்குமக
ள் வாணிபிரியாத் - தென்குளந தாபுரி யிருநதவமு தாம்பி
கை செழுந்தமிழ்க் கவிதழையவே.

காப்புப்பருவம்.

திருமால்.

தீர்கொண்ட கஞ்சக் கிழத்திதன் காந்தனைச் சிறைசெய்த
வாறறிந்தாற் - செயிர்த்துநந் திருமனைவி மகன்மருகி தன்
யெலாஞ் சிறைசெய்யு மென்றறிந்தும், ஏர்கொண்ட தீமத்து

னக் கேண்மை யா லர்ச்சனற் இறுதிநாள் பயவாமையே - எண்ணிமுன் பரிதியைப்பரிதியாற் றடைசெய்த வேந்தற்பிரான்புரகக, பேர்கொண்ட மேனிலச் சோபான மிசையேறு மேந்தமார் முகனோக்கிரம் - பேரரசு கொள்ளவரு மதிபோலு மிதுவெனப் பெரிதுமேக் குற்றவர்கடங், கார்கொண்ட பின்னற் கரும்பாந்தள் கண்டுளங் கவலாது களிகூர்ந்துதண் - கலைமதியம் வைகுபொழில் சூழ்குளத் தூர்வருங் கடவுட் பி ராட்டி தனையே. (க)

சிவபெருமான். வேறு.

அளிசு ரந்தமரர் பசிகெ டும்படியி னமிழ்து தந்தகதிர் கொள்சடைக் காட்டிடை - அழல்வி டஞ்சொரியு மரவி னம் பசிய வறுகு வெண்டலைகள் பல்குறச் சூட்டியும் - அரிய ய னபரச வவரி மிக்கபதெறு மலர்செ முங்கமலம் வெல்கரத் தோட்டிடை - அனைவு தும்பொருள்கள் கருக வெம்புகுட ரவி ரு மங்கியினை வெய்தெனக் காட்டியும், இனிவ ரும்பொன்மலை வளையு முன்பவுண ரொயிலொ ருங்கவிய வெள்ளுபொற் றோ ட்கிடை - ஓடுவ னங்களினி லுயிர்ம டிந்தவர்த மிகழு மென் பிளையு மெதெனப் பூட்டியும் - எழுத ருஞ்சொன்மறை முடி வு மன்பர்தம திதய மும்பரவ நல்குமெய்த் தாட்டுணை - எம து புன்றலையு முறந யந்துமரு ளியப ரம்பரனை யுள்ளுறச் சே ர்த்துணம், தளிர்நு வன்றியிருள் படநி ழன்று குளிர் தழுவி வண்டுதுணை செய்துணர்ப் பூத்திரள் - ததைவு கொண்டு ந று மணம னைந்துமகி தலம சும்புபட வெள்ளமட் றேற்றெழு - தரவ ளர்ந்துமுனி லகடு டைந்தழகு தபவு தைந் தீதிசை யெ ல்லையைக் காத்திடு - தறுக ணெண்கரியை முடுகு றுங்கருவி தருமி தென்றெவரும் விள்ளமொய்த் தார்த்தவிர், ஒளியு மிழ் ந்துலவு பரிதி மண்டலமு முடுப மண்டலமு நில்லெனத் தாழ் த்திவிண் - ணுலகு சென்றுசுரர் தருவொ டும்பழகி யுறவு கொ

ண்மிகிழ் பல்வளக் காக்களின் - உறைப சுங்கினிகள் சுருதி
சுந்தையுட னுரைசெய் கின்றதனை மல்குபுத் தேட்குலம் - ஒ
ளிமி ருந்துகவர் பதிசு ளந்தைவரு முரை விளங்கமுத வல்வி
யைக் காக்கவே. (உ)

விநாயகக்கடவுள். வேறு.

ஒற்றைச் சுதைத்தனுக் கோட்டியெங் கணுமின்னி யோ
வாதுமும்மாரிபெய் - தொண்பூ தலத்துலவு செங்கொண்டல்
போலுமென் றுன்னியச் சுற்றியாமிதற், கெற்றைக்குமூர்தி
யாயுற்றிடக் கடவமென் றிருண்மேக மருகுவந்தாங் - கில
குசரு மூடிகத் தாதிப் பிரான்சரண மேத்தெடுப் பாமெம்பி
ரான், சுற்றைப் பிறைக்கொழுந் தொளிர்சடிவ வட்டமேற்
கணமணிப் படம்விரித்துக் - கண்வளரு மகிரீர்மை தலையுவா
ளுன்றுசெங் கதிர்க்கிர கணங்கடுக்கும், பெற்றித் திறந்தெ
ரிந் தானந்த வெள்ளப் பெருங்கடல் குடைந்தாடுறூஉம் -
பெண்ணணங் கரசியைத் தென்ருளத் தூரெம் பிராட்டியை
க் காக்கவென்றே. (ங)

முருகக்கடவுள்.

மாங்குயி றுரந்துசுவை யூற்றெழ மிழற்றுமொழி வான
யீன் மாதரறுவர் - மருமத் தெழுந்தபொன், வள்ளத்தி னயி
ழ்துண்டு மருவ்வாழ் தற்குரியதன், நேங்கமல வீட்டினைத்
தனதெனக் கொண்டுவாழ் திசைமுகனை வெய்துயிர்த்துச்
சிரநான்கு மோதப் புடைத்துப் பிணித்துவன் சிறையிட்ட
தேவை நினைவாம், ஒங்கலொரு வில்லா வளைத்தெயி னகைத்
தனலை யூட்டியருள் சோமேசனார் - ஒருமு விழிக்கிடைந் தஞ்
சிச் சரண்புகுந் தோலமிடி புண்டரீகம், பூங்குவளை மாரணுக்
கருள்செய்து முகமெனப் போர்கொண்ட வாள்விழியெனப் -
பொய்த்துண் ணிடையெனத் தாங்குங் குளந்தா புரிக்குள
மு தைக்காக்கவே. (ச)

பிரமதேவர்.

துவளக் குருஉமணி குயிற்றியொளிர் தபனியத் தனதும்
 னை வாயினியுவுந் - தண்ணிய விதழ்க்கத வடைத்துத் திறக்
 குந் தனித்தொழிலை வண்டு முரலும், பவளச் சரோருகத்
 தன்னைதன் னேடுந் பவித்தபுல வற்கு மந்தப் - பண்ணவற்
 கெதிரான புலவற்கு மாகப் பணித்தவினற வன்புரக்க, கவ
 ளக் கடாங்கவிழ் கவுட்டுணை நெடுங்கைக் களிற்றுப் பிடர்த்த
 லைவருங் - கண்ணு யிரங்கொண்ட விண்ணுடர் கோமுகன் கற்
 பகச் சோலை விடபந், துவளக் குடங்கைத் தலத்தினிற் கோ
 ட்டித் துணைத்தமுலை மாதர்மலர்கொய் - தாமணித் தெற்றிக
 ணெருங்கிய குளந்தைவரு சுந்தரப் பெண்ணமுதையே. (ரு)

தேவேங்கிரன். வேறு.

அதிருந் தரங்கக் குண்டகழி யளறு படப்புக் குழக்கிமு
 முக - கசனிக் கிலிக் கலிந்துமதத் தடுக்க லெடுத்தித் தெ
 நித்துவெகுண், டெதிருந் குழுஉக்கொள் படைகவல விட
 னுங் கறைத்தாட் பருஉத்தடக்கை - இறைக்குங் கடவெண்
 களிற்றியானை யெருத்தத் திவரும் புருகூஉன், முந்ருஞ் ச
 வைத்தெள் ளமிழ்தொழுகு முழுவெண் ணிறத்து மங்குமு
 வி - முருகு விரியுங் கடவுணதி முழுக்கித் தினைக்குஞ் சடைப்
 பெருமான், கதிரும் விழிக ளிருள்சிப்பக் கங்குற் பொழுதி
 னெருங்கிருந்துங் - கலவிக் குறிப்பிற் குளநாணுங் கமலா க
 ரியைப் புரக்கவே. (சு)

இலக்குமி.

கடிப்போ தலர்த்திக் கருஞ்சரும்பா களித்துத் துயில்கு
 ா கற்பகப்பூங் - கானம் பயிலுங் காமர்மகர்க் கலை தூரந்தி
 ன் னமிழ்தளித்துப், படிப்பாற் பயிலு மகளிடத்துற் பவித்து
 ப் புவன மூன்றையும் - பரிக்குந் திகிரிப் புடைப்பாணிப் ப

கவன் மருமத் துறைமடந்தை, விடப்பாம் பிரவி வெம்மைமி
சை மேவா வண்ணங் குடைகவிப்ப - விரிக்குங் கதிர்ச்செ
ம் பவளநிற வேணி யணையாப் புனிற்றுமதி, முடிப்பா லரசு
வீற்றிருக்கு முதல்வ னிடப்பா லிருந்துலக - முழுது முயிர்
த்த குளநதைநகர் மொப்பூங் குழலைப் புரக்கவே. (எ)

சரசுவதி. வேறு.

அளிக்கா தரவுற்றுச் சுவைத்தகள் - அளித்தார் வனசத்
துப் பொகுட்டயன், உளத்தா மரைநச்சத் தினைத்தவன் - உ
ரைப்பா லருள்பெற்றுத் தரித்தவள், களத்தால மடக்கிச்
சுரர்க்கிடர் - களைத்தேய வொறுத்துக் கடைக்கணி, குளந்
தார் நயனத்தற் கிடத்தமர் - குளத்தூ ரமுதத்தைப் புரக்க
வே. (அ)

காளி. வேறு.

துளிக்கும் பசுந்தே னுவட்டெடுத்தச் சொரியுஞ் செழு
ந்தா மரைப்பொகுட்டித் - தோன்றற் பெருமான் முசுற்கடவு
ட்டொகுதிப் பைங்கூழ் களைக்கருக்கிக், களிக்கு மடொ சு
ரக்களையைக் களைந்து சிரமேற் பாசடையிற் - கமல மெனந
தாள் பதித்திவர்ந்த கன்னி யெனூறதெய் வதங்காக்க, பளி
க்கு மணிமா டங்கடொறும் பதிந்த தமது சாயலினைப் - பா
ரா வினமென் றிளஞ்சேய்கள் பரிந்து பரிந்து வருகவென,
விளிக்குங் குளநதைத் திருநகரின் வெளிய மதியந் தவழுமு
டி - விளங்குங் கதிர்ச்செம் பவளமலை மீது படர்பைங் கொ
டி யினையே. (க)

சத்தமாதர். வேறு.

இலகொளி யுமிழ்தரு சிறையோ திமத்தவள் - எழிலுறு
தவளவல் விடையூர் திறத்தவள் - எழுவலி மயில்கட வின
ள்வே றிரிப்பவள் - இருசிறை யொருகலு ழுனையேறி நிற்ப

வள், உலகதிர் தரவுரு மரியே றுகைப்பவள் - உமிழ்கட ம
 றைபொழி யயிரா வதத்தவள் - உழிதரு குழிவிழி யுடல்பேய்
 நடத்துநள் - உவரெழு மகளிர் த மொளிர் தாள் பழிச்சுதும்,
 அலகை ணடயிடு மழலார் களத்தினில் - அமரர்க டபுமுட
 ல் கழிபா னிறக்கலன் - அரவொடு திணிவரை நிகர்தோ ளி
 டைப்பொல் - அணியென வணிதரு பெருமா னிடத்தமர், நி
 லவிரி நகையவ ளிருமு வகைப்படு - நெறிகளு நிறுவிய வொ
 ருமா தவக்கொடி - நிலமிசை யுயரிய கமலா - கரத்துறை -
 நிருமலி மலைமக டனையே புரக்கவே. (க0)

முப்பத்துமூக்கோடிதேவர். வேறு.

சிறகரளி மொய்த்திதழ் கொழுதுமதி வைப்பசி சிதைய
 மடித்துக் களித்தாடு தேமலர் - செருகுமள கக்கன மதர்நெடு
 விழிக்கடல் சிறிது குடித்துக் கறுத்தார மேவிய - திணிமு
 லை மலைச்சொரி திதலைநிதி யத்திரள் செழுவிய பொற்புக்
 கடற்பாய வாரெழில் - செறிதரு மடித்திரை யிடையறலொ
 முக்கிய திறமை நிகர்த்தொத் தொழுக்கா முரோமமுங், கு
 றைவற வளித்தருள் சுவலய மடக்கொடி ருளிர்கெட நச்சிக்
 கறைப்போர்வை யாலுடல் - கொழுவிய தெனத்திசை முழு
 வது மடக்கிய குமரி யிருட்டைப் படச்சாடு மாதவர் - குல
 வுகிர ணச்சுவை யுணவினை யுணத்தனி குறுகிய பொற்சக்
 கரச்சேவல் போலொளிர் - குருமணி குயிற்றிய புயமலை கு
 றைக்கெதிர் சூயமுடி யைச்சற் நெறித்தேறு பார்வையும்,
 வெறிகமழு முற்பல நறுமலர் மறைப்பினில் விழைத னலத்
 தைப் படித்தேக நீள்செவி - வியனில மிறுத்தமை யெணிமற
 மிகுத்தவை வெருவி விழச்செற் றுகைத்தோடி நீடிய - விரி
 மலர் தனக்கொரு மறைவிட மெனப்படும் விதியெ னெனப்
 புக்கு விற்காதி னோடமர் - வினையில கரத்துறை சடைவன

முறற்கெழ விரைவில் விளைத்துக் குதித்தாடு பார்வையும், இறைமையு மளப்பறு மழகொளிர நிற்பவ ளிமைய மலைக்கட் கொடிப்போலமேவிய - இனியமட மைக்குயின் மரகத மயிற் பெடை யிராயு மிருக்குக் குளத்தாரி னாடியென் - னிருமைவிளை முற்றற வெனையுமடி மைக்கொளு மெழிலமிழ் தச்சத்தி வைப்பான காவலா - எரிகதி ருருத்திரர் விறல்வசு மருத்து வ றொனுமிவர் முப்பத்து முக்கோடி தேவவோ. (கக)

காப்புப்பருவமுடிந்தது.

௨ செங்கீரைப்பருவம்.

பொருவரிய வண்டப் பரப்பைமுழு தாளும் புராதனர் முகத்து விழியாப் - போந்துலவு நங்கொழுநர் தும்மைத் தடித்திடர் புரிந்தகைக் கமல நமையும், பருவர லுறுத்துமென்றஞ்சிமென் குமுதமும் பங்கயமு மொன்றை யொன்று - பாதுகாப் பத்துயிலு மென்றர மடந்தையர் பரிந்துகொண்டாடு சீர்த்தி, இருகைமல ரும்புவி பதித்தொரு முழந்தா ளிருத்தியொரு தாண்மேனிமிர்த் - திர்த்ரதிரு விற்கிடை தொடித்தவெண் டரளநிரை யேய்ப்பறுதல் வேர்பொடிப்பத், திருமுக நிமிர்த்தொரு குளந்தையமு தாம்பிகை செங்கீரையாடியருளே - சிற்சபையி னெற்றிவிழி யற்புதனை யாட்டுமயில செங்கீரை யர்டி யருளே. (க)

பொங்கரி பரந்தசிறை வண்டினம் விருந்துணப் பூங்கமல நாண்முகையெலாம் - போதாக வெழுபரித் தேர்கடாய்க் கடன்முகடி பூப்பவரு பரிதிப்பிரான், சங்கின முயிர்த்தவெண் டரளவட மணியுமித் தாமரை முசிழ்த் துணையும்யான் - நண்டாத மெல்லிதழ் முறுக்குடைத் தல்லாது தணவலென் றருளு போந்து, வெங்கதிர்க் கற்றைகள் பரப்பியுலவுத

லேய்ப்ப மின்னுமக ரக்குழைகதிர் - வீங்கிள முலைத்தலை யுமி
 ழ்ந்துதண் புயமீது விளையாடி நிற்ப வதனத், திங்கண்மிசை
 யாடக் குளந்தையமு தாம்பிகை செங்கீகா யாடி யருளே -
 சிற்சபையி னெற்றிவிழி யற்புதனை யாட்டுமயில் செங்கீகா
 யாடி யருளே. (உ)

கார்பூத்த மறுவுண்ட வெண்கதிர்க் கலைமதி கவின்றநின்
 கமல வதனங் - காண்டோறு மதுவற்ற மதயீ தெனாவுட் கவ
 ன்றுமுன் னிற்க வஞ்சிப், பார்பூத்த தென்குளத் தூர்ப்பொங்
 கர் காவணம் பரியமதி னுழை யூதி - பையென துழைந்தொ
 ளித் தோடநிற் பணியவரு பங்கயச் செல்வி முதலோர், ஏர்
 பூத்த வங்கையர விந்தமலர் கூம்பவவ நினைவிழிக் குவளை
 யெல்லாம் - இரும்புனர் நேத்துளி பொடித்துமிழ்ந் தலர்வரு
 ளெனுமமிழ்த தாரா கான்று, சீர்பூத்த முகமதிய மாடவமு
 தாம்பிகை செங்கீகா யாடியருளே - சிற்சபையி னெற்றிவி
 ழி யற்புதனை யாட்டுமயில் செங்கீகா யாடியருளே. (ங)

மணிதூற்ற தவிசெனப் பருமணிப் பருமம் வயங்கும்டி
 மீதிருத்தி - மதிக்கடவுடன்மனை யெனக்குலாய்த் தன்னமிழ்
 தம் வாக்குவ தெனத்தீம்பயம், பணிலத்தின் வாய்க்குமுத மூ
 ட்டிமற் நிதுமாசு பரியான சாலாதெனப் - பாரிழைத் தொ
 ருபொட்டு துதன்மதிக் கிட்டுப் பசங்கழையின் மஞ்சைரி
 ன்றூங், கணிபெற்ற புயமே லனைத்திரு மதித்தேவ ரளவளா
 ய்க் குழீஇய தேய்ப்ப - அழகிய முகத்துமுத் தாடியெழின்
 மேனைசீ ராட்டமகிழ் கூர்ந்து கொடியேம், திணீவைத்த நெ
 ஞ்சங் கரைக்குமமு தாம்பிகை செங்கீகா யாடியருளே - சி
 ன்சபையி னெற்றிவிழி யற்புதனை யாட்டுமயில் செங்கீகா
 யாடியருளே. (ச)

முக்கனி செறித்தநறு நீர்ப்பந்தர் முல்லைவெண் முகைய
 னையு மூர லறுகான் - மூசிய விளம்பொங்கர் தேசுறு மலர்ப்

பொய்கை முதலான வறம்பாவையும், தொக்கமறை யாகம விதிப்படி யியற்றுநாட் டோலாத கருணைகூர்ந்து - துண் ணென வெழுந்தரு டிருச்சோம நாதனார் னாமேனி குழைவி த்தன்வ, இக்கரமு மிக்கரமு மித்தனமு மித்தனமு மென்று யிர்த் தோழியர்களாய் - ஏத்துமட மாதாரர் தம்மைத் தெளி த்திடுவ தேய்ப்பமுக மதிய மசையத், திக்கெட்டு மேத்துங் குளந்தையமு தாம்பிகை செங்கீரை யாடியருளே - சிற்சபை யி னெற்றிவிழி யற்புதனை யாட்டுமபில் செங்கீரை யாடி யருளே. (ரு)

வேறு.

பொங்கெழி னின்முக மாடு தொறுங்கமழ் போதரி நீ ள்விழிகள் - பொற்செவி யிற்பல காலு மெதிர்ந்து புசுந்து மறிந்துலவச், செங்கதிர் நீள்குழை தம்மொடு தாமெதிர் சென்று மணிக்கலொடுஞ் - செயிரறு பொன்னி னரும்பு பிதி ற்து தெறித்திட மோதுதிறந், தங்கினை சார்ந்திடையாவ கை சாற்றமொய் தாம் வயிற்படையாற் - நண்குரு தித்துள். வீழ்தர வீரர்க டம்மொடு தாமெதிரா, அங்கை கலந்தம ரா டுத லாமென வாடுக செங்கீரை - அளந்தறி யாத குளந்தை நிலாவமு தாடுக செங்கீரை. (சு)

பல்லுயி ருங்களி கூர்கரு ணைக்கடல் பம்பி வளைந்ததென ப் - பாலொளி கான்ற ரறம்புனல் சூழ்ந்து பரந்தொளிர் க ம்பையிடை, வில்லுமிழ் மின்னூரு வச்சுடர் வேணிவிண் ணேனை வடந்தழுவி - வீங்கிள வெம்ருலை மார்புழ வங்கை யின் மேதகு தோள்குழையப், புல்லி யனைப்பது போல்வ யி ரங்கள் பொதிந்தவிர் தொட்டிலினும் - பொன்னணி பா வையொ டாடி யனைத்துப் பொழுது கழித்தருளும், அல்ல மலர்க்குழல் வல்லி பராபரை யாடுக செங்கீரை - அளந்தறி யாத குளந்தை நிலாவமு தாடுக செங்கீரை. (எ)

சூலத்தில் வளாத் தி மனனையா செநதுகல கூாமடி ம் தி
மையக் - சூன்றி னரக்கலர் வாழ்க்கை யெனக்களி கொண்டு
சூலாவியவர், கலைப்பொலி முகமதி யுங்குமுன் முகிலுங் கண்
டென வாய்க்குமுதங் - கதிர்ந்த நகைத்தள வலர வரும்பக்
கைக்கம லங்குவியா, முலைக்கம லச்செழு முகையொடு ந
ட்பு முயங்கிட வாடலுறும் - மூரி வளத்துத ரத்திரு வா
லெழின் மொய்த்து மிகத்தழைய, அலக்க ணறச்சுவை யா
ரமிழ் துண்பவ ளாடுக செங்கீரை - அளந்தறி யாத சூளந்
தை நிலாவமு தாடுக செங்கீரை. (அ)

வேறு.

வான மெழுங்கரு மேக வினங்கள் வற்றீ ரம்போய்வ
ன் - மால்வகா யெங்கணு மோடிட வென்றியிர் வண்டு தும்
போது, நான முயங்கிய வாச நறுங்குமு னந்தா வந்திப - நா
வி லெழுந்தொளிர் தூம வொழுங்கென நன்றூர் மென்சாய
ன், மேனி நிறந்தரு மேனை யணங்கு விழைந்தார் வங்கூர - மீ
றி வளர்ந்தழ கான சூளந்தை விளங்கா நின்றூறு, தேனிறை
கொன்றையி னுண்ட நின்றவள் செங்கோ செங்கீரை - தே
வர் தொழுங்கலி யாண செளந்தரி செங்கோ செங்கீரை. (க)

கோல நெடும்பனி மாலிமை யம்பயில் கொம்பே செம்
பாத - கோகன தந்தொழு வாருள நின்ற கொழுந்தே பைந்
தேனே, ஞால மளந்தவ னுடு மரும்பெற னங்காய் வெங்கோ
ப - நாமவிட்டுசெறி காமரு கண்டர்த நண்பே தண்போ
தோ, டேல மனைந்திருள் கூரு நறுங்குழ லெந்தா யெம்பா
சம் - ஈறு படும்படி ஞான மணங்கம ழின்பே யன்பாளர்
சீல மிகுங்கம லாகரம் வந்தவள் செங்கோ செங்கீரை - தே
வர் தொழுங்கலி யாண செளந்தரி செங்கோ செங்கீரை. (க0)

செங்கீரைப்பருவமுடிந்தது.

3 தாலப்பருவம்.

மதரங் கொழிக்குங் கொழுந்தேறன் மடுத்துச் சுரும்
ப ரடைகிடக்கு - மலர்ப்பூந் தடத்தைக் காண்டலுஞ்செம்
மணிகால் குடுமிப் பணியுலகம், இதுவு மரவந் தனக்கிட
மா யிருக்குங் கொல்லா மென்றமூக்கா - றெய்தித் தன்கீழ்ப்
படத்தாழ்த்து மியல்பை யநீந்தா லெனக்கரைக்கட், பொ,
துளி புறவு கொண்டரலும் பொதும்பர் நாக ருலகெனுமொ
ப் - புமையாற் புலவோர் பதிதாழ்த்திப் பொற்றூ துதிர்க்குந்
திருக்குளந்தைப், பதியின் மகிழு நறியசுவைப் பாகே நா
லோ தாலேலோ - பணில முயிர்த்த தரளநகைப் பாவாய்
நாலோ தாலேலோ. (க)

இருள்கால் சீத்துச் சோதிவெயிலெறிக்குஞ் செக்கர் ம
ணித்தொகையின் - இழைக்கும் பசும்பொற் றலத்துயர்த்த
விருங்கே தனத்தின் மிசையுயிர்கட், கருள்கால் கலைவெண்
முழுமதிய மமரும் பரிசு தழனாப்பண் - அமைத்த தூணத்
தருந்தவஞ்செய் யறவோர் கடுக்கு மேனிலத்துச், சுருள்கா
ன் மலர்ப்பூங் கூந்தலிளந் தோகை யணையார்க் கெதிர்படிக்
குஞ் - சாமா மகளிர் விழித்தொழிற்குத் தோற்றுச் சம்ழக்
குந் திருக்குளந்தைப், பருகா வமிழ்தே பெருங்கருணைப் ப
ரையே தாலோ தாலேலோ - பணில முயிர்த்த தரளநகைப்
பாவாய் தாலோ தாலேலோ. (உ)

மணங்கேழ் வனச மூற்றெடுத்து மதுவார் பொகுட்டுச்
சுருச்சுயந்து - வயிறு வருந்திக் கருவுயிர்க்க வயின்பார்த் து
ழலும் பெடைஞெண்டைக், கணங்கே ழயின்முட் டாட்படு
த்துக் கவைத்தா ளிடையற் றலையுடு - கருவண் டினங்கள்
புடைகுழக் கலந்து முரலத் தவக்குண்டு, சுணங்கேர் முலை
ப்பெண் ணணங்குநினைச் சுமந்தும்களிர் தாலேயியுப்து

யலு மணித்தொட் டிலைக்காட்டுந் தொடுநீர் வாவித் திருக்கு
ளநதைப், பணங்கே ழரவப் பேரல்குற் பசாயே தாலோ
தாலேலோ - பணில முயிர்த்த தரளநகைப் பாவாய் தாலோ
தாலேலோ. (௩)

கந்தங் கமழு நறுங்களபக் கலவை யனைந்த முலைக்குவ
டாங் - கரடக் களிற்றின் மருப்பினிடைக் கவின்ற வுரோமப்
புழைக்கரத்தால், நொந்தங் கலமந் திறுங்கொடிபோ னுணு
சித் துவருஞ் சிறிதியையார் - துவலுங் கிளவிச் சிடைந்தகு
யி னுவலா தடங்கி யவ்விசையின், சந்தம் பலநா ளகம்பயில
த் தழுவிச் சிலநாள் வாய்விண்டு - சாற்றி யொப்பு நோக்கி
யொவ்வாத் தவறாற் பின்பும் வாயடைக்கும், பைந்தண் பொ
ழில்குழ் குளந்தைநகர்ப் பசாயே தாலோ தாலேலோ - ப
ணில முயிர்த்த தரளநகைப் பாவாய் தாலோ தாலேலோ. (4)

சுரும்பர் துளைக்க வுவட்டெடுத்துச் சொரியு யிரதச் செ
ழுங்கரும்பைச் - சுவைத்துக் கதலிக் குலைசாடித் தூங்குந்
தெங்கம் பழஞ்சிதறி, விரிந்த பசுநெட் டிலைக்கமுகின் மேவி
க் ககனத் தருவையதன் - மீது படர்பூங் கொடிவழிபோய்
மிதித்துக் குளித்து விளையாடி, விரிந்த கழையி னெடுங்கயிற்
று வழிபோய் நடிக்கும் பொருநர்திற - மானக் குரக்குக்
குலங்குதிக்கும் வளஞ்சேர் பொதும்பர் சூழ்குளத்தூர், பரி
ந்து தொழுவோர் மனத்தறதும் பாகே தாலோ தாலேலோ -
பணில முயிர்த்த தரளநகைப் பாவாய் தாலோ தாலேலோ.

வேறு.

சுலவித் தரளப் பவளக் குவைகள் சுருட்டிக் கரைபுரளு
ந் - துவலைத் திரைமைக் கடனின் நெழுமிரு சுடர்கண்மு னச்
சுடர்தஞ், சிலையிற் கவினக் குயிலு முருப்புன றீயைப் புடை
பெருகச் - சிந்திப் பணிகூர் பொழுதிற் புனலிற் செர்ந்தற

தாலப்பருவம்.

11/11/1985 கந

மாற்றுநரை, உலறத் தெறுவெப் புடைவே னிற்பொழு தொ
ள்ளெரி வாய்த்தவநோன் - புழப்ப வரைப்பொரு நொச்சி
மதிற்குல மோங்கு குளந்தையெனுந், தலனிற் பொலிவு பெ
றப்பயி லுங்கொடி தாலோ தாலேலோ - தகரக் குழலா யமு
தப் பிடியே தாலோ தாலேலோ. (சு)

கொங்கு விரிந்த நறுங்க மலங்கள் கொழிக்கு மதுப்பு
னலாக் - குவிதர ஆழ்த்துதிர் தண்ணிய தாது குவிக்கு மெரு
கருவையாப், பங்க நிரந்த வயற்கண் வினைநது பழுத்தெழு
நெற்குலைபோய்ப் - பசும்புர வித்திரள் பூட்டிய தேரிற் பரி
திக் கடவுள்புடைப், பொங்கொளி வெண்க வரித்தொகை
லீசுவ போல வொசிததசையும் - பொற்பு மிதுங்கம லாக்ர
மேவிய பூரணி மெய்யடியார், தங்கள பணிக்குகை வெம்
மை யளித்தவடாலோ தாலேலோ - தகரக் குழலா யமுதப்
பிடியே தாலோ தாலேலோ (எ)

புள்ளக் கொடிபடர் வேலை முகட்டிற் பாயொளி கான்றெ
ழுசெம் - பரிதி நிகாப்பச் செம்மணி மாலை பரப்பிய மைக்
குழன்மேற், நிவளக் கதிர்விடு கொண்டை திருத்திச் செஞ்
சுடர் வாண்மகரத் - திருவணி யக்கடன் மகர மெனத்தனி
செருகிப் பகைகருளுந், துவளச் சிலைபடு கணையென துத
லிற் சுட்டி தரித்தருகிற் - சுடர்பிர தாப மென்ப்பொட் டெ
ழுதித் துன்னிய கீர்த்தியெனத், தவளப் பணிமுகக் கிட்டொ
ளிர் பாவாய் தாலோ தாலேலோ - தகரக் குழலா யமுதப்
பிடியே தாலோ தாலேலோ. (அ)

வேறு.

பரந்த வெண்புணரி மீதோன் வேதா மாதேவர் - பணிந
து தொண்டிசெய வேலே சேலே போலாடுங், கருங்கணுந்
ஆமளி யீவாய் பாவாய் தாவாது - தறங்கு வண்புளக மர

MAHARAJAPADITHA

னே தேனே யேனோர்தம், புரங்க டந்தநகை வாயார் தூயார்
 ர் சேயார்பாற் - புணர்ந்தி மும்பசிய தோகாய் நீகா வாய்கா
 வென், திரங்கு மன்பரக வாழ்வே தாலோ தாலேலோ - இல
 ங்கு ளந்தைவரு தாளாய் தாலோ தாலேலோ. (க)

மலங்க டங்குமரு னாராய் தாலோ தாலேலோ

மலங்க டங்குமரு னாராய் தாலோ தாலேலோ
 கலங்க லந்தவரை யேயாய் தாலோ தாலேலோ

கலங்க லந்தவரை யேயாய் தாலோ தாலேலோ
 புலங்க டந்தபர நாடாய் தாலோ தாலேலோ

புலங்க டந்தபர நாடாய் தாலோ தாலேலோ
 இலங்கு ளந்தைவரு தாளாய் தாலோ தாலேலோ

இலங்கு ளந்தைவரு தாளாய் தாலோ தாலேலோ. (க0)

தாலப்பருவமுடிந்தது.

சப்பாணிப்பருவம்.

உருப்பொலி மணிப்புன லுடுக்கைப் புவிக்கொடி யுரத்தி
 ற் குலாவுமாக்கள் - உருத்தொன்றை யாற்றினெதிர் பத்தா
 ற்று வோமெனு முரைக்கிலக் கியமாகவொண், குருப்பொலி
 விரற்செறி செறித்துப் பொலந்தொடிகள் கொழுவித் தனைப்
 பரிவினூற் - கொண்டாடு நின்றிருத் தாதைகளை யொன்றை
 க் குழைத்துப் பணித்தவிறைவன், திருப்பொலி கடுக்கைத
 மை தோட்குவடு பத்தையுஞ் செழுந்தழும் பாக்குழைத்துத்-
 திறல்கொண்ட நறுமலர்க் காந்தளங் கைத்தலஞ் சேந்தழ
 கெறிப்ப விமையோர், தருப்பொலி மலர்த்தொடைக் கூந்த
 லமு தாம்பிகை சப்பாணி கொட்டியருளே, தண்டமிழ்ச் சு
 வைகண்ட தென்குளத் தூரம்மை சப்பாணி கொட்டியருளே.

உள்ளொளி ததும்பிமேற் பொங்கிப் புறத்தினு முவட்
 டெடுத்த துப்பரந்தாங் - கொழு கொளிய வெண்ணீறு மெய்ம்
 முழுது மட்டித் துயர்ந்தவடி யார்களுக்குமி, வெள்ளொளியி
 னானுஞ் சிவத்துதி முழக்கானும் வேங்கைமக வுக்களித்த - வி
 திவச நினைந்தின்னும் வேண்டிவார்க் கருளாமை வேண்டினு
 மெனுங்கருத்தாற், மெள்ளுதீம் பாற்கடல் வளைந்தெனச் சூ
 ழ்போந்து சேர்ந்தனர் நெருங்குபொதியிற் - நெய்வத் திரு
 க்கேள்வ ராட்டினுக் கேற்குந் திருத்தாள மென்னமலரைத்,
 தள்ளியெழில் சூத்தநின் செங்கைத் தலங்கொண்டொர் சப்
 பாணி கொட்டியருளே - தண்டமிழ்ச் சுவைகண்ட தென்கு
 ளத் தூரம்மை சப்பாணி கொட்டியருளே. (உ)

ஐவகைச் சத்திய மமைத்துவான் கம்பைநகி யருகன்பு
 பூப்பமலரால் - அஞ்சலி நிறைத்துமே னோக்கிமுக மதியி
 னெதி ரல்கிய தெனக்குவிந்து, மெய்வகைத் துவாதசாந் த
 த்தலத் தானந்த வெள்ளப் பெருஞ்சோதியை - விரிமலர்த்
 தவிசாகி யேற்றுமுன் போலென்ன மீண்டிங் குவிந்திழிந்தா
 ன், குய்வகைச் சிவலிங்க நாப்பனா வாடித்தவ் வும்பனய னச்
 சுடொதிர் - உறக்குவிந் தலர்விரைவு மாணமுத் திகா கொடு
 த் துலவாது பூசைமுற்றுஞ், சைவமுறை யாற்றுக்கைப் பங்க
 யஞ் சேப்பவொரு சப்பாணி கொட்டியருளே - தண்டமிழ்
 ச் சுவைகண்ட தென்குளத் தூரம்மை சப்பாணி கொட்டி
 யருளே. (ங)

கடவுட் பொலம்பூமி காண்டற் கெழுந்தெனக் கடையு
 க் பெருவெள்ளநீர்க் - கடன்மிசை மிதந்திட்ட பூந்தராய்
 தழையவரு கௌணியர்கள் குலமணிக்கு, முடவுப் பிறைக்க
 ண்ணி மோலீப் பிரான்சைவ முறைநெறிச் சோகாப்பவன்-
 மூடப் புறச்சமய முழுவதுஞ் சோகாப்ப மூண்டகிலை யோடு

புல்லும், அடவிக் களிக்குந் தமிழ்க்குரிசி னீறிட வமண்கைய
ருண்ணீறிட - அருண்மடை திறந்தூற்று திருமுலைப் பால்சுநர்
தமிழ்தஞா னங்குழைத்துத், தடவுப்பொன் வள்ளத்து வைத்
தூட்டு செங்கைகொடு சப்பாணி கொட்டியருளே - தண்டமி
ழ்ச் சுவைகண்ட தென்குளத் தூரம்மை சப்பாணி கொட்டி
யருளே. (சு)

தீங்கனிக் கிளவியால் யான்றவக் கோட்டிய செழுங்க
ழையு முகமுரானீள் - சேயரிக்க கண்ணான் மெலித்தவர விந்த
முந் தேங்கமழு நறுமுல்லையும், பூங்குவளை மலருந் கதிர்ந்த
பொன் மேனியிற் போரிட் டொழித்த தளிர்கள் - பொங்கி
யொளிர் மாதையும் பிண்டியுஞ் சோகாந்து போதுவன வந்
றையணையா, ஏங்குகட லுலகமுந் லெல்லாம் பணித்திடு மிரு
ஞ்சமர்த் திண்மையுதவி - யிடையாத வில்லென்று மம்பென்
றும் வைத்ததென் னென்றுநீ யொன்றொ டொன்றைத், தாங்
கொளி ததும்பிடத் தாக்கியாங் கங்கைகொடு சப்பாணி சொ
ட்டியருளே - தண்டமிழ்ச் சுவைகண்ட தென்குளத் தூரம்
மை சப்பாணி கொட்டியருளே. (சூ)

வேறு.

தவப்பய னைத்தொழு வாரக்கருள் செய்ய நடக்கையி
னேற்றுபொலர் - தடவுத் தொடியிற் செறியு மணிக்கட் டத்
திப் பாய்ந்திடுநின், சிவக்கு மரிக்க ணிழந்து நிழற்றுணை செ
வ்விய ரவ்விமதிச் - சீர்செய னோக்கி மகிழ்ந்துற வாடச் சே
ர்க்குது மென்றுமனம், உவப்ப வுவப்ப மறிந்து மறிந்து முற
க்க வவிக்கவவி - உயிர்த்து வளர்த்தருள் கூர்திரு மேனை யு
ளங்குரி ரச்சுழலும், குவைக்கவின் மொய்த்த தளிர்க்கையி
னம்பிகை கொட்டுக சப்பாணி - குளந்தை வயங்க வயங்கு
யினங்குயில் கொட்டுக சப்பாணி. (சு)

அரக்கெழில் கொண்டு கனிந்த செழுங்கனி யாகச் சேயொளியை - அள்ளி யிறைக்கு முருக்கலர் போலழ காரதரத்தினையும், சரக்கு நறுஞ்சுவை வானமிழ் தேந்து சுடர்த்திருவள்ளமெனத் - தூய மணித்தர ளத்தொடை பூண்டு துணைத் தனத்தினையும், பரக்கு நிறத்தளி னென்று பசங்கதிர் பம்பிய மேனியையும் - பார்த்துத் துய்த்திட வாழ் துஞ்சிறு பச்சை யிளங்கிளிதன், குருச்சிறை தைவரு மங்கையி னம்பிகை கொட்டுக சப்பாணி - குளந்தை வயங்க வயங்கு மிளங்குயில் கொட்டுக சப்பாணி. (எ)

முழங்கு மிசைச்சிறை வண்டு விருந்துணு முண்டக நாண்மலர்கள் - மூரி மணித்தவி சாக வளர்நதநூண் மூவிரு செவ்வுருவும், தழங்கு குளங்கரை யெய்தி யெடுத்தெழி நங்கிடுமோருருவாத் - தழவி முலைக்குவ டார வணைத்தெதிர் தாங்குத லாற்றகிலா, தழங்கி விடுத்தொழி கங்கையுள் வெள்கியழுங்கி விளர்ப்பமுலை - அமிழ்த மருத்தி வளாத்த்ருள் கூர்நதரு மைச்செய லாற்றியநின், கொழுங்கவின் மொய்த்த செழுங்கையி னம்பிகை கொட்டுக சப்பாணி - குளந்தை வயங்க வயங்கு மிளங்குயில் கொட்டுக சப்பாணி. (அ)

வேறு.

மதுகர முலவிய துளப வரத்தினன் மட்டாரும் - மரைமலர் நிலவிய மறைமுனி பொற்றவி சிற்றேவர், முதுமணி முடிசூனி தரவர சிற்பொலி புத்தேனும் - முதலிய வணைவரு முளரிசிகர்த்த கரத்தால்வின், ணதிதரு புனலொடு தருமலர்நச்சி யிணைத்தாளின் - நவையறு விதிமுறை சொரிதர மிக்க குளத்தார்வாழ், இதமுறு பரசுக வடிவின்ள் கொட்டுக சப்பாணி - இமகிரி தரவரு முமையவள் கொட்டுக சப்பாணி. (ஈ)

அருள்பெறு மடியவர் விழியளி சுற்று மணத்தேனே -
 அவனியி னிடையற மெவையும் வளர்த்த சுவைப்பாகே, திரு
 மல ரமரர்கள் சொரிதரு பத்ம பதத்தாயே - தெளிமறை
 நெறியின ருளமொளிர் வித்த சுகப்பேறே, முருகவிழ் மதுவ
 ழி நறுமலர் மொய்த்த குழற்கோதாய் - முனிவரர் மறையவ
 ரடியர் பழிச்சு குளத்தானின், இருமையு முதவிடு மடமயில்
 கொட்டிக சப்பாணி - இமகிரி தரவரு முமையவள் கொட்டி
 க சப்பாணி. (க0)

சப்பாணிப்பருவ முடிந்தது.

௩ முத்தப்பருவம்.

பகைத்த புரிசை மூன்றுமொரு பதத்தி னிறுத்துத் திரு
 க்குளந்தைப் - பதியிற் கருணை பூத்தலர்ந்த பரமா னந்தப்
 பெருவாழ்வை, நிகர்ப்பச் சிறுவெண் மலிகிடந்த நெடுவா ணு
 தன்மேற் போந்துலவி - நெறிக்கும் புருவச்சிலைகோட்டி நெ
 ய்த்துப் பழுத்த கொலைவேல் போல், வகுத்த மதர்க்கட சரந்
 தொடுத்து மணிமே கலைசூ ழல்குலந்தேர் - வாய்ப்ப வெளிக்
 கொண் டெமதுமும்மை மலச்சோ வழலப் புன்மூரல், முகி
 ழ்க்குந் தாளச் செங்கனிவாய் முத்தந் தருக முத்தமே - மு
 ருகு விரியு நறுங்களப முலையாய் முத்தந் தருகவே. (க)

வளைத்த கருப்புச் சிலையெடுத்து வனசக் கணையு. மாங்
 கணையும் - வாசங் கமமு நறுநீல மலர்ப்பூங் கணையு மசோகி
 னிடைத், தளைத்த நனைதாழ் கொடுங்கணையுந் தழுவிக்கொண
 ர்ந்தென் னெடுந்தொடுத்துச் - சகல புவனங் களும்பணிக்குந்
 தண்ணங் குடையெங் குரிசிலைக்கண், டிளைத்த வெரியாற் பட
 ப்பொருத திருவார் குளந்தைச் சிவவாழ்வைச் சிந்தை மருட்
 டிப் பணிப்பலெனத் திறல்கொண் டெழுந்த தளவம்போன்.

முளைத்த முறுவற் செங்கனிவாய் முத்தந் தருக முத்தமே - முருகு விரியு நறுங்களப முலையாய் முத்தந் தருகவே. (உ)

பிதிரும் பொறிப்பொற் சிறைவிரித்துப் பெருந்தேன் மடுத்தத் தாத்ளேந்து - பெடையோ டாடிக் களிபூத்துப் பிற்ழாவகையின் னிசைபாடி, அதிரும் பலவண் டினமுழக்க வலரும் பொருட்டித் தேங்கமல - வலர்க்குந் தனக்கும் பகை மையுற வமைத்துக் குளத்து ரமர்ந்தருளிக், கதிரும் பெருமா னுளக்கமலந் தனையு மலந்த்தி வயமாக்கிக் - கலப்பா னெழுந்தா லெனவதனக் கலைவாண் மதியி னரும்புநிலா, முதிரும் பவளச் செங்கனிவாய் முத்தந் தருக முத்தமே - முருகு விரியு நறுங்களப முலையாய் முத்தந் தருகவே. (ஊ)

கொழுது வரிவண் டினமுரலாக் குளிர்பூந் தொடையன் முடிசாய்த்துக் - கும்பிட் டிறைஞ்சுங் கடவுளர்தங் குழாத்தைச் சிறிது மதியாத, பழுது நிலவாத் திருக்குளந்தைப் பதிவாழிறையோன் விழிச்சுடரின் - பரிசு நோக்கி மணியிதழ்க்க பாடஞ் சிறிதே திறந்துருவம், எழுதும் வினைஞர் தொழிற் கடங்கா வெழிலார் தனதொள் ளொளிகாட்டி - எழுந்தச் சுடனா வயமாக்கி யேக்கற் றமையம் பார்த்திருப்ப, முழுது மடிமைக் கொளுநகைவாய் முத்தந் தருக முத்தமே - முருகு விரியு நறுங்களப முலையாய் முத்தந் தருகவே. (ச)

இகந்த மனத்தாற் கடல்கடைந்த விமையோர் வெருவ வெழுங்காளம் - எடுத்தப் பருகுந் திருக்குளந்தை யிறைவன் பவளத் திருவாய்க்கும், சுகந்த னிலைமை தவாதோங்கத் தாவிக்க் குதிக்குஞ் சிறுமறிமான் - தழங்கு மரும்பெ ரொலிமுழுதுந் தாங்குஞ் செவிக்கு மருந்தாக, உகந்த வொளிதுன் றிய வெயிற்றி னூறு மயிழ்தப் பெருக்காறும் - உரைப்பா னமிழ்தப் பெருக்காறு மூட்டிக் களிசூர்ச் செழிப்புகிழ்வு முகந்த

பவளச் செங்கனிவாய் முத்தந் தருக முத்தமே - முருகு வி
ரியு நறுங்களப முலையாய் முத்தந் தருகவே. (டு)

வேறு.

அசம்புபட வாய்நீர் வழிந்தோட வோடிவந் தணையுமை
ங் கரக்களிற்றை - ஆகத் திடைக்கொண்ட ளுப்பட் டடித்
தென வணைத்தலும் பணைத்து வளர்பொற், றசம்புநனை யெ
திருமிகு களிற்றெனத் தன்மத் தகங்கொண்டு தாக்கி மயிரின் -
றண்ணிய வொழுக்கினை யணைக்குமொரு கந்தெனத் தடவுக்
கை யாற்சுழியவவ், விசம்புண்மறை பட்டெழுந் தெண்ணி
லா வெனநகை விரித்தொல்லை மேலெடுத்து - வெகுளிதீர்த் து
ளங்குழைய முத்தாடி வைத்தாடும் வியனகர்க் குளந்தை வா
ழவே, பசும்பொனவிர் திருமேனி யழகொளிர நின்றநின் ப
னிவாயின் முத்தமருளே - பங்கயச் செல்விதொழு மங்கை
யர்க் கரசி நின் பனிவாயின் முத்தமருளே. (சு)

சேட்டின மணிச்சோதி நீட்டுமலை ஞாங்கர்நுதி நீட்டுநி
ன் ளுட்டத்திறை - நெள்ளிய வருட்பார்வை வெள்ளமயிழ்
தம்மைநீ தேக்கிடவு நீக்கி யளகக், காட்டினைக் காட்டி ம
யல் பூட்டிளம் பேட்டனக் கவினடைக் கன்னியரிடைக் -
கட்டுண்டு மட்டுண்டு தட்டுண்டு பட்டிறுங் காணையின் மா
ளுநொன, மூட்டியபொன் மாடகத் தியாமுக்கு மிசையூட்டு
மொழியமிழ்த மூட்ட விட்டு - மோட்டிருங் கோட்டுக் குவ
ட்டடைநிகர் வட்டமுலை முத்தையமிழ் தென்றேக்கறூஉம், பா
ட்டிசைக் கள்ளைக்கு மீட்டுமிசை யூட்டுநின் பனிவாயின் முத்
த மருளே - பங்கயச் செல்விதொழு மங்கையர்க் கரசிநின்
பனிவாயின் முத்த மருளே. (எ)

மடல்கொண்ட பூந்துழாய்ப் படலைமணி மார்பினன் ம
றைக்கிழவ னுதியண்ட - வாணரும் பதைபதைத் தோட்டெடு

ப்பக்கொடிய வளைகடற் புனன்மீதெழும், விடமுண்ட சோ
மேச னூர்க்கினிய வாயமிழ்த மெல்லெனப் பருகவித்து - வி
னியாத வண்ணமென் கொங்கையஞ் சஞ்சீவி வெற்புங் கொ
டுத்து மற்றும், உடனென்றி மணிமிடற் துலவா திருத்தலா
னெருகணப் பொழுதமகலா - துருப்பாதி யிற்கலந் தனுதின
ம் பாதுகாத் தொண்குளத் தூரின்மருவும், படமொன்று மர
வல்கு வெழிலமுத வல்லினின் பனிவாயின் முத்த மருளே -
பங்கயச் செல்விதொழு மங்குகயர்க் கரசினின் பனிவாயின்
முத்தமருளே. (அ)

வேறு.

சுறவேறியகொடி முதலா கியபடை சுற்றிவரத் தனி
போய்ச் - சுவைநீள் சிலைகொடு மலரார் பகழி தூரக்கு மதக்
கொடுவேள், இறவே துதல்விழி வழியூ டழலெழு வித்த
திறற்பெருமான் - எரிபோ லொளிவிடு சடைமா முடியி னிரு
க்கு மதிக்கடவுள், வெறியார் திலகம தணிவா ணுதலெழி லி
ற்குளம் வட்கூறா - விரிபூ விதழியை நடுமே னியினிறு விப்
பொரு வக்கருதும், முறிபோ லுருவினள் கமலா கரமயின்
முத்த மளித்தருளே - முதநான் மறையறி வறியா வடிவின
ண் முத்த மளித்தருளே. (க)

பெருகா ரமிழ்தரு ளொளிசேர் மதியெழில் பெற்ற துத
ற்கொடியே - பிறவா வருணைறி தருவா பெனுமவர் பெட்டி
னுளச்சுவையே, மருவார் தகரமு மளிவீழ் மலரு மணத்த கு
ழற்றிருவே - மதியா தவருள மருவா திருளென வைத்த மட
ப்பிடியே, உருகா நெறியெம துளமா சறவு மொறுக்குமறக்
கடலே - உருவா யளவரு மருவாய் நிறைபொரு ளுக்கொரு
வைப்பிடமே, முருகார் பொழிலணி கமலா கரமயின் முத்த

மளித்தருளே - முதுநான் மறையறி வறியா வடிவினண் மு
த்த மளித்தருளே. (க0)

முத்தப்பருவமுடிந்தது.

வாராணேப்பருவம்.

வெள்ளித் தகட்டையரில் கொள்ளத் துறுத்தனைய வெ
ள்ளிய சிறைப்பவளவாய் - வெள்ளோதி மத்திரர்கள் செ
ஞ்சிலம் பொலிவினையு மென்மடப் பிடியினத்தை, எள்ளிக்
கவின்கொண்ட திருநடைப் பொலிவினையு மெய்யாது கற்க
வெண்ணி - இகபரப் பெருவாழ்வு வேட்டவர்க் கருளுநின் னி
ணையடிக் கமலமலரை, உள்ளித் தொடர்ந்துகுழ் மொய்த்தி
டுஞ் சூழலிடை யுற்றுநீ யச்சூழலி - னெடும்பெயர்ந் தவிர்ம
திய மூர்ந்துவர லேய்ப்பவொளி மாமணிக ளிருகரையினும்,
அள்ளிச் சொரிந்துலவு பாலிநா டாளவரு மமுதாம்பி கைவ
ருகவே - அருண்மடை திறந்துற்று புன்மூர லழகொளிர
வம்பொரு யகிவருகவே. (க)

துள்ளிபட்ட தேந்தொடைக் கூந்தலைக் காரொன்று தோ
கைமுன் னாடிவரமென் - துணைமலர்ப் பாதநடை - கற்கவன்
னத்திர டொடர்ந்துபின் னோடிவரவுட், களிபட்ட திங்கிளவி
கற்குநின் செந்தளிர்க் கைக்கிள்ளை பாடிவரவான் - கருணை
பொழி கட்டகடைப் பார்வையை வியந்துமான் கன்றினங் கூ
டிவரமெய், யொளிபட்ட வேதக் குழாங்கதறி யோலிட் டு
ணைப்பெரிது நேடிவரவில் - லுமிழ்மணிக் கோவைக் குருஉப்
பரும மீயிசை யுடுத்தவிடை வாடிவரமை, அளிபட்ட பூஞ்
சோலை சூழ்குளத் தூரில்வரு மமுதாம்பி கைவருகவே - அரு
ண்மடை திறந்துற்று புன்மூர லழகொளிர வம்பொரு யகி
வருகவே. (உ)

வில்லுமிழ் குருஉமணிச் சடிக்கைப் பணிக்குழாம் விரி
த்தபை நெரித்துருத்து - வீசங் கலாபப் பசுந்தோகை யீட்
டங்கண் மெல்லியலு நடையும்வேட்டு, வல்லுறழ் மணிக்
கோவை தாழ்ந்தமென் கொங்கைநின் மருங்குறச் சூழ்ந்து
வரவவ் - வளரிளஞ் சாயலா னடையினுன் வேறறிய மாட்
டாது மருளுமெம்மை, எல்லெரினித் தண்ணிலா நகைகொ
ண்டு தேற்றிமற் திருக்காதி யானநான்கும் - இன்னங் கிடந்
துமுறை யிட்டுமறி வரியநின் வியல்பினைக் காட்டியருளி, அ
ல்லுமிழ் தடம்பொங்கர் சூழ்குளத் தூரில்வரு மமுதாம்பி
கைவருகவே - அருண்மடை திறந்தூற்று புன்மூர லழகொ
ளிர வம்பொரு யகிவருகவே. (ரு)

வயிரா வணந்தொறு மெழுங்குளத் தூர்வந்து வான்கோ
டி ரண்டாயிரம் - வாப்த்ததனை யானும் பிராணைமரு மத்
திரு மருப்பினு லாளாண்மையும், செயிரா வணங்கினைப் ப
ல்லுயிரு மெய்தத் தெறுஉமலக் களிறைந்தையும் - திக்கெட்
டு மண்டப் பரப்புங் கடந்திறச் செற்றிடும் விழிவீரமும், ப
யிரா வணஞ்சொரியு மேகத்தி னருள்கூர்ந்த பதநடையு நோ
க்கியஞ்சிப் - பணிமா லடுக்கலெனு துந்தைநின் னுரிமையாற்
பரிந்துபின் வருதலேய்ப்ப, அயிரா வணம்பின்பு தொடரத்
தொடைக்கூந்த லமுதாம்பி கைவருகவே - அருண்மடை தி
றந்தூற்று புன்மூர லழகொளிர வம்பொரு யகிவருகவே. (1)

விந்தையங் கிரிதனக் கிகலியுள் ளதுமுற்றும் வீந்தவீ தி
ன்மையுந்தண் - வெள்ளிவே தண்டமொ ரரக்கன் பெயர்த்
திட்ட மென்மையுங் ககனமீறும், மந்தர முதற்கிரி யிடைக்
கட் பொலிந்தண்ட மார்க்கத் திரண்டிசுடரும் - வலமாய்
வரப்புவிக்க காதார மாணதன் வன்மையை யு நோக்கி நோக்
கிச், சிந்தைகளி கூருமா மேருவைச் சிவபிரான் செங்கமல

வங்கைபத்தும் - சேர்ந்துநித்தலுமுழக் கத்தளர் தொசியா
 னு செம்மாந்து விம்மியெள்ளும், அந்தளச் சிகரிமிசையரு
 விநித் திலமிட்ட வழதாம்பி கைவருகவே - அருண்மடை தி.
 றந்துற்று புன்மூர லழகொளிர வம்பொரு யகிவருகவே. ()

வேறு.

தெய்வச் சுருதி தமிழ்க்கன்றித் தீட்டா நிலைமைத் தெ
 னவுலகிற் - மெரிக்குங் காழித் திருஞானச் செம்மற் சூழவி
 க் கருண்ஞானம், பெய்து குழைக்க வோமுலையாம் பெரிய
 மலைவா யுறுத்துமென்றே - பெருமான் றனையுங் குழைத்தவ
 லிப் பெற்றி யறிந்து தடுத்தோழந், கையி ல்வரு ந்கக்குறிப
 ற் கதுவ நோமென் றேஜீம்பால் - கறந்து கொடுத்தா யென
 ச்சகிமார் கனிந்து பாட நகைமுகிழ்க்கும், ஊவவைத் தமை
 த்த மதர்வேற்கண் வாழ்வே வருக வருகவே - வளங்கூர் கு
 ளந்தைப் பதியமுத வல்லி வருக வருகவே. (சு)

குஞ்சி யசைய வசைந்துவருங் குமரப் பெருமான் றனை
 யேந்துங் - குளிர்பூங் கரத்துத் தொடிகறங்கக் கொடிபோ
 லொசியுஞ் சிறுமருங்குல், அஞ்சி துடங்க வம்மருங்கு ல
 ணிந்த பருமங் கதிர்த்தேங்க - அணங்கு மிடைகண் டிரங்குவ
 போ லவிரு மணினூ புரமொலிப்பப், பஞ்சி திருத்துஞ் சீற
 டிகள் பதிந்த சுவடு தொறுமிமையோர் - பணிகான் மோவ்
 நிராபுரளப் பதுமை முதலோர் கனிநூங்க, மஞ்சி வரும்பூ
 ன் குழற்கற்றை மாதே வருக வருகவே - வளங்கூர் குளந்
 தைப் பதியமுத வல்லி வருக வருகவே. (எ)

கடிகொண்டலரு நறுங்கடுக்கைக் கடவுண் மகிழப் பே
 ரண்ட - கடாகப் பரப்பே சிற்றிலெனக் கருமப் பகுப்பே சி
 றுசோறும், படிக்கொண் டியிராம் பாவைகட்குப் பைதன்ம
 லநோய்ப் பசியிரியப் - பல்கா லயிற்றி வினையாடிப் பரமா

னந்தப் பெருவீட்டிற், குடிகொண் டிருக்குந் தீங்கரும்பே
கொள்ளத் தெவிட்டாச் சுவையமுதே - குன்றம் பயந்த ந
றுங்களியே கொழிக்குங் கருணைப் பெருக்காதே - மடிகொ
ண்டயரா தெமைப்புரக்கும் வாழ்வே வருக வருகவே - வ
ளங்கூர் குளந்தைப் பதியமுத வல்லி வருக வருகவே. (அ)

தீது விளைக்குங் களப்பணியுந் தேவர்குரவன் மனைச்செ
ல்வி - திருக்கற் பளித்த களப்பணியுந் தீனைத்துக் கலவி செ
யப்புக்குங்காற, கோது விளைக்கும் பேரச்சக் குணமு நாணங்
கொடுக்குமெனக் - குறியே வினைது சாயலுமின கொழிகருவ
காஞ்சி யல்லுலுமே, போது விளைக்குஞ் சடைக்காட்டிற் பு
குந்து. வெளிக்கொ ளாதொளிக்கப் - பொலிவு தருமா லெ
னச்சுகிமார் புகலச் சறதே நகைத்தளிகள், வாறு விளைக்கு
முடிசாய்க்கு மாதே வருக வருகவே - வளங்கூர் குளந்தை
ப் பதியமுத வல்லி வருக வருகவே. (ஆ)

அயில்கண் டணையஞ் சலித்தேத்து மண்ணை வருக பெரு
ங்கருணை - யாழி வருக தீவினையே மாவித் துணையே வருகவி
டந், துயில்கண் டணையம் பலத்தாட்டுஞ் சுடர்பொற் கொடி
யே வருகவிளஞ் - சுகமே வருக நறுங்குதலை தோறறுங் கி
ளவி யெனும தரம், பயில்கண் டணையா செவிக்கூட்டும் பசு
ங்கோ கிலமே வருகவென்றும் - பருகத் தெவிட்டாச் சுவை
யமுதப் பாவாய் வருக பசந்தோகை, மயில்கண் டணைய வி
ளஞ்சாயன் மாதே வருக வருகவே - வளங்கூர் குளந்தைப்
பதியமுத வல்லி வருக வருகவே. (க)

வாராணைப்பருவமுடிந்தது.

அம்புலிப்பருவம்.

பொன்பூத் தலர்ந்தவன் மரவங்கண் மாலரி பொருங்க
ளிற் தினமளாவிப் - பொங்குமலை வாய்வருங் காரணத் தா
ற்செய்ய பொன்னஞ் சிலம்படியினின், மின்பூத்து நாளும்
புலம்புறச் சூழ்தலான் மிடையுமங் கமலமயர - மிக்குறுங்
சுவலய மடங்கலுங் களிதூங்க விரியொளிக் கதிர்வீசலாற்,
கொன்பூத்த பெருமானை யணைதலால் வேளெனுங் குழகற்கு
மகிழ்செய்தலாற் - கோமளப் பெண்ணெய்கை நினசெய்கை
போலுமாற் கூர்ந்துணரி னிவனையன்றி, அன்பூற் றெடுப்பவி
ளை யாடுதூணை வேதில்லை யம்புலீ யாடவாவே - அழகுவள
ருங்குளத் தூரமுத வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே. (க)

மண்டலம் புகழாத வன்பிடுஞ் செவ்வியின் மாண்டவவா
யுச்சியீது - வயங்கிய கரஞ்சேர்த்தி யாணவ விருட்குழா மா
ற்றிறப் பசுமென்பயிர், கண்டக மகிழ்ந்துநெடு வாணுற விளை
ந்தொளி கலந்தமணி கான்ற கதிர்நீள் - கடிநாறு தன்னடி
வணங்கவெளி வந்துதெண் கடலுலகமுற்றுமேத்த, விண்டல
நெருங்குமீன் கணமாதர் புடைசூழ மேவியுல கந்தனதியல்-
வீறுபெற நோக்கினு லீரொண் கழைப்பொலிவு மெயமையிற்
காட்டு முறையால், அண்டர்தொழு மெம்மைபா ளம்மையை
நிகர்ப்பைநீ யம்புலீ யாடவாவே - அழகுவள ருங்குளத் தூ
ரமுத வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே. (உ)

கங்கையும் பார்தருந் தும்பையுஞ் செம்பொற் கடுக்கை
ச் செழுந்தொடையலுங் - கபாலமுங் கொக்கிறகு மூற்றிரு
ந்தொழுகுதேங் கமழ்ந்தபூ மத்தமுநறுங், கொங்குதவ ழாத்
தியும் வன்னியு மெருக்குங் குளிர்ந்தவறு கம்புல்லுமேற் -
கோமளப் புலவோ ரிறைக்குமந் தாரமுங் கொய்துதவர் தூ

ற்றுமலருந், தங்கிய பிரான்சடைக் காட்டினி லுனக்குரி
மை சற்றலால் வேறுமுண்டோ - தாவ்லெண் ணன்கவய வ
த்தினூஞ் செம்பாதி தனதெனக் கொண்டிவாமும், அங்கவ ணி
னக்கதிக மென்பதற் கையமிலை யம்புலீ யாடவாவே - அழகு
வள ருங்குளத் தூரமுத வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே. ()

உருநிறை யுவாத்தோறும் வாக்குநின் னமிழ்துண்ட வு
ம்பர்த் தலத்தி னிமையோர் - உவாக்கட லுயிர்த்தவிட மு
ன்னிறற லாற்றற்கு மொல்கினர்கள் சாவாதிரார், குருநிறை
மணிக்கச் சணிநதவிவள் பவளவாய்க் கொழியமுதம் வாய்
மடுத்த - கோமளச் சோமேசர் விடமயின் ருற்றலுங் கொ
ண்டன ரிறத்தலிலர்மம், திருணிறை யிராவினை வினைத்தியிவ
ருண்ணிறையு மிருளிரா வினைமுழுவதும் - இரித்திடுவ ளாத
லா விவளொடும் பொன்னே டிரும்பனையை மன்றவரிபாய்,
அருணிறை கடைக்கணவைத் தெம்மையா ளம்மையுட னம்
புலீ யாடவாவே - அழகுவள ருங்குளத் தூரமுத வல்லியுட
னம்புலீ யாடவாவே. (சு)

தெளிக்குமெய் யன்பினால் வழிபட்ட நாளுனது செல்ல
னைய தவிர்த்தளித்த - திருச்சோம நாதனா ருண்டருளு நஞ்
சஞ் சினந்தவியார் துள்ளொடுங்கத், துளிககுமெழி லங்கைத்
தலத்திற் றடுத்திட்ட சுவையமிழ் திருப்பவமிழ்தந - துணை
க்கரத் தேந்திப் பசிப்பிணி திறத்தினந் துயருழந் துழல்வோ
ரொனக், களிக்குமுறை தேற்றாது வாளரா வுண்டிண்டு கக்கத்
திகைத்து வெருவிக் - ககனவெளி யோடியும் வடகுவடு சுற்றி
யுங் கவலுநின் செயகைநன்றே, அளிக்குல மிராக்குங் கடிக்
குழற் கன்னியுட னம்புலீ யாடவாவே - அழகுவள ருங்குள
த் தூரமுத வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே. (டு)

வணங்குமுறை யாற்றனது திருவுளப் படிநிற்கு மாந்த
ர்க்கு மலதிரோத - மாயேய காமிய மருட்பிணி யவீழ்த்துநா

ன் மறைமுடிவு மெட்டாததோர், குணங்குறி கடந்தபே ரா
 னந்த வெள்ளக் கொழுங்கட றினைத்தாடிடக் - கொடுத்தரு
 னும் வள்ளன்மை நிற்கமற் றுலகினுங் குளிர்நூங்க வெண்
 ணுன்கறம், இணங்குவே தாகம வழித்துறை வழாவகை யிய
 ற்றியது காணாயலை - ஈங்குரீ வரினினது கறைபோக்கி வே
 ண்டியது மீந்தருள் கொழித்தருளுவாள், அணங்குகொண்ட
 ந்தரத் தலையாதெ மம்மையுட னம்புலீ யாடவாவே - அழகு
 வள ருங்குளத் தூரமுத வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே. (சு)

குடங்கைமல ராற்செம்பொன் மேருவைத் தனுவெனக்
 கோட்டிய மலைக்குமருகன் - கோமளச் சிலைமார்பு மைந்த
 னை யிரட்டித்த குவவுப் புயக்குவமிமேல், வடங்கதுவு மோ
 ட்டிளங் கோங்கினும் வண்டினு மலங்கக் குழைத்தவணினை-
 வருகென் றழைத்திடவு மதியா திருத்தியிவள் வன்கதக் க
 னலிதோய்த்த, தடங்கட் கொடும்படைச் செய்யசுடர் வேல்
 கொண்டு தாக்கினுயிர் பொன்றிவிடுதல் - சராதமற் றெங்கெ
 ற் கொளிப்புறினு மிவளிலாத் தானமொன் றில்லைகண்டாய்,
 அடங்கிய தடங்கமல நெஞ்சா தனத்திருவொ டம்புலீ யா
 டவாவே - அழகுவள ருங்குளத் தூரமுத வல்லியுட னம்பு
 லீ யாடவாவே. (ஏ)

துடிபட்டகைத்தலத் தெம்பிரான் மகிழ்தருஞ் சுந்தரப்
 பெண்ணமிழ்தெனத் - தோன்றும் பிராட்டியைமு னெண்
 னாத தக்கனார் துயர்கூர்ந்து பட்டபாட்டை, முடிபட்டவா
 னவர் குழாத்தோடு முடனின்று முழுவதும் பட்டறிதியிம் -
 மொய்குழந் செல்விதனை யவமதித் தின்றுரீ முன்னுரூ தக
 ன்றொழிவையேற், கடிபட்ட விதழ்தின்று கறுவினா னின்னி
 லைமை கடிபட்டி மாழ்குவையலாற் - கலைமுழு மசித்தேவெ
 னும்பளழய பெயரொடுங் கலைமதி யிலாததேவென், றடிபட்

ட பாவிற் புதுப்பெயரு மாளுவா யம்புலீ யாடவாவே - அழகு வள ருங்குளத் தூரமுத வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே.)

சங்கையா னங்கையிவ ளெம்பிரான் புலவிமிற் றடங்கரு ன் கட்கடைதுதி - சற்றே கறுப்புழித் தாமரைச் சேறடிக டா க்குங் கமிந்தொழிலினற், கங்கையா டித்துடித் திவள்கரு ணை யாற்றினைக் கைகூப்பு மிறையேந்துமான் - கதறிவிழி மாணைத் தொழுந்தொடையல் வண்டெலாங் கருங்குழற் று வுமரவம், மங்கையா டாநபைப் பார்த்தனைக் காவென்று வா வுமற் றுங்குரீயும் - வாணுதன் மதிக்கிறைஞ் சிடுவையன் றே யதனை மதியாத தெண்ணைகொலெமக், கங்கையா மல்கமெ ன வன்புகு ரம்மையுட னம்புலீ யாடவாவே - அழகு வள ருங்குளத் தூரமுத வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே. (க)

சைப்போது நீட்டிமுன் விரித்துனை யழைப்பவுங் காணு தி போல்வந்திலாக் - காரணத் தாலம்மை சேறுதலு மங்கை யைக் கரும்பாந்த ளென்றஞ்சினன், இப்போது தாழ்க்கலா ன் வருவனென் றிதுகாறு மிவ்வாறு தப்புவித்தோம் - இன் னுநீ வாராது மத்தரிற் றிரிதியே லினியுனக் கேதுபுகலோ, செப்போது கொங்கைப் பிராட்டியிவள் சோமேசர் செங்க ண் புதைத்தனான்று - தினகரச் செல்வனொ டமுங்கித் தி கைத்தரின் றிறமறற் தனைபோலுமால், அப்போது பட்டதை நினைந்துமற் றிவளுட னம்புலீ யாடவாவே - அழகு வள ருங் குளத் தூரமுத வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே. (க0)

அம்புலிப்பருவமுடிந்தது.

4 அம்மாணைப்பருவம்.

வம்பிய ரெடைக்கூந்தன் மீமிசைக் கதிர்விசு வாள்பட் ட கோற்றொடிக்கை - மலரினைக் கண்டுசில வண்டத்து மதி

யங்கள் வனசமி தெனுங்கருத்தாற், பம்பியட ரிருள்கண்டு மு
கிழாமை யாற்றமைப் பரிசித்தல் வேட்டதாகப் - பாவித் து
றுந்தொறுந் தன்றுணைமை யன்மையாற் பங்கயம் விதிர்ந்து
வெகுளா, வெம்பியகல் வாணத் தெழுந்தோ டிடத்தள்ளி வி
டலெனச் செங்கைகளால் - வேலினை யிகந்தொருவி வார்த
ரு கொடும்புருவ வில்லொடு கிடந்துமிளிரும், அம்பிய றடங்
கடுளை கொண்டுலவு நித்திலத் தம்மாணை யாடியருளே - ஆ
ரண முழக்குகம லாகர புரத்தலைவி யம்மாணை யாடியரு
ளே. (க)

இருள்பூத்த நெறிகரி கருங்குழ லரம்பையர்க ளெண்
ணிலார் கவரிவீச - எறிசுடர் மணித்தவிச வீற்றிருந் தரசுபு
ரி யேந்தல்சூல வரைகளோடுந், தெருள்பூத்த னுந்தைசிறு கீ
ர்த்தமை குறித்துச் செயிர்த்தவனை யண்டமுகநிந் - தெறிப
டக் கைக்கொண் டெறிந்தோச்சி மீளத் திகைத்துவீழ் தோ
றுமுன்றன், மருள்பூத்த வெகுளிதணி யாமையாற் பின்னரு
ம் வன்கண்மை கொண்டோச்சல் போன் - மருங்குசூழ் தோ
ழியர்த மிணைவிழியி னீழலை மரீஇச்சலவி யோடியாட, அரு
ள்பூத்த கைகளா லொளிபூத்த மரகதத் தம்மாணை யாடியரு
ளே - ஆரண முழக்குகம லாகர புரத்தலைவி யம்மாணை யாடி
யருளே. (உ)

ஒழுங்குபடு மண்டகோ டிகடொறு நிலாவுறுஉ மொண்க
மல மாநிதிகளும் - ஒலிகொண்ட வெண்சங்க நிதிகளுஞ் சா
ர்த்தவர்க் குதவுநின் கரநோங்கிவான், செழுங்கதியு முய்த்த
ளித் திடுநிதிய மீதெனத் தேர்ந்துவந் தளவளாவித் - திரு
வாய்ந்து விடைகொண்டு தம்பதி குறித்துமேற் சேண்வழி
நடத்தலேய்ப்பச், கொழுங்கதிர் பரப்பிக் கவின்றசெம் ம
ணியாற் குயிற்றுமம் மனைகள்பலவுங் - குளிர்நிலாக் கான்று
வள் ளொளிவீச முத்தங் கொழிக்குமம் மனைகள்பலவும்,
டு

அழுங்குமணி மேகலைச் சிற்றிடை யெடுத்தெடுத்த தம்மாணையாடியருளே - ஆரண முழக்குகம லாகர புரத்தலைவி யம்மாணையாடியருளே. (௩)

தேங்கவழி யூற்றெடுத்த தோடுமம் போருகச் செல்வமடவாரிருவரு - திங்களைக் கண்டினி யிருக்கினெமை நநத விச சிறைசெயு மெனக்கவன்று, பூங்கமலம் விட்டொரீஇத் தங்கொழுநர் பதியுறப் போயிடைத் திரும்பி நோக்கிப் - புகழ்ந்திவை மதிக்குமுன முகிழாமை தேர்நதுளம் பூரித்து வருவதேய்ப்பத், தோங்கனியு மும்மலத் துகளீர்க்கு நின்முகஞ் சுடர்பூப்ப வங்கையேநதித - துரிசறற பவளத் திழைத்தனவு நித்திலத் தொகையிற் குயிற்றியனவும், ஆங்கமணி வால்வளை தழங்கிட வெடுத்தெடுத்த தம்மாணையாடியருளே - ஆரண முழக்குகம லாகர புரத்தலைவி யம்மாணையாடியருளே.

புத்தமிழ் துகுத்துமணி மோலியங் கடவுளர் புரைப்பசிப் பிணிதவிர்த்துப் - பூதல மருங்கினும் பைங்கூழ்த் தொகுப்பெலாம் பூரிப்ப மாந்தர்முகனுஞ், சித்தமு மலர்ந்துகளி கூரச் செழுங்கலைத் தீங்கதிர் பரப்பியுலவுந் - திங்கட் பிரான்செந் துவாக்கொடி படர்ந்தவெண் டிரைமுகட் டெழுங்காலையுந், தத்தலை விரிக்குங் குடாதுகட லுட்புகுஞ் சமயத்தினுஞ்சேத்தல்போற் - நடங்கையி வெடுத்தெறியு மேல்வையினு மற்றது தடங்கையிற் புகும்போழ்தினும், அத்தமுமிழ்சேயொளி கவர்ந்தொளிரு நித்திலத் தம்மாணையாடியருளே - ஆரண முழக்குகம லாகர புரத்தலைவி யம்மாணையாடியருளே. (௫)

மருள்கான்ற நெஞ்சச் சழக்கைத் தடிநதின்ப வான்கதி கொடுக்குநின்கை - வயங்குபொற் கடகத் திருங்கவின் முகந் துமலர் வள்ளலை நிகாத்துவிழியின், இருள்கான்ற நீலங்க

வர்ந்தராப் பாயலிடை யேந்தலை நிகர்த்துதலின் - இட்ட சிற் தூரவெழில் கவர்ந்துநின் கொண்கலா யிழைந்துமேற் போந்துலாவித், தெருள்கான் றெவற்றினுந் தோய்வற்று நின்றவச் சிற்பரம் பொருளையொத்துச் - சேணடர் கொண்டாட வாடச் செழுங்கருணை தேக்கிநிறை சோமேசனார், அருள்கா ன்ற கண்களி பயப்பமணி நித்திலத் தம்மாணை யாடியருளே- ஆரண முழக்குகமலாகர புரத்தலைவி யம்மாணை யாடியருளே.

வேறு.

முத்த மிழைத்தன வும்பவ ளத்திரண் மொய்த்தன வுங் கலைகண் - முற்று நிறைந்த பசங்கிர ணச்செழு முழுமதி யா மெனவும், எத்திசை யுங்கதிர் கான்றிருள் சீத்தெழு மென்று ழாமெனவும் - எண்ணி யுணர்கெழு மூன்று ளராவு மிருஞ் சிறை நேமியநின், னுத்தி முலைக்கு மியற்கு மிடைந்தய லோ டவும் வெம்பசியால் - உயங்கு சகோர மயங்கி யுடன்றிரி வுற் று வருந்தவுமென், னத்த னுளத்தி னடிக்கு மடப்பிடி யாடுக வம்மனையே - அரந்தை தூரந்து குளந்தை புரந்தவ ளாடுக வம்மனையே. (எ)

வடங்கெழு கொங்கை நிகர்ப்ப வளர்ந்த வடாது பொரு ப்பினைநின் - மகிணர் கரத்தினி லின்னும் வளைத்திடு மாறொ ரு சூழ்ச்சிரினைந், துடங்கழி மூன்று புரங்களை மீண்டு முலா வ வெழுப்பிவரம் - உதவி வெளிக்கண் விடுத்தல் கமித்திட வொள்ளொளி முத்தினுமோர், முடங்க னுருதொளிர் நீலமய த்தினு மொய்த்த பசம்பொனினும் - முற்ற வமைத்து விடுத் தரு ளம்மாணை மூன்றுமவின் மீதலவ, அடங்கிய வன்ப ருள ங்குடி கொண்டவ ளாடுக வம்மனையே - அரந்தை தூரந்து குளந்தை புரந்தவ ளாடுக வம்மனையே. (அ)

உய்ய வரந்தரு நித்தன் முகத்தி லுயங்க முனந்தகையு
 ம் - ஒண்கர மின்னு மொறுத்த லுறுதுற வாடி நயப்பமெனா,
 வெய்ய நெருப்பெழு செங்கதி ருங்குளிர் வீசு பனிக்கதிரும்-
 மேவிய கங்கையி னோடுறு கேண்மை விளைத்துவிண் ணேகு
 தல்போற், செய்ய மணிப்பவ ளத்தி னிழைத்த செழுந்திர ள
 ம்மனையுந் - தெள்ளிய முத்தி னிழைத்த கதிர்க்குவை சிந்தி
 ய வம்மனையும், ஐய துசுப்பொசி யத்தளி ரங்கையி னூடுக வ
 ம்மனையே - அரந்தை துரந்து குளந்தை புரந்தவ ளாடுக வ
 ம்மனையே. (க)

கதிருமிழ் நீல மணித்திரண் மொய்த்த கருஞ்சுட ரம்ம
 னைநின் - கட்டடை யாலடி யார்மல மோடல் கடுப்ப வெழு
 ந்துலவ, முதிர்ரொளி துற்ற செழும்பவ ளத்திரண் முற்றிய வ
 ம்மனையம் - மும்மலம் வென்ற திறற்பிர தாப் முளைத்தெழ
 லொத்தெழுவெண், மதிநிகர் முத்த நினைந்து வளைந்தவம்மா
 னையதன்பிறகே - வயங்கிய கீர்த்தி திரண்டெழு கின்றது மா
 ன் வெழுந்துலவ, அதிர்வளை யங்கையி னூலமு தாம்பிகை யா
 டிக வம்மனையே - அரந்தை துரந்து குளந்தை புரந்தவ ளா
 டிக வம்மனையே. (க0)

அம்மானைட்பருவமுடிந்தது.

1) நீராடற்பருவம்.

தேங்கிய செழுங்கலைத் திங்களுக் கருள்செய்த செல்வர்
 முடி மீதுதானுந் - தினைத்தாடு முரிமையாற் தினைத்தாடு வோ
 ர்க்கெலாந் தீப்பிணிப் பவந்தெறுதலால், ஒங்கிய கலித்திவா
 க் கங்கையொன் றேநம்மை யொத்ததா மென்றதனூடும் -
 உறவாடல் வேட்டெழுந் தாலென்ன விண்ணத் துயர்ந்துகிக்
 கூட்டமலைமேற்- றுங்கிய கிளைக்குலங் கான்றமுணி யைத்த

னது சாதியென வோகைகூரத் - தண்கதிர்க் கடவுளொடு
செங்கதிரை யண்டத் தடஞ்சுவர்ப் பிடரினேற்றி, வீங்கிய
வொலிக்குட்ட மீன்றுவரு பாலிரதி வெள்ளீ ராடியருளே-
வெறிநராச் சோலைசூழ் தென்குளத் தூரம்மை வெள்ளீ ரா
டியருளே. (க)

இருகவு ஞடைந்நூற்று பூங்கடாங் கமழ்முகத் தெறுழ
வலிக் குழைக்களிமெலாம் - எழிலிக் குழாத்திற் பெயர்ந்து
ழி தருஞ்சிகரி யிடமாதி நான்குமாற்றத், தருவள னடங்கத்
தழீஇக்கொண்டு பின்னவை தளர்ந்துகலி கூராவகை - சால
வெதி றொன்றுக் கனந்தமாப் பெருவளன் றண்டா தளித்து
வரிசூழ், அருநில னிடத்தொருவர் தினையளவையாற்றிடினு
மருளினை பெறுவாழ்க்கையோ - டழியாத திருவுமெதி ரா
ங்கவாக் குதவுநின் னடியவரை யொத்துமார்கள், வெருவிய
ய லோடத் தழங்கிவரு பாலிரதி வெள்ளீ ராடியருளே -
வெறிநராச் சோலைசூழ் தென்குளத் தூரம்மை வெள்ளீ ரா
டியருளே. (உ)

வளைத்தமுப் புரிசைத் தலத்தினின் றயில்கொண்ட வா
ளிக் குழாமெழுதல்போல் - வயங்கிய பசும்பொற் றிரட்கு
வட் டினையும்வல வாளரித் திரளையுநெடுந், துளைத்தகை முக
க்கடாக் குஞ்சரத் தினையுஞ் சுழிக்குமச் சுழிமூன்றினுந் -
துண்ணென வெழுந்தநெட் டிடல்வானை தெய்வத் துறைப்பு
னற் கங்கைநதியிற், நினைத்ததிற நோக்குவார்க் கிப்புனல்
படிந்தாடு செய்தவப் பயனையிந்தத் - திண்பூத பரிணம தே
கத்தி லுதவுமா தீர்த்தமிது வெனவியப்பு, விளைத்துவிண் ண
டும் பழிச்சவரு பாலிரதி வெள்ளீ ராடியருளே - வெறிநரா
ச் சோலைசூழ் தென்குளத் தூரம்மை வெள்ளீ ராடியருளே.

தினாத்தொலி பரப்பியலை வீசும் பெருங்கடற் றீம்பயம்
பருகியார்த்துச் - செல்லின மெழுந்துநெடு வான் படர்த் லு

ந்தனது தீர்த்தம் படிந்தாடுநர், புரைத்தொகை விளைக்குமல
மாயைகன். மக்குழாம் பொள்ளென விரிந்தோடலும் - பு
ரையக் கருங்குழற் காட்டுமலர் கூரும் பொலஞ்சிறைத்
தம்பிமுழுதும், இரைத்துமணி வானத் தெழுந்தோட நீராடு
மேந்திளங் கொங்கைமடவார் - ஏறிட்ட மணியணிகள் சிந்
திய கரைக்கணின் விணையடி வருந்தாவகை, விரைத்துணர்
நிரம்பப் பரப்பிவரு பாலிநதி வெள்ளநீ ராடியருளே - வெ
றிநருச் சோலைசூழ் தென்குளத் தூரம்மை வெள்ளநீ ராடி
யருளே. (ச)

கொழுந்தாம மாடவது சுற்றுங் குழற்கற்றை கூட்டுவி
ட்டாடவதனிற் - குடிகொண்ட மாதர்ச் சுருப்பின முகே
ரொனக் குரல்விளைத் தாடவதுசூழ், செழுந்தா துருங்கஞ்ச
வெள்ளனந் திரையூடு சேர்ந்தாட வதனருகுநின் - நிருமே
னி கண்டின மெனப்பிணி முகக்குலஞ் சிறைவிரித் தாடவ
துபோல், எழுந்தாடு தெய்வப் பிணக்குழாங் கண்டுகண் டி
ன்பநீ ராடவவர்தோள் - இணங்கும் பெரும்புலவர் கைகொ
ட்டி யாடவெள் ளீரம்புனற் கங்கைபுவிமேல், விழுந்தாங்
கொழுங்குகொண் டாடியரு பாலிநதி வெள்ளநீ ராடியரு
ளே - வெறிநருச் சோலைசூழ் தென்குளத் தூரம்மை வெள்
ளநீ ராடியருளே. (ரு)

வேறு.

ஏந்து பிறைவெண் மருப்புறற்கா லெழில்கூர் மலைவா
ரணத்திரள்கள் - எய்திப் பரவை கலக்குமலை யேய்ப்பத் து
லைந்து விளையாடி, நீந்தி யணைந்து கரையேறி நிறையுங் களி
ப்பு மீக்கொண்டு - நிலாவெண் டரளக் குவைபெயர்த்து நீ
ள்வா. ரிதியின் கரைக்கணலை, மாந்து முகிலா வியைச்சொ
ரிந்தான் மானச் சிதறும் பரப்பினிடை - வான்மீ னமிவுட்

பலமதியம் வதிந்தா னிகர்ப்பச் சங்கினங்கள், போந்து துயிலும் பாலிநதிப் புதுநீ ராடி யருளுகவே - பொற்பார் குளந்தை யமுதவல்லி புதுநீ ராடி யருளுகவே. (சு)

வதியுஞ் செழுந்தேங் கமலமலர் மடவா ரமிழ்தே புனலகத்து - மறைந்தால் யாங்க ணினைப்பிடிக்க வல்லே மெனவஞ் சினங்கூறச், சுழியும் புனனீ யவ்வாறு துண்ணென் றெளிப்ப மற்றவர்தார் - தூருவிக் காணு தெங்கொழுநர் சோதிப் பிரான்ரு டலையென்ன, மொழியு முறுப்போ ரிரண்டையுமே முன்னிக் காணார் யாமிவளை - முழுதுங் காணே மெனநாணி முடிசாய்த் தொதுங்கி நிற்பவருள், பொழியும் பசிய முகில்பாலிப் புதுநீ ராடி யருளுகவே - பொற்பார் குளந்தை யமுதவல்லி புதுநீ ராடி யருளுகவே. (எ)

இராயுந் தனது நறும்புனலிற் றினைத்து முழுகு மடவார்தஞ் - செழுந்தேந் தொடையற் சுருப்பினங்கள் சேட்சென்றகலும் படிவிலக்கி, உராயுந் தொழிலு முள்ளமுந்தன்னுழைச்சேர்த் தழுந்து வோர்மலநோய் - ஒருவுந் தொழிலைத் தெரித்திதழி யுறழ்ப் பொன்னும் வெண்டலைபோல், துராயுஞ் சடைபோற் துவர்க்கொடியு துணுகு மதிபோற் கரிக்கோடும் - துடங்க நடித்து வெளுத்துமறை துவலற் கரிய பரம்பொருளைப், புராயுஞ் செல்வப் பெரும்பாலிப் புதுநீ ராடியருளுகவே - பொற்பார் குளந்தை யமுதவல்லி புதுநீ ராடியருளுகவே. (அ)

வேறு.

முகமல ரிளையொளி யுகமதி யாமென முண்டக நொந்தயர - முன்கையி லேற்றிய சங்கொடு சங்க முழங்கிக் கரை புரள, மகர விருங்குழை யெதிரிய கெண்டை மலங்கு கயற்குலம்வார் - வானீ கலங்கி யெழுந்து குதிப்ப வயங்கு ச

ணங்கிலமென், நகநெகு புற்புத முலையி னுடைந்திற வறல்
குழல் போற்றகரம் - ஆணிந்தில மெனநின தடியிற் றன்கவி
னழியத் திருமருவிப், புகழ்நிறை யங்கம லாகரி பால்ப்
புதுநீ ராடுகவே - பூரண ஞான புராதனி பாலிப் புதுநீ ராடு
கவே. (க);

விற்பரு வங்குழை யக்கரு நீல விழித்துணை செங்குவளை -
வெல்லநின் மேனி தழைப்ப முகேகொன வீங்கிய நீர்குடை
யா, நிற்புகழ் தெய்வ மடந்தையர் மீதினி னீள்சிவி றித்துணை
யான் - நிரைத்த குறுந்துளி தம்முட லெங்கு நிரத்தலும் வா
னவர்தங், கற்புரை தோள்கள் புதைத்தன ராடக் கடவுள்
சடாமகுடக் - கங்கை யவன்றலை யைந்தொடு மாடக் காசி
னி கொண்டாடப், பொற்பு மிகுங்கம லாகரி பாலிப் புதுநீ
ராடுகவே - பூரண ஞான புராதனி பாலிப் புதுநீ ராடுகவே.
நீராடற்பருவமுடிந்தது.

ஊசற்பருவம்.

ஒழுக்கொளி பரப்பிக் கதிர்த்தெழும் பரிதியை யொழுக்கி
த் திரட்டி யதுபோல் - உரகமுமிழ் செம்மணித் தூணிதுவி ய
தனும்ப ரொளிரிலாக் கான்றகலைகள், முழுதுநிறை திங்களை
யுருட்டிநீட் டிய்தேய்ப்ப முதிர்வயிர விட்டமிட்டம் - முழும
தியி னின் றிழியு மமிழ்ததா கைகளென்ன முத்தணி வடங்கடு
க்கிப், பழுதகலு நவமணிப் பலகையிடை மூட்டியப் பல
கைமேன் மதியமிழ்துணப் - பச்சிளங் கிள்ளையொன் றேறினா
லென்னப் பரிந்திருந் தருளிமுலைமேற், புழுக்கொழுக வுயிர்க
ளுக் கருளொழுகு மமுதம்மை பொன்னுச லாடியருளே -
பூரண மதிக்கருள் புரிந்தகம லாகரீ பொன்னுச லாடியரு
ளே. (க)

செயலையர் தாருவை யுதைந்தாடி தொறுமச் செழுநத
 ருப் பூக்கள் சொரியுஞ் - செயலுதைக் காற்றாது தனைநீங்க
 வெண்ணிரந் தேவைத் தணந்துவினையாட், டியலைமேல்
 கொண்டதின் மீதலர்ப் பூம்பகழி யினையாது சொரிவ தெனவு
 ம் - இதுகண் டதற்குநேர் விழிச்சுரும் பீந்தருளி யினநிலா ந
 கைமுசிழ்ப்ப, அயலுறுஉங் கொடிமுல்லை யூழ்த்தலர் சொரிந்
 திட லருநதுணைமை பூண்டுதானும் - அலர்வாளி பெய்திடுந
 திறனெனவு மேர்காட்ட வையம்படை பொறுத்த பச்சைப்,
 புயலொடு பிறந்தருட் கடலொடு வளர்ந்தமின் பொன்னூச
 லாடியருளே - பூரண மதிக்கருள் புரிந்தகம லாகரீ பொன்
 னூச லாடியருளே. (௨)

நிலம்பொலி யுயிர்ப்பயிர் மலக்கொடுந தழல்வெம்மை
 நீத்துமெய்ஞ் ஞானமலரா - நின்மலா னாதச் செழுங்கனி
 கனிந்தோங்க நிறையருட் சூல்கொண்டுபொற், கலம்பொ
 லியு முருவெலாம் பச்சென்று தோற்றிக் கருங்குழற் கற்றை
 நாப்பட் - கதிர்ந்தசிறு கீற்றினான் மின்னியொளி கூர்ந்துதற்
 கார்முகங் கவினவாங்கிச், சிலம்பொலிசெய் இங்கிணிப் ப
 ருமத்தி னுற்பெருந் தீங்குர லெடுத்திடையறாத் - திருவருட்
 டாராபொழி செய்கைக்கு வாய்ப்பவான் சேர்ந்துலாய் நி
 ற்றலுறழ்ப், புலம்பொலியு மடியார்கள் சிந்தைகுடி கொண்
 டவள் பொன்னூச லாடி யருளே - பூரண மதிக்கருள் புரிந்
 தகம லாகரீ பொன்னூச லாடியருளே. (௩)

மனக்குல மிடைந்துபின் காட்டவிசை கொண்டாடும் வ
 ன்மையா னினதுருவெலாம் - மணித்திர ணினாத்தெனச் சி
 றுவெயர் பொடித்தலும் வழிநின்று பணிகேட்டுநின், னனக்
 கவி னடைத்திறங் கற்கவரும் வெள்யாணை யஞ்சிச் செவித்
 காலெறிந் - தந்தரக் கங்கையை மடுத்தித் துளித்துவெய ரா

றறுமத் திவலைபரவா, நினக்கடிமை பூண்டுமுன் போறறுமி
மையோர்முற நெடுந்தருப் புலலிறுதியின் - நிரத்தலா ல
னைத்துநின் மயமெனுஞ் செஞ்சொல்லை நிலையறுத் திடுவ
தேய்ப்பப், புனக்கிளி நிகாத்தமென நீங்கினவியமுதம்மை
பொன்னூச லாடி யருளே - பூரண மதிக்கருள் புரிந்தகம
லாகரீ பொன்னூச லாடி யருளே. (ச)

திங்கனொளி காட்டுமுக மீதுலவு நாட்டச் செழுங்கய
லுதைநனூக்கலாற் - செம்பொலி னிழைத்தமக ரக்குழைக
ளுஞ்செவிச் செங்கனக ளுசலாடப், பங்கய விருக்கைமட மா
தரது நோக்கியிரு பாலுமிரு லேமாட்டவும், - பாயுங் கடற
குல மசைக்குமவ் ளுசலற பாயநடுலதீவ் ளுசலெனரீள், அங்
கையின் வலித்துநனி யாட்டுநொறு நினவா யரும்புநகை நி
லவெழிலினுக் - சூங்கவர் முகத்திங்கள் சாயப் புராணம
றை யாகம மளநதறிவரும், புங்கவன் மருங்குகுடி கொண
டவமு தாம்பிகை பொன்னூச லாடியருளே - பூரண மதிக்க
ருள் புரிந்தகம லாகரீ பொன்னூச லாடியருளே. (ரு)

நுண்ணிய பொலஞ்சிகரி வாங்கிய பிரான்சென்னி தெரி
கலா மறையோதிமஞ் - செப்புபுழி மொழிமாறு மாறுனக்
கூதியாய்ச் சேர்நதுநின் றுள்சுமந்து, தண்ணிய நினூகண்
ணருள்கிடைத் துன்னுழிச் சூர்ந்திறைவ னூடதீரத் - தாள்ப
ணியு மேல்வைமுடி கண்டுகொண் டியர்கீர்த்தி தாங்குவா னெ
ண்ணிவரலும், கண்ணியவவ் வஞ்சனை யறிந்ததனை யலமரக்
காண்டுமென வுன்னியேறிக் - ககனத்து முன்பின்ன தாகக்
கடாவுதல் கடுப்பவெண டரளமொய்த்துப், புண்ணிய மலர்
ந்தனைய வொண்பலகை யேறிநீ பொன்னூச லாடியருளே-பூ
ரண மதிக்கருள் புரிந்தகம லாகரீ பொன்னூச லாடியருளே

அரவமுமிழ் செம்மணித் திரள்சுற் நிழைத்திடை யலங்
 கொளிய நித்திலத்தால் - அமைத்தத னடுச்செழுஞ் செம்ப
 ட்டலக்கரித் தலிர்பலகை மீதிருத்தல், இரவகல வெங்கதி
 ரூகும்பரிதி மண்டல மிளம்பணிக் கதிர்மண்டலம்-எரிக்கடவு
 ண் மண்டலங் கீழ்சொட்டி முறைமூன்று மேய்நதபூந் தவி
 சிலடியார், பரவரீ நின்றநிலை பொப்பவா னந்தமெய்ப் பண்
 ணவன் விழிச்சுடர்கணன் - பாலனுரு காட்சியப் பரிசுநிற்
 தெம்மையும் பருஉமணித் தவிசெனககொள், புரவபூண் டரு
 ளென்று வேண்டிதல் கடுப்படியர் பொன்னூச லாடியருளே-
 பூரண மதிக்கருள் புரிநதகம லாகரீ பொன்னூச லாடி
 யருளே. (எ)

சுத்தமு மசுத்தமு மெனப்படுங் கொடுமாயை தூணுக
 விருளாணவற் - தொடுத்தநெடு விட்டமாக் கரும்பு பெரும்
 பசுதி தூக்கிய வடங்களாக, வைத்தமா யேயமே பலகை
 யா முடிவிலா உரண்புண கோடிமுறையும் - மகிழ்ந்தாடு வெ
 ளியாக வாருடிர்க் குழவினை மரணம் பிறப்பென்னுநோய்,
 மொய்த்தமணி யூசல்வைத் தாட்டிக் கடைத்தலை முடங்கா
 தெயித்தனைத்து - முதுக்குறை வளித்துமேற் பரமுத்தி வீடு
 ய்த்து மூவாத வானந்தமாம், புத்தமிழ் தருத்திமெயத் தாயா
 ய் வளர்ப்பவள் பொன்னூச லாடியருளே - பூரண மதிக்க
 ருள் புரிநதகம லாகரீ பொன்னூச லாடியருளே. (அ)

நாந்தகப் பொருபடை விதிர்த்தனைய விமையாத நாட்
 டத் தரம்பைமாரும் - நளினக் கரங்கூப்பி யெதிர்திற்கு மு
 கில்வண்ண நாயகன் முதற்றேவரும், வேய்ந்தசெம் பொற்
 பெரும் பூண்களி னிழைத்தபல வேறுகுல மணிகடொறுமங்-
 விரிகதிர்ப் பேதத்தி னுக்கேற்ப நின்னூசன் மின்னிழல் பரப்

தொறும் வயங்குபரி பாகபேத - மார்க்கத்தி னுக்கிசைய ம
 ன்னிநீ வினையாடும் வாய்மையைக் காட்டவளிவீழ், பூந்தகர
 வார்கருந் கூந்தலமு தாம்பிகை பொன்னாச லாடியருளே-
 ளூரண மதிக்கருள் புரிந்தகம லாகரீ பொன்னாச லாடிய
 ருளே. (க)

அண்டப் பரப்பெங்கு மண்டிப் படர்ந்தபே ரானந்த
 வெள்ளம்வாழ - அருட்சரியை சிரியைசிவ யோகமொடு
 ஞானமெனு மடுகிசிவ நருமம்வாழக், கண்டவர் கினியருந்
 சோமேசர் வாழநின் கட்டடைக் கருணைவாழக் - காசினி
 யொருங்குசிவ பர்திகுரு பந்திசங் கமபத்தி செய்தவாழ,
 வெண்டிருப் பூசியுய ரக்கமளி வாழமெய் வினைக்குமஞ்
 செழுத்தவாழ - வேதநெறி சைவநெறி வாழக் குளந்தை
 நகர் மேன்மேற் செழித்தவாழப், புண்டர ஹதற்றெண்டர்
 தங்குழாம் வாழநீ பொன்னாச லாடியருளே - ஞான மதிக்க
 ருள் புரிந்தகம லாகரீ பொன்னாச லாடியருளே. (க0)

ஊசற்பருவமுடிந்தது.

ஆகப்பருவம் பத்துக்குத்திருவிருத்தம் - ௧0௩.

குளத்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ் முடிந்தது.

மெய்கண்டதேவன் திருவடிவாழ்க.

சிவஞானசுவாமிகள் திருநகூத்திரம்.

மன்னும் விசுவா வசுவருட மேடமதி
 யுன்னிரவி நாட்பகலோ தாயிலியம் - பன்னுந்
 திருவாள னெங்கோன் சிவஞான தேவன்
 ிருடேனி சீங்கு கினம்.

பிரகடனபத்திரம்.

இதுவரையிற்பதிப்பிக்கப்பட்டபுத்தகங்கள்.

	ரூ.	அண.
குளத்தூர்ப்பிள்ளைத்தமிழ்.	0	௩
கலைசைச்செங்கழுநீர்விநாயகர்பிள்ளைத்தமிழ்.	0	௨
கலைசைச்சிலேடைவெண்பா.	0	௧

இனிப்பதிப்பிக்கப்படும் புத்தகங்கள்.

- காஞ்சிப் புராணம்.
 விநாயக புராணம்.
 திருத்தணிகைப் புராணம்.
 திருவாணைக்காப் புராணம்.
 பேரூர்ப் புராணம்.
 பூவாணூர்ப் புராணம்.
 முதுமொழி வெண்பா.
 இளசைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.
 குளத்தூர்ப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.
 கலைசைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.
 கம்ப ரந்தாதியுரை.
 முல்லையந்தாதியுரை.
 கச்சி யானந்த ருத்திரோசர்வண்டுவிடுதூது.
 கச்சி யானந்த ருத்திரோசர்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.
 திருத்தணிகை யாற்றுப்படை.
 திருத்தணிகைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.
 பஞ்சாக்கர வநதாதி.
 அறைசைக்கோவை.
 கலைசைக்கோவை.
 திருப்பெருநுறைப் புராணம்.
 திருவாவடுதுறைப் புராணம்.

மகாபதிபதி
ரக்டர். உ.வே சாமிநாதையர்
நால் நிலையம்,
சென்னை - 600090.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குளத்தூர்

அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்.

விநாயகக்கடவுள்வணக்கம்.

மணிகொண்ட கோடொரு மருங்குண்மை யாற்
ண்மை வடிவென்று மஃதின் மையோர் - மருங்கு
மை யாலாண்மை வடிவென்று மீதுகீழ் மாறிய
ருக்காட் சியால், — அணிகொண்ட வயர்திணைய
தன்றுமஃ றிணையென்றும் யார்க்குங் கிளக்க வரி
ம் - ஐங்கரச் சிந்தரத் தின்கழற் செஞ்சரண மஞ்
சித் துத்து திப்பாம், — பணிகொண்ட துத்திப்
த்திற் கிளைத்தவிர் பருஉமணி விளக்கி னொரு
ம் - பாயிருட் படலஞ் செறிந்தொளிர்வ தென்ன
ப்பாம்பிணை கிடக்கு மொருவன், — திணிகொண்ட
ல்லற் புயக்குவடு விம்மத் திளைக்குமகள் வாணி பிரி
த் - தென்குளந் தாபுரி யிருந்தவமு தாம்பிகை
முந்தமிழ்க் கவிதழையவே.

குளத்தாபுரி குளந்தை கமலாகரம் என்பன குளத்தாரென்
னுழ் டொருளன.

காப்புப்பருவம்.

நீ ந ம ல்.

சீர்கொண்ட கஞ்சக் கிழத்திதன் காந்தனைச் சினை செய்த வாற நிர்தாற் - செயிர்த்துநந் திருமனைன்மருகி தமையெலாஞ் சிறைசெய்யு மென் னுத், — ஏர்கொண்ட மைத்துனக் கேண்மையசுனற் கிறுதிநாள் பயவா மையே - எண்ணிமுதியைப் பரிதியாற் றடைசெய்த வேந்தற் பிசரக்க, — பேர்கொண்ட மேனிலச் சோபான யேறு பேதைமார் முகனோக்கி நம் - பேராச ளவரு மதிபோலு மிதுவெனாப் பெரிதுமேக் வர்கடங், — கார்கொண்ட பின்னற் கரும்பா கண்டினங் கவலாது களிகூர்ந் துதண் - கலைமதிவைகுபொழில் சூழ்குளத் தூர்வரும் கடவுட் டி ட்டி தனையே.

காப்புப்பருவம் - பாட்டுடைத்தலைவரைத் திருமால்முந் யோராற் காவல்புரிவிக்கும் பருவம்.

(க) காந்தனென்றது சூரியனை. கஞ்சம்சிறைசெய்தல் - சூ குமிமுதலிய மூவரும் தம்முளொடுங்கக் சூவிதல். பரிதியா றடைசெய்தது யாரதம் பதினான்காம்போரில். சோபானம் படி. களிகூர்தலாவது—இச்சந்திரன் பின்னொடரும் பாந்தளாற் கவரப்படுமென அச்சமிமந்து பெருமகிம்வெ

சிவபெருமாள்.

வேறு.

அளிசு ரந்தமரர் பசிகெ டும்படியி னமிழ்து தந்த
கதிர் கொள்சடைக் காட்டிடை - அழல்வி டஞ்சொ
ரியு மரவி னம்பசிய வறுகு வெண்டலைகள் பல்குறச்
சூட்டியும், அரிய யன்பரச வவரி டும்பைதெறு மலர்
செ முங்கமலம் வெல்கரத் தோட்டிடை - அணைவு
றும்பொருள்கள் கருக வெம்புகட ரகிரு மங்கியினை
வெய்தெனக் காட்டியும், — இளிவ ரும்பொன்மலை
வளையு முன்பவுண ரொயிலொ ருங்கவிய வெள்ளுபொ
ற் றேட்டகிடை - இடுவ னங்களினி லுயிர்ம டிந்தவர்த
மிகழு மென்பினையு மைதெனப் பூட்டியும், எழுத
ருஞ்சொன்மறை முடிவு மன்பர்தம திதய மும்பரவ
நல்குமெய்த் தாட்டுனை - எமது புன்றலையு முறந யந்
துமரு ளியப ரம்பரனை யுள்ளுறச் சேர்த்துதும்,—
தளிர்ந்து வன்றியிருள் படநி முன்றுகுளிர் தழுவி வண்
டுதுதை செய்துணர்ப் பூத்திரள் - ததைவு கொண்டு
நறு மணம னைந்துமகி தலம சும்புபட வெள்ளமட் டீ
ற்றெழு, தரவ ளர்ந்துமுகி லகடு டைந்தழகு தபவு
நைந்துதிசை யெல்லையைக் காத்திடு - தறுக ணெண்
கரியை முடுகு றுங்கருவி தகுமி தென்றெவரும் விள்
ளமொய்த் தார்த்தவிர்,—ஒளியு மிழந்துலவு பரிதி

(உ) இது, இறைவா விழைவும் வெறுப்புமின்றி ஏவற்றையும்
ஒப்பநாடும் அருளுடைமை உணர்த்தியபடி. தேர்நீர்கள் என்
ளுதலாவது—தமவலிகாட்டுமுன் வலியிழந்து வெந்தமைநோக்
கி இகழ்தல். இடுவனம் - சுடுவனம். முடுகுறுங்கருவி - ஓட்டுக்
கோல்.

சு அமுதாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழ்.

மண்டலமு முடுப மண்டல்மு நில்லெனத் தாழ்த்தி
விண் - னுலகு சென்றுசுரர் தருவொ மிம்பழகி யுறவு
கொண்மிகழி பல்வளக் காக்களின், உறைப சுங்கி
ளிகள் சுருதி சந்தையுட னுரைசெய் கின்றதனை மல்
குபுக் தேட்குலம் - ஒளியி ருந்துகவர் பதிசு ளந்தை
வரு முரைவி ளங்கமுத வல்லியைக் காக்கவே. (உ)

விநாயகக்கடவுள்.

வேறு.

ஒற்றைச் சுதைத்தனுக் கோட்டியெங் கணுமின்னி
யோவாது மும்மாரி பெய் - தொண்பூ தலத்துலவு
செங்கொண்டல் போலுமென் றன்னியச் சுற்றியா
யிதற்,—கெற்றைக்கு மூர்தியா யுற்றிடக் கடவமென்
றிருண்மேக மருகு வந்தாங்-கிலகுகரு மூடிகத் தாதிப்
பிரான்சரண மேத்தெடுப் பாமெம் பிரான்,—கற்
றைப் பிறைக்கொழுந் தொளிர்சடிவ வட்டமேற் கண
மணிப் படம்வி ரித்துக்-கண்வளரு மகிரீர்மை தலையு
வா ஞான்றுசெங் கதிர்க்கிர கணங்க கிக்கும்,—பெற்
றித் திறந்தெரிந் தானந்த வெள்ளப் பெருங்கடல்
குடைந்தா டிறுஉம்-பெண்ணணங் கரசியைத் தென்
குளத் தூரொம் பிராட்டியைக் காக்க வென்றே. (ஊ)

(உ) உடுபம் - விண்மீன்; இருபெயரொட்டு.

(ஊ) அகி - பாம்பு. தலையுவா - அமாவாசை; இது இரவியு
மதியும் அண்மையில் வசிக்கூறாளென்னும் பொருளது. அமா -
அண்மை. வாசை - வசிப்பது. ஈண்டுச் சடிவவட்டம் இரவிக்
கு ஒப்பு. விநாயகரைச் செம்மேகமென்றதற்கேற்பக் கோட்டி
னை இர்திரதலுவாகவும், காந்தியை மின்னலாகவும், மதிரீரை
மும்மாரியாகவும். இதில் உராவளிப்பகண்க.

காப்புப்பருவம். 414 ௫

முருகக்கடவுள். (9085)

மாங்குயி றுரந்துசுவை யூற்றெழ மிழந்துமொழி
வானமீன் மாத ரறுவர்-மருமத் தெழுந்தபொன் வள்
ளத்தி னமிழ்துண்டு மருவிவாழ் தற்கு ரியதன்,—றே
ங்கமல வீட்டினைக் தனதெனக் கொண்டுவாழ் திசை
முகனை வெய்து யிர்த்துச் - சிரநான்கு மேதிப் புடை
த்துப் பிணித்துவன் சிறையிட்டதேவை நினைவாம்,—
ஓங்கலொரு வில்லா வளைத்தெயி னகைத்தனலை யூட்
டியருள் சோமேச னார்-ஒருமூ விழிக்கிடைந் தஞ்சிச்
சரண்புகுந் தோலமிடு புண்ட ரீகம், — பூங்குவளை
மாரணக் கருள்செய்து முகமெனப் போர்கொண்ட
வாள்வி ழியெனப் - பொய்த்தநுண் ணிடையெனத்
தாங்குங் குளந்தா புரிக்குளமு தைக்காக் கவே. (ச)

பிரமதேவர்.

தவளக் குருமணி குயிற்றியொளிர் தபனியத் தன
துமனை வாயி னிறுவுந் - தண்ணிய விதழ்க்கத வடை
த்துத் திறக்குந் தனித்தொழிலை வண்டு முரலும்,—
பவளச் சரோருகத் தன்னைதன் னோடுந் பவித்தபுல
வற்கு மந்தப்-பண்ணவற் கெதிரான புலவற்கு மரகப்
பணித்தவிறை வன்பு ரக்க,—கவளக் கடாங்கவிழ்

(ச) முருகக்கடவுள் கமலத்தைத் தமது வீடெனக்கொண்ட
து சரவணப்பொய்கையில்.

சூரியசோமாக்கினிகளென்னும் மூவிழிக்கும் முறையே இடை
ந்துவந்த தாமரை சுவளை மன்மதனை முகமும் கண்ணும் இடை
யுமர்க்கக் கொண்டருளிஞொன்பது.

கவுட்டுணை நெடுங்கைக் களிற்றுப் பிடர்த்தலை வருங்கண்ணா யிரய்நொண்ட விண்ணாடர் கோமகன் கற்பகச் சோலை விடபந்,—துவளக் குடங்கைத் தலத்தினிற் கோட்டித் துணைத்தமுலை மாதர் மலர்மொய் - தூமணித் தெற்றிக னெருங்கிய குளந்தைவரு சுந்தரப் பெண்ண முாதையே. (௫)

தேவேந்திரன். வேறு.

அதிரும் தரங்கக் குண்டகழி யளறு படப்புக் குழக்கிமுழம்-கசனிக் கிகலிக் கலித்துமதத் தடுக்க லெயித்துத் தெறித்துவெகுண்,—பெதிருங் குழுஉக்கொள் படைகவல விடறுங்கறைத்தாட் பருஉத்தடக்கை-இறைக்குங் கடவெண் களிற்றியானை யெருத்தத் திவரும் புருகூதன்,—முதிருஞ் சுவைத்தெள் ளமிழ்தொழுகு முழுவெண் ணிறத்து மதிக்குழவி-முருகு விரியுங் கடவுணதி முழுகித் தினைக்குஞ் சடைப்பெருமான்,—சதிரும் விழிக ளிருள்சீப்பக் கங்கும் பொழுதி னெருங்கிருந்தங் - கலவிக் குறிப்பிற் குளநாணுங் கமலா கரியைப் புரக்கவே. (௬)

இலகீதம்.

கடிப்போ தலர்த்திக் கருஞ்சரும்பர் களித்துத் துயில்கூர் கற்பகப்பூங் - கானம் பயிலுங் காமர்நகர் கவலை துரந்தின் னமிழ்தளித்துப்,—படிப்பாற் பயிலுமகளிடத்துப் பவித்துப் புவன மூன்றனையும் - பரிக்குந் திகிரிப் படைப்பாணிப் பகவன் மருமத் துறை

(௫) விடபம் - கிளை.

(௬) அசனி - இடி. கமலாகரி - குளத்தாரிலுமைபவன்.

மடந்தை,—விடப்பாம்பிரளி வெம்மைமிசை மேவா
வண்ணங் குடைகவிப்ப - விரிக்கும் கதிர்ச்செம் பவ
ளநிற வேணி யணையாப் புளிற்றுமதி, — முடிப்பா
லரசு வீற்றிருக்கு முதல்வ னிடப்பா லிருந்துலக -
முழுது முயிர்த்த குளந்தைநயர் மொய்ப்புங் குழலைப்
புரக்கவே. (௭)

சா ல வ த்.

வேறு.

அளிக்கா தரவுற்றுச் சுவைத்தகள் - அளித்தார்
வனசத்துப் பொகுட்டயன்,—உளத்தா மரைநச்சத்
திளைத்தவன் - உரைப்பா லருள்பெற்றுத் தரித்த
வள்,—களத்தா மடக்கிச் சுரர்க்கிடர் - களைத்தே
யவொறுத்துக் கடைக்கணி,—குளத்தார் நயனத்தற்
கிடத்தமர் - குளத்தா ரமுதத்தைப் புரக்கவே. (அ)

துரீக்கை அல்லது காளி.

வேறு.

துளிக்கும் பசந்தே னுவட்டெடுத்துச் சொரியுஞ்
செழுந்தா மரைப்பொகுட்டுத் - தோன்றற் பெருமா
ன் முதற்கடவுட் டொகுதிப் பைங்கூழ் களைக்கருக்
கிக்,—களிக்கு மகிடா சுரக்களையைக் களைந்து சிரமே
ற் பாசடையிற் - கமல மெனத்தாள் பதித்திவரந்த
கன்னி யெனுந்தெட் வதங்காக்க,—பளிக்கு மணிமா
டங்கடொறும் பதிந்த தமது சாயலினைப்-பாரா வின
மென் றிளஞ்சேய்கள் பரிந்து பரிந்து வருகவென,—

(அ) கடைக்கணி - கடைக்கணித்த.

களக்கா நயனத்தா-நெற்றியி னிலவ்யப கண்டையுடையவா.

அ அமுதாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழ்.

விளிக்குங் குளந்தைத் திருநகரின் வெளிய மதியங்
தவழுமுடி - விளங்குங் கதிர்ச்செம் பவளமலை மீது
படர்பைம் கொடி யினையே. (க௯)

சுந்தமாதர்.

வேறு.

இலகொளி யுமிழ்தரு சிறையோ திமத்தவள் - எ
ழிலுறு தவளவல் விடைபூர் திறத்தவள், எறுழ்வலி
மயில்கட வினள்வே றிரிப்பவள் - இருசிறை யொரு
கலு ழனையேறி நிற்பவள், — உலகதிர் தரவரு மரியே
றுகைப்பவள் - உமிழ்கட மழைபொழி யயிரா வதத்
தவள், உழிதரு குழிவிழி யுடல்பேய் நடத்துநள் - உ
வொழு மகளிர் த மொளிர், தாள் பழிச்சுதும், — அல
கைக ணடமிடு மழலார் களத்தினில் - அமரர்க டபு
முடல் கழிபா னிறக்கலன், அரவொடு திணிவரை
நிகர்தோ ளிடைப்பொளி - அணியென வணிதரு
பெருமா னிடத்தமர், — நிலவிரி நகையவ ளிருமு வ
கைப்படு - நெறிகளு நிறுவிய வொருமா தவக்கொடி,
நிலமிசை யுயரிய கமலா காத்துறை - நிருமலி மலை
மக டனையே புரக்கவே. (க௧௦)

சூப்பந்து முக்கோடிநேவர்.

வேறு.

சிறகரளி மொய்த்திதழ் கொழுதுமது வைப்பசி
சிறைய மடுத்துக் களித்தாடு தேமலர் - செருகுமள

(க௧௦) சத்தமாதர்கள் — அபிராமி மாகேசவரி கௌமாரி
நாராயணி வராசி இந்திராணி காளி; இவர்களை இச்செய்யுளில்
முறையேகொள்க. இருமூவகைப்படுநெறி - உட்சமயம் உயர்.

கக்கன மதர்நெடுவி ழிக்கடல் சிறிது குடித்துக் கறுத்
தார மேவிய, திணிமுலைம லைச்சொரி துதலைநிதி
யத்திரள் செழுவிய பொற்புக் கடற்பாய வாரொழில்-
செறிதரும டித்திரை யிடையறவெலா முக்கிய திறமை
நிகர்த்தொத் தொழுக்காமு ரோமமுங்,—குறைவற
வளித்தருள் குவலயம டக்கொடி குளிர்க்கெட நச்சிக்
கறைப்போர்வை யாலுடல்-கொழுவியதெ னத்திசை
முழுவதும் டக்கிய குமரி யிருட்டைப் படச்சாடு
மாதவர், குலவுகிர னச்சுவை யுணவினையு னைத்தனி
குறுகிய பொற்சக் கரச்சேவல் போலெளிர் - குரும
ணிகு யிற்றிய புயாமலைகுழைக்கெதிர் குயமுடி யைச்
சற் றெடுத்தேறு பார்வையும்,—வெறிகமமுற முற்பல
நறுமலர்ம றைப்பினில் விழைத னலத்தைப் படித்
தேக நீள்செவி-வியனிலமி றுத்தமை யெணிமறமி
குத்தவை வெருவி விழ்ச்செற் றுகைத்தோடி நீடிய,
விரிமலர்த னக்கொரு மறைவிடமெ னப்படும் விதி

(௧௧) கூந்தலென்னு மேகம் விழிக்கடலைக்குடித்துக் கறுத்து
முலைமலையிற்சொரிந்த தேமலென்னு நிதித்திரள், அழகென்னுங்
கடலிற்பாய, அக்கடலிற்செறிந்த மடிப்பென்னுந் திரை இடை
யிலே கருமணலை யொதுக்கிய தோற்றம்போன்று (உந்திமேல்)
ஒழுங்குபட்டிள்ள உரோமமும்; பூதேவி கரும்போர்வையால்
உடலைப் பொதிந்தாற்றோலக் கவிந்த இருளையழிக்கும் குரியர்க
ளுடையகிரணத்தை உண்ணக்குறுகிய சக்கரவாகப்புட்டோலக்
குழைக்கெதிரே முடியை யுயர்த்தி நோக்கும் குயப்பார்வையும்;
தம்பகையாகிய குவளைமலர்கள் தம்சிறப்பைக்கூறிச் செல்லு
தற் பொருட்டுச் செவியை யடைந்தமையைச் சிந்தித்துக் கோ
பயிசுக் கு வலைவிடக் காக்கிச்சென்று. அவற்றிற்கு மறைவிட

யெனெனப்புக்கு யிற்காதி ஜோடமர்-வினையிலிக ரத்
 துழை சடைவனமுறற்கெழ விரையில் வினைத்துக்
 குதித்தாடு பார்வையும்,—இறைமையும் எப்பறு மழ
 கொளிர நிற்பவ ளிமைய மலைக்கடி கொடிப்போல
 மேவிய-இனியமா - மைக்குயின் மரகதம யிற்பெடை
 யிரையு மிருக்குக குளத்தூரி னாடியென், னிருமை
 வினை முற்றற வெனையுமடி மைகொளு மெழிலமிழ்
 தச்சத்தி வைப்பான காவலர் - எரிகதிரு ருத்திரர்
 விறல்வசும ருத்துவ றொணுமிவர் முப்பந்து முக்கோடி
 தேவரோ. (கக)

காப்புப் பருவமுற்றிற்ற

மெனப்பிறும் நிலைமை என்னென; காநோடு அமாத்தொழிலை
 வினைத்துக் குதித்தாடுகின்ற கப்பாடையும்; தலைமையும்; அள
 விடற்கரிய சிறப்புவிளங்க நிற்பவனென; கூட்டுக.

கறை - கருமை. குமரி - உழிவின்மை. சேவல் - ஆண். வினையிலி - சிவப்பருமாள். உழைப்பயந்து சடைவனமுறற்கெழ அடா
 வினைத்தாடு டாடையென இயையும்.

முப்பத்துமுக்கோடியராவரா - மருத்துவரிருவா வசுக்களெ
 ண்மா உருத்திராபதினொருவா ஆதித்தாபன்னிருவா என்னும்
 இவர்கள் கூற்றில் தனித்தனிக் கோடியராய்த்தோன்றி அவ்வத்
 தலைவரால் காக்கப்படுத்தேவர்கள்.

செங்கீரைப்பருவம்.

பொருவரிய வண்டப் பரப்பைமுழு தாளும் புராதனர் முகத்து விழியாப் - போந்துலவு நங்கொழுநர் தம்மைத் தடுத்திடர் புரிந்தகைக் கமல நமையும்,— பருவர லுறுத்துமென் றஞ்சிமென் குமுதமும் பங்கயமு மொன்றை யொன்று - பாதுகாப் பத்துயிலு மென்றர மடந்தையர் பரிந்துகொண்டா டி சீர்த்தி,— இருகைமல ரும்புவி பதித்தொரு முழந்தா ளிருத்தி யொரு தாண்மே னிமிர்த் - திந்த்ரதிரு விற்கிடை தொடுத்தவெண் டரளநிரை யேய்ப்பநுதல் வேர்பொடிப்பத்,— திருமுக நிமிர்த்தொரு குளந்தையமு தாம் பிகை செங்கீரை யாடி யருளே - சிற்சபையி னெற்றிவிழி யற்புதனே யாட்டுமயில் செங்கீரை யாடி யருளே.

(௧)

பொங்கரி பரந்தசிறை வண்டினம் விருந்துணப் பூங்கமல நாண்முகை யெலாம்-போதாக வெழுபரித் தேர்கடாய்க் கடன்முகடு பூப்பவரு பரிதிப் பிரான்,—

செங்கீரைப்பருவம் - செவ்விய மழலைச்சொற்களைப் பேசும் பருவம். கீர் - சொல். இப்பருவத்தின்செயல், ஒருகாலமடல் கி ஒருகாலநீட்டி இருகைகளையும் நிலத்திலூன்றித் தலைநிமிர்த்து முகமசைய ஆடுதல்.

(௧) கொழும்பொன்றது சூரிய சந்திரர்களை. இடர் புரிந்தமை மூடினமை. ஒன்றையொன்று பாதுகாப்பத்துயிலுதல் - பகலில் தாமரை மலர்ந்து குமுதம் குவிதலும், இரவில் தாமரை குவிந்

சங்கின முயிர்த்தவெண் டரளவட மணியுமித் தாம
ரை முகிழ்த்துணையும் யான் - நண்டாத மெல்விதழ்
முறுக்குடைத் தல்லாது தணவெலன் றருகு போந்
து,—வெங்கதிர்க் சற்றைகள் பரப்பியுல வுதலேய்ப்ப
மின்னுமக ரக்குழை கதிர்-வீங்கிள முலைத்தலை யுமிழ்
ந்துதண் புயமீது விளையாடி நிற்ப வுதனத்,—திங்கண்
பிசை யாடக் குளந்தையமு தாம்பிகை செங்கீரை
யாடி யருளே - சிற்சபையி னெற்றிவிழி யற்புதனை
பாட்டுமயில் செங்கரை யாடி யருளே. (உ)

கார்பூத்த மறுவுண்ட வெண்கதிர்க் கலைமறி கவி
ன்றின் மல வநங்-காண்டோறு மறுவற்ற மதியீ
தெனவுட் சவன்றுமுன் னிற்க வஞ்சிப்,—பார்பூத்த
தென்குளத் தூர்ப்பொங்கர் காவணம் பரியமதி னூ
ழை யுடு-பையொள நுழைந்தொளி,ந் தோடநிற் பணி
யவரு பங்கயர் செலவி முடலோர், — ஏர்பூத்த வங்
கையர விர்தமலர் கூம்பவவ ரிணைவிழிக் குவளை யெல்
லாம்-இரும்புநற் தேத்துளி பொடித்துமிழந் தலா
வரு ளெனுமமிழ்த தாரை கான்று,—சீர்பூத்த முகம
திய மாடவமு தாம்பிகை செங்கீரை யாடி யருளே -
சிற்சபையி னெற்றிவிழி யற்புதனை பாட்டு மயில்
செங்கீரை யாடி யருளே. (ங)

(உ) தனாவல் - தணவென். பரிதிப்பிரான் போந்து கதிர்க்
சற்றைகள் பரப்பி உலவுதலேய்ப்பக் குழைகள் கதிருமிழந்து
விளையாடி நிற்ப என இயையும்.

(ங) னூழை - சாளரம். பொடித்தல் - தூரும்பல்

மணிதுற்ற தவிசெனப் பருமணிப் பருமம் வயங்
 குமடி மீதி ருத்தி-மதிக்கடவு டன்மனை யெனக்குலா
 ய்த் தன்னமிழ்தம் வாக்குவ தெனத்தீம் பாம்,—பணி
 லத்தின் வாய்க்குமுத மூட்டிமற் றிதுமாசு பரியாது
 சாலா தெனப்-பாரிழைத்தொருபொட்டு நுதன்மதிக்க
 கிட்டிப் பசங்கழையின் மஞ்ஞை நின்றும், —கணிபெ
 ற்ற புபமே லனைத்திரு மதித்தேவ ரளவளாய்க் குழி
 இய தேய்ப்ப - அழகிய முகத்துமுத் தாடியெழின்
 மேனைசி ராட்டமகிழ் கூர்ந்து கொடியேம்,—நுணி
 வைத்த நெஞ்சங் கரைக்குமமு தாம்பினை செங்கீரை
 யாடி யருளே - சிற்சபையி னெற்றிவிழி யற்புதனை
 யாட்டுமயில் செங்கீரை யாடி யருளே. (ச)

முக்கனி செறித்தநறு நீர்ப்பந்தர் முல்லைவெண்
 முகையனைய மூர லனுகான் - மூரிய விளம்பொங்கர்
 தேசுறு மலர்ப்பொய்கை முதலான வறம்பா வை
 யும்,— தொக்கமறை யாகா விதிப்படி யியற்றுநாட்
 டோலாத கருணை கூர்ந்து-துண்ணென வெழுந்தரு
 டிருச்சோம நாதனார் தாமேனி குழைவித் தவை,—
 இக்கரமு மிக்கரமு மித்தனமு மித்தனமு மென்று
 யிர்த் தோழியர் களாய் - ஏத்துமட மாதரார் தம்
 மைத் தெளித்திவெ தேய்ப்பமுக மதிய மசையத்,—
 திக்கெட்டு மேத்துங் குளந்தையமு தாம்பிகை செங்
 கீரை யாடி யருளே - சிற்சபையி னெற்றிவிழி யற்பு
 தனை யாட்டுமயில் செங்கீரை யாடி யருளே. (ரு)

(ச) பருமம் - பதினான்குகோடையமையச்செய்து இடைக்

வேறு.

பொன்செறி னின்முக மாடுதொறுங்கமழ் போத
ரி நீள்விழிகள் - பொன்செவி யிற்பல காலுமெ தீர்ந்
து புகுந்து மறிந்துலவச்,—செங்கதிர் நீள்குழை தம்
மொடு தாமெதிர் சென்று மணிக்கலொடுஞ் - செயிர
று பொன்னி னரும்பு பிதிர்ந்து தெறித்திட மோது
திறந்,—தங்கினை சார்ந்திடை யாவகை சாற்றமொய்
நாம வயிற்படையாற் - நண்குரு தித்துளி வீழ்தர
வீரர்க டம்மொடு தாமெதிரா,—அங்கை கலந்தம
ராடுத லாமென வாடுக செங்கீரை - அளந்தறி யாத
குளந்தை நிலாவமு தாடுக செய்கீரை. (௬)

பலலுயி ருங்களி கூர்குரு ணைக்கடல் பம்பி வளைந்
ததெனப் - பாலொளி கான்ற ளறம்புனல் சூழ்ந்து
பரந்தொளிர் சம்பையிடை,—விலலுமிழ் மின்னூரு
வச் சுடர் வேணியின் னேனை வடந்தழுவி-ஆங்கிள
வெம்முலை மார்புழ வங்கையின் மேதகு தோள்குழை
யப்,—புல்லி யனைப்பது போல்வயி ரங்கள் பொதிந்
தவிர் தொட்டிலினும் - பொன்னணி பாவையொ
டாடி யனைத்துப் பொழுது கழித்தருளும்,—அல்லி
மலர்க்குழல் வல்லி பராபரை யாடுக செங்கீரை-அள
ந்தறி யாத குளந்தை நிலாவமு தாடுக செய்கீரை. ()

(௬) மொய் - மொயத்த. தாமம் - மாலை. விழிகளுலவக்
குழைகள் மோதுந்திடம், தங்கினை இடையாவகைசாற்ற வீரர்
கள் அமராடுதல் போலும் என்க. உறுப்பெனப்படும் ஒற்றுமை
போங்கி விழிகள் இடையென்றுபசரிக்கப்பட்டன

குலத்தில் வளர்த்திடு மன்னையர் செந்துகில் கூர்
மடி மீதிமையக்-குன்றி னரக்கலர் வாழ்க்கை யெனக்
களி கொண்டு குலாவியவர்,—கலைப்பொலி முகமதி
யுங்குழன் முகிலுங் கண்டென வாய்க்குமுதம்-கதிர்த்
த நகைத்தள வலர வரும்பக் கைக்கம லங்குவியா,—
முலைக்கம லச்செழு முகையொடு நட்பு முயங்கிட
வாடலுறும் - மூரி வளத்துத ரத்திரு வாலெழின்
மொய்த்து மிகத்தழைய,—அலக்க ணறச்சுவை யார
மிழ் துண்பவ ளாடுக செங்கீரை - அளந்தறி யாத கு
ளந்தை நிலாவமு தாடுக செங்கீரை. * (அ)

வேறு.

வான மெழுங்கரு மேக வினங்கள் வறந்தீ ரம்
போய்வன் - மால்வரை பொங்கணு மோடிட வென்றி
மிர் வண்டே தும்போது,—நான முயங்கிய வாச நறுங்
குழ னந்தா வந்தீப-நாவி லெழுந்தொளிர் தூம வொ
ழுங்கென நன்றார் மென்சாயன்,—மேனி நிறந்தரு
மேனை யணங்கு விழைந்தார் வங்கடர - மீறி வளர்ந்
தழ கான குளந்தை விளங்கா நின்றூறு,—தேனிறை
கொன்றையி னுனிட நின்றவள் செங்கோ செங்கீரை-
தேவர் தொழுங்கலி யாண செளந்தரி செங்கோ
செங்கீரை. (கூ)

(அ) அரக்கலர் - செந்தாமரை. மடிமீதுகுலாவி, அலர அரும்
ப முயங்கிட தழைய அமிழ்துண்பவளெனக் கூட்டுக.

(கூ) மேனி நந்தாத் தீபத்தை நிகர்க்கக், குழல் தீபத்தூம
ஊடங்கென அரங்க மேனை என இயையும்.

கோல நெடும்பனி மாலிமை யம்பயில் கொம்பே
செம்பாத - கோகன தந்தொழு வாருள நின்ற கொ
ழுந்தே பைந்தேனே,—ஞால மளந்தவ னாடு மரும்
பெற னங்காய் வெங்கோப-நாம விடஞ்செறி காமரு
கண்டர்த நண்பே தண்போதோ,—டேல மனைந்தி
ருள் கூரு நறுங்குழ லெந்தா யெம்பாசம் - ஈறு படும்
படி ஞான மணங்கம ழின்பே யன்பாளர்,—சீல மிகு
ங்கம லாகரம் வந்தவள் செங்கோ செங்கீரை - தேவர்
தொழுங்கலி யாண செளந்தரி செங்கோ செங்கீரை.

செங்கீரைப்பரு முற்றிற்று.

தாலப்பருவம்.

மதுரங் கொழிக்குங் கொழுந்தேறன் மடுத்துச்
சுரும்ப ரடைகிடக்கு-மலர்ப்பூந் தடத்தைக் காண்ட
லுஞ்செம் மணிகால குடுமிப் பணியுலகம்,—இதுவு
மரவந் தனக்கிடமா யிருக்குங் கொல்லா மென்றழுக்
கா - நெய்தித் தன்கீழ்ப் பாடத்தாழ்த்து மியல்பை
யறிந்தா லெனக்கரைக்கட், — பொதுளி யறவு கொ
ண்டநறும் பொதும்பர் நாக ருலகெனுமொப் - புமை
யாற் புலவோர் பதிதாழ்த்திப் பொற்றா துதிர்க்குந்
திருக்குளந்தைப்,—பதியின் மகிழு நறியசுவைப் பா

தாலப்பருவம் - தாலாட்டிப்பருவம். தாலாட்டு - ஓவகை
யாக நாவகைத்துப் பாடும்பாட்டு. தாலு - நா.

(ச) ஒப்புமை என்றது பாதாள லோகத்திற்கும் தேவலோ
கக்கிழ்சும் நாகலோகமென்மை பெயரொற்றுமையை.

கே தாலோ தாலேலோ - பணில முயிர்த்த தரள
நகைப் பாவாய் தாலோ தாலேலோ. (௧)

இருள்கால் சீத்துச் சோதிவெயி லெறிக்குஞ் செக்
கர் மணித்தொகையின் - இழைக்கும் பசும்பொற்
றலத்துயர்த்த விருங்கே தனத்தின் மிசையுயிர்கட்,—
கருள்கால் கலைவெண் முழுமதிய மமரும் பரிசு
தழைப்பண் - அமைத்த தூணத் தருந்தவஞ்செய்
யறவோர் கடுக்கு மேனிலத்துச்,—சுருள்கான் மலர்
ப்பூங் கூந்தலினந் தோகை யனையார்க் கெதூர்நடிக்
குஞ் - சுரமா மகளிர் விழித்தொழிற்குத் தோற்றுச்
சமழ்க்குந் திருக்குளந்தைப்,—பருகா வமிழ்தே பெ
ருங்கருணைப் பரையே தாலோ தாலேலோ - பணில
முயிர்த்த தரளநகைப் பாவாய் தாலோ தாலேலோ.()

மணங்கேழ் வனச மூற்றெடுத்த மதுவார் பொ
குட்டுச் சுராச்சுமந்து - வயிறு வருந்திக் கருவுயிர்க்க
வயின்பார்த் துழலும் பெடைஞெண்டைக்,—கணங்
கே முயின்முட் டாட்படுத்துக் கவைத்தா ளிடை
யற் றலையூடு - கருவண் டினங்கள் புடைசூழக் கலந்து
முரலத் துவக்குண்டு, — சுணங்கேர் முலைப்பெண்

(உ) சுரமகளிர் அபிநயங்கட்கிணங்க இமைத்துச்சுழலும்
கண்களை எய்தாமையின் விழித்தொழிற்குத் தோற்று நாணிந்
தொன்க.

(ஈ) தாமரைமலர் பொகுட்டிலே சுரவைச்சுமந்து, முள்ளை
புடையதண்டால் ஞெண்டைச்சிக்குவித்து, அதன் கவைத்தா
ளால் இடையறுபட்டு, புடையில் வண்டினங்கள் முரலப் பிணிப்

கடி அமுதாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழ்.

ணணங்குரினைச் சுமந்து மகளிர் தாலெடுப்பத் -
துயலு மணித்தொட்டிலைக்காட்டுந் தொடுநீர் வாவித்
திருக்குளந்தைப், — பணங்கே ழரவப் பேரல்குற்
பரையே தாலோ தாலேலோ - பணில முயிர்த்த தர
ளநகைப் பாவாய் தாலோ தாலேலோ. (ங)

கந்தம் கமழு நறுங்களபக் கலவை யனைந்த முலைக்
குவடாங் - கரடக் களிற்றின் மருப்பினிடைக் கவி
ன்ற வுரோமப் புழைக்கரத்தால், — நொந்தம் கலமந்
திறுங்கொடிபோ னுணுகித் துவளுந் சிற்றிடையார்-
துவலுங் கிளவிக் கிடைந்தகுயி னுவலா தடங்கி யவ்
விசையின், — சந்தம் பலநா ளகம்பயிலத்தழுவிச் சில
நாள் வாய்விண்டு - சாற்றி யொப்பு நோக்கியொவ்
வாத் தவறாற் பின்பும் வாயடைக்கும், — பைந்தண்
பொழில்குழ் குளந்தைநகர்ப் பரையே தாலோ தா
லேலோ - பணில முயிர்த்த தரளநகைப் பாவாய்
தாலோ தாலேலோ. (ச)

சுரும்பர் துளைக்க வுவட்டெடுத்துச் சொரியு மிர
தச் செழுங்கரும்பைச் - சுவைத்துக் கதலிக் குலைசா

புண்டு, மணித்தொட்டிலைக்காட்டுந் திருக்குளந்தை என முடிக்
க. வனசமலதைத் தொட்டிலாகவும் சுறவை அம்பிகையாகவும்
ஞெண்டை ஆட்டுபவராகவும் வண்டிகளைத் தாலெடுப்பவராக
வும் உருவகித்தபடி.

(ச) சுவலாதடங்கல் கார்காலத்தும், வாய்விண்டு சாற்றல்
வேனிற்காலத்தும் என்க.

டித் தூங்குந் தெங்கம் பழஞ்சிதறி, — விரிந்த பசு
 நெட் டிலைக்கமுகின் மேவிக் ககனத் தருவையதன் —
 மீது படர்பூங் கொடிவழிபோய் மிதித்துக் குனித்
 து விளைபாடி, — விரிந்த கழையி னெடுங்கயிற்று வழி
 போய் நடிக்கும் பொருநர்திற - மானக் குரக்குக்
 குலங்குதிக்கும் வளஞ்சேர் பொதும்பர் சூழ்குளத்
 தூர், — பரிந்து தொழுவோர் மனத்துறும் பாகே
 தாலோ தாலேலோ - பணில முயிர்த்த தரளநகைப்
 பாவாய் தாலோ தாலேலோ. (டு)

வேறு.

சுலவித் தரளப் பவளக் குவைகள் சுருட்டிக்கரை
 புரளுந் - துவலைத் திரைமைக் கடனின் நெழுமிரு
 சுடர்கண்மு னச்சுடர்தஞ், — சிலையிற் கவினக் குயிலு
 முருப்புன நீயைப் புடைபெருகச் - சிந்திப் பனிகூர்
 டொழுதிந் புனலிற் சேர்ந்தற மாற்றுநரை, — உலறத்
 தெறுவெவ் புடைவே னிற்பொழு தொள்ளெரி வா
 ய்த்தவநோன் - புழப்ப வரைப்பொரு நொச்சி மதிந்
 குல மோங்கு குளந்தையெனுந், — தலனிந் பொலிவு
 பெறப்பயி லுங்கொடி தாலோ தாலேலோ - தகரக்
 குழலா யமுதப் பிடியே தாலோ தாலேலோ. (சு)

(டு) பொருநர் - மற்றொருவர் போல வேடங்கொள்ளுங் கூத்
 தர். பொருதூதல் - ஒத்தல். விளையாடிக் குரக்குக்குலம் குதிக்
 கும் எனக்கூட்டுக.

(சு) உருக்கள், புனலையும் தீயையுஞ்சிந்தி, புனலில் அறமாந்
 துறையும், எரிவாய்த் தவநோன்புழப்பவரையும், பொருளும் என
 முடிக்க. நொச்சிமதில் - இருபெயரொட்டு.

கொங்கு விரிந்த நறுங்க மலங்கள் கொழிக்கு
மதுப்புனலாக் - குவிதர வுழ்த்துதிர் தண்ணிய தாது
குவிக்கு மெருக்குவையாப், — பங்க நிரந்த வயற்கண்
வினைந்து பழுத்தெழு நெற்குலை போய்ப் - பசம்புர
வித்திரள் பூட்டிய தேரிற் பரிதிக் கடவுள்புடைப், —
பொங்கொளி வெண்கவ ரித்தொகை வீசுவ போல
வொசிந்தசையும் - பொற்பு மிகுங்கம லாகர மேவிய
பூரணி மெய்யடியார், — தங்கள் பணிக்கென வெம்
மை யளித்தவ டாலோ தாலேலோ - தகரக் குழலா
யமுதப் பிடியே தாலோ தாலேலோ. (எ)

பவளக் கொடிபடர் வேலை முகட்டிற் பாயொளி
கான்றெழுசெம் - பரிதி நிகர்ப்பச் செம்மணி மாலை
பரப்பிய மைக்குழன்மேற், — நிவளக் கதிர்விடு கொ
ண்டை திருத்திச் செஞ்சுடர் வாண்மகரத்-திருவணி
யக்கடன் மகர மெனத்தனி செருகிப் பகைஞரு
ளந், — துவளச் சிலைபடு கணையென நுதலிற் சுட்டி
தரித்தருகிற் - சுடர்பிர தாப மெனப்பொட் டெழு
தித் துன்னிய கீர்த்தியெனத், தவளப் பணிமுக் கிட்
டொளிர் பாவாய் தாலோ தாலேலோ - தகரக் குழ
லா யமுதப் பிடியே தாலோ தாலேலோ. (அ)

(எ) ஊழ்த்தல் - மல்தல்.

(அ) பிரதாபத்தைச் செந்நிறத்த தாகவும், கீர்த்தியை வெண்
ணிறத்ததாகவும், உருவகிப்பது இயல்பாகலின் துதற்பொட்டி
னையும் மூக்கின்முத்தணியையும் அவைபோன்றுருவகித்தார்.

வேறு.

பரந்த வெண்புணரி மீதோன் வேதா மாதேவர் -
பணிந்து தொண்டிசெய வேலே சேலே போலா
டுங்,—கருங்க ணுந்துமளி யீவாய் பாவாய் தாவாது -
கறங்கு வண்டளக மாணே தேனே யேனோர்தம்,—
புரங்க டந்தநகை வாயார் தூயார் சேயார்பாற் - புண
ர்ந்தி டிம்பசிய தோகாய் காவாய் நீகாவென், — றிர
ங்கு மன்பரக வாழ்வே தாலோ தாலேலோ-இலங்கு
ளந்தைவரு தாளாய் தாலோ தாலேலோ. (க)

மலங்க டங்குமரு னூராய் தாலோ தாலேலோ
மலங்க டங்குமரு னூராய் தாலோ தாலேலோ
கலங்க லந்தவரை யேயாய் தாலோ தாலேலோ
கலங்க லந்தவரை யேயாய் தாலோ தாலேலோ
புலங்க டந்தபர நாடாய் தாலோ தாலேலோ
புலங்க டந்தபர நாடாய் தாலோ தாலேலோ
புலங்கு ளந்தைவரு தாளாய் தாலோ தாலேலோ
இலங்கு ளந்தைவரு தாளாய் தாலோ தாலேலோ.

(இ-ள்.) மலங்கு அடங்கும் அருள் ஊராய்-மலங்குதலொழிந்த
திருவருள்ளும் எல்லையை யுடையவளே ; மலங்கள் தங்கும்
மருள் ஊராய் - மலங்கள் நிலைபெற்ற விபரீதநிலையில் (அன்
பணா) உறையச்செய்யாதவளே ; கலம் கலந்தவரை ஏயாய் -
கீழ்மை செறிந்த சைப் பொருந்தாதவளே ; அம் தவரை கலங்
கல் ஏயாய் - அழகியதவமுடையாணாக் கலக்கம் எய்தாவகை
செய்பவளே ; புலம் கடந்த பரம் நாடாய் - சத்தாதிவிடயங்
களைக்கடந்த மேலான முத்திராட்டை யுடையவளே ; புலங்கள்
தந்து அபரம் நாடாய் - (எவர்க்கும்)-உணர்வையுருளி (அவ்வரு

ளுத்தம்செயலில்) பிற்படுதலை நாடாதவளே; இலம் குளந்தை வரு தாளாய்—இல்லமாகக்கொண்டு குளத்துன்னும் திருப்பதியில் எழுந்தருளிய முயற்சியையுடையவளே; இலங்கு உளம் தைவரு தாளாய் - (நூனத்தால்) விளக்கமுற்ற உள்ளத்திலே தவழ்தலைச்செய்யும் திருவடிகளை யுடையவளே; என்றவாறு. மலங்கு - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். அடங்குதல் - ஒழிதற்பொருட்டு. ஊராய் ரயாய் என்பவற்றுள் பிந்தியவிரண்டும், பிறவினைப் பொருளில் வந்தன. மருநூராய் என்பதற்கு, விபரீத உணர்ச்சிக்கண் தவழ்தலைச்செய்யாதவளே எனவும், கலங்கலந்தவரையேயாய் என்பதற்கு, அணிகள்செறிந்த மலைபோலும் தனங்கனையுடைய அன்னையே! அல்லது, மேகலை செறிந்த திருவரையை யுடையாய் எனவும், கொள்ளலும் ஒன்று. அபரம்-பிந்தாள் - முயற்சி. தாலோ என்பது தாலாட்டைக் கவனிப்பாயாக எனப்பொருள்படும் தாலேலோ என்பதன் மருஉ.

தாலப்பருவ முற்றிற்று.

ச ப் ப ர ணி ப் ப ரு வ ம்.

உருப்பொலி மணிப்புன லுடுக்கைப் புவிக்கொடியுரத்திற் குலாவு மாக்கள் - உருத்தொன்றை யாற்றி நெதிர்ப் பத்தாற்று வோமெனு முரைக்கிலக் கியமாகவொண்,—குருப்பொலி விரற்செறி செறித்துப்பொலந் தொடிகள் கொழுவித் தனைப் பரிவினாற் - கொ

சப்பாணிப்பருவம் - இருகரங்களையும் ஒருங்குசேர்த்துக் கொட்டும் பருவம்.

(க) விரற்செறி - விரலிற்செறிப்பது; அது, மோதிரம்.

ண்டாடு நின்றிருத் தாதைகிளை யொன்றைக் குழைத் துப் பணித்த விறைவன்,—திருப்பொலி கடுக்கைதழை தோட்குவடு பத்தையுஞ் செழுந்தழும் பாக்குழைத்துத் - திறல்கொண்ட நறுமலர்க் காந்தளங் கைத்தலஞ் சேந்தழ கெறிப்ப விமையோர், — தருப்பொலி மலர்த்தொடைக் கூந்தலமு தாம்பிகை சப்பாணி கொட்டி யருளே,—தண்டமிழ்ச் சுவைகண்ட தென்குளத் தூரம்மை சப்பாணி கொட்டி யருளே.()

உள்ளொளி ததும்பிமேற் பொங்கிப் புறத்தினு முவட்டெடுத் துப் பரந்தாய் - கொழுக்கொளிய வெண்ணீறு மெய்ம்முழுது மட்டித் துயர்ந்தவடி யார்கள் குழுமி, — வெள்ளொளியி னானுஞ் சிவத்துதி முழக்கானும் வேங்கைமக வுக்க ளித்த-விதிவச நினைந்தின்னும் வேண்டுவார்க் கருளாமை வேண்டுது மெனுக ருத்தாய்,—றெள்ளுதீம் பாற்கடல் வளைந்தெனச் சூழ்போந்து சேர்ந்தனர் நெருங்கு பொதியிற் - றெய்வத் திருக்கேள்வ ராட்டினுக் கேற்குந் திருத்தாள மென்ன மலரைத்,—தள்ளியெழில் பூத்தநின் செங்கைத் தலங்கொண்டொர் சப்பாணி கொட்டி யருளே - தண்டமிழ்ச் சுவைகண்ட தென்குளத் தூரம்மை சப்பாணி கொட்டி யருளே. (உ)

(க) தாதை - மலையாயன். கிளை ஒன்று! என்றது-மேருவை.

(உ) உள்ளொளி - உண்ணிலவியருளம். வேங்கைமகவு - உபமன்னியமுனிவர். பொதியில் - சபை. அடியார்கள் குழுமி வெள்ளொளியினும் முழக்கானும் பாற்கடல் வளைந்தெனச் சூழ்போந்து நெருங்குபொதியில் எனஇயையும்.

ஐவகைச் சுத்தியு மமைத்துவான் கம்பைநதி யரு
கன்பு பூப்ப மலரால் - அஞ்சலி நிறைத்துமே னேக்
கிமுக மதியினெதி ரல்கிய தெனக்கு விந்து,—மெய்
வகைத் துவாதசாந் தத்தலத் தானந்த வெள்ளப் பெ
ருஞ்சோ தியை - விரிமலர்,த் தவிசாகி யேற்றுமுன்
போலென்ன மீண்டுங் குவிந் திழிந்தாங்,—குய்வகைச்
சிவலிங்க நாப்பணு வாகித்தவ் வும்பைய நைச்சுட ரொ
திரீர் - உறக்குவிந் தலர்வினாவு மானமுத் திராகொ
டுத் துலவாது பூசை முற்றுஞ்,—சைவமுறை யாற்று
கைப் பங்கயஞ் சேப்பவொரு சப்பாணி கொட்டி ய
ருளே - தண்டமிழ்ச் சுவைகண்ட தென்குளத் தூரம்
மை சப்பாணி கொட்டி யருளே. (ஈ)

கடவுட் பொலம்பூமி காண்டற் கெழுந்தெனக்
கடையுக் பெருவெள்ள நீர்க் - கடன்மிசை மிதந்தி
ட்ட பூந்தராய் தழையவரு கெளணியர்கள் குலமணி
க்கு,—முடவுப் பிறைக்கண்ணி மோலிப் பிரான்
சைவ முறைநெறிச் சோகாப்ப வன் - மூடப் புறச்ச

(ஈ) ஐவகைச்சுத்தி - தானசுத்தி திரவியசுத்தி ஆன்மசுத்தி
முந்திரசுத்தி இலிங்கசுத்தி. அல்குதல் - குவிதல். துவாத சாந்
தம் - சிரசின்மேற் பன்னிரண்டங்குலங் கடந்த எல்லை. முத்
திராகொடுக்கும்கால் விரல்களில் நிகழும் குவிதல் விரிதல்
களை நயனச்சுடரொதிரீர் கைத்தாமரைகள் குவிதல் அலர்நல்க
ளாக உருவகித்தார்.

(ச) பூந்தராய் - சீகாழி. கண்ணி - அரும்பு.

மய முழுவதுஞ் சோகாப்ப மூண்டசிலை யோடு புல்லும், — அடவிக் களிக்குந் தமிழ்க்குரிசி னீறிட வமண்கைய ருண்ணீ றிட - அருண்மடை திறந்தூற்று திருமுலைப் பால்கறந் தமிழ்தஞ் னங்குழைத்துத், — தடவுப்பொன் வள்ளத்து வைத்தூட்டு செங்கை கொடு சப்பாணி கொட்டி யருளே - தண்டமிழ்ச் சுவைகண்ட தென்குளத் தூரம்மை சப்பாணி கொட்டி யருளே. (ச)

தீங்கனிக் கிளவியால் யான்றவக் கோட்டிய செழுங்கழையு முகமு ரனீள் - சேயரிக் கண்ணன் மெலித்தவர விந்தமுந் தேங்கமழு நறுமுல் லையும், — பூங்குவளை மலருங் கதிர்ந்தபொன் மேனியிற் போரிட் டொழித்த தளிர்கள் - பொங்கியொளிர் மாழையும் பிண்டியுஞ் சோகாந்து போதுவன வற்றையணையா, — ஏங்குகட லுலகமுத லெல்லாம் பணித்திடுமிருஞ்சமர்த் திண்மையுதவி - யிடையாத வில்லென்று மம்பென்றும் வைத்ததென் னென்றுநீ யொன்றொ டொன்றைத், — தாங்கொளி ததும்பிடத் தாக்கியாங் கங்கைகொடு சப்பாணி கொட்டி யருளே - தண்டமிழ்ச் சுவைகண்ட தென்குளத் தூரம்மை சப்பாணி கொட்டி யருளே. (சு)

(ச) சோகாப்ப என்பவற்றிற்கு, முறையே அரணுக்காக்க எனவும், மயங்க எனவும் பொருள் கொள்க.

சிலை = விழ்கொடி. புல் = புலிக்கொடி. இவற்றை அடவிக் களித்தலாவது - இவற்றிற்குரிய சேரசோழருக்கு நாட்டிற் சுதந்தரமில்லையாகச் செய்தல்.

(சு) மாழை - மா.

வேறு.

தவப்பயனைத்தொழு வாரக்கருள் செய்ய தடக்கையி னேற்றுபொலந் - தடவுத் தொடியிற் செறியு மணிக்கட் டத்திப் பாய்ந்திடுநின்,—சிவக்கு மரிக்கணிழற்று நிழற்றுணை செவ்விய நவ்விமறிச் - சீர்செய னேக்கி மகிழ்ந்தற வாடச் சேர்க்குது மென்றுமனம்,—உவப்ப வுவப்ப மறிந்து மறிந்து முறக்க வவிக்க வவி - உயிர்த்து வளர்த்தருள் கூர்திரு மேனை யுளங்குளி ரச்சமுலும்,—குவைக்கவின் மொய்த்த தளிர்க்கையி னம்பிகை கொட்டுக சப்பாணி - குளந்தை வயங்க வயங்கு மிளங்குயில் கொட்டுக சப்பாணி. ()

அரக்கெழில் கொண்டு கனிந்த செழுங்கனி யாகச் சேயொளியை-அள்ளி யிறைக்கு முருக்கலர் போலழ காரத ரத்தினையும்,—சுரக்கு நறுஞ்சுவை வானமிழ் தேந்து சுடர்த்திரு வள்ளமெனத் - தூய மணித்தர ளத்தொடை பூண்டு துணைத்த தனத்தினையும்,—பரக்கு நிறத்தளி றொன்று பசுங்கதிர் பம்பிய மேனியையும்-பார்த்துத் துய்த்திட வாயூ றுஞ்சிறு பச்சையிளங்கிளிதன்,—குருச்சிறை தைவரு மங்கையி னம்பிகை கொட்டுக சப்பாணி - குளந்தை வயங்க வயங்கு மிளங்குயில் கொட்டுக சப்பாணி. (எ)

முழங்கு மிசைச்சிறை வண்டு விருந்துணு முண்டக நாண்மலர்கள் - மூரி மணித்தவி சாக வளர்த்த

(சு) கவலிச் சமுலும் கை என இயையும்.

ருண் மூவிரு செவ்வுருவும்,—தழங்கு குளங்கரை யெய்தி யெடுத்தெழி றங்கிடுமோ ருருவாத்-தழுவி முலைக் குவ டார வணைத்தெதிர் தாங்குத லாற்றகிலா,—தழுங்கி விடுத்தொழி கங்கையுள் வெள்கி யழுங்கி விளர்ப்பமுலை - அமிழ்த மருத்தி வளர்த்தருள் கூர்ந்தருமைச்செய லாற்றியநின்,—கொழுங்கவின் மொய்த்த செழுங்கையி னம்பிகை கொட்டுக சப்பாணி - குளந்தை வயங்க வயங்கு மிளங்குயில் கொட்டுக சப்பாணி. (அ)

வே.

மதுகர முலவிய துளப வுரத்தினன் மட்டாரும் - மமைலர் நிலவிய மறைமுனி பொற்றவி சிற்றேவர்,—முதுமணி முடிசுனி தரவர சிற்பொலி புத்தேனும் - முதலிய வணைவரு முளரி நிகர்த்த கரத்தால் விண்,—ணதிதரு புனலொடு தருமலர் நச்சி யிணைத்தாளின் - நவையறு விதிமுறை சொரிதர மிக்க குளத்தூர்வாழ்,—இதமுறு பரசுக வடிவினள் கொட்டுக சப்பாணி - இமகிரி தரவரு முமையவள் கொட்டுக சப்பாணி. (ஆ)

அருள்பெறு மடியவர் விழியளி சுற்று மணத்தேனே-அவனியி னிடையற மெவையும்வ ளர்த்த சுவைப்பாகே,—திருமல ரமரர்கள் சொரிதரு பத்ம பதத்தாயே - தெளிமறை நெறியின ருளமொளிர் வித்த சுகப்பேறே,—முருகவிழ்மதுவழி நறுமலர்மொய்த்த

(அ) தழுவி அணைத்து அருத்தி என இயையும்.

உஅ அமுதாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழ்.

குழற்கோதாய் - முனிவரர் மறையவ ரடியர்பழிச்சு
குளத்தாரின், — இருமையு முதவிடு மடமயில் கொ
ட்டுக சப்பாணி - இமகிரி தரவரு முமையவள் கொ
ட்டுக சப்பாணி. (க0)

சப்பாணிப்பருவ முற்றிற்று.

மு த் த ப் ப ரு வ ம்.

பகைத்த புரிசை மூன்றுமொரு பதத்தி னிறுத்
துத் திருக்குளந்தைப் - பதியிற் கருணை பூத்தலர்ந்த
பரமா னந்தப் பெருவாழ்வை, — நிகர்ப்பச் சிறுவெண்
மதிகிடந்த நெடுவா ணுதன்மேற் போந்துலவி - நெறி
க்கும் புருவச் சிலைகோட்டி நெய்த்துப் பழுத்த கொ
லைவேல்போல், — வகுத்த மதர்க்கட் சரந்தொடுத்து
மணிமே கலைசூழல்குலந்தேர் - வாய்ப்ப வெளிக்
கொண் டெமதுமும்மை மலச்சோ வழலப் புன்
மூரல், — முகிழ்க்குந் தரளச் செங்கனிவாய் முத்தந்
தருக முத்தமே-முருகு விரியு நறுங்களப முலையாய்
முத்தந் தருகவே. (க)

வளைத்த கருப்புச் சிலையெடுத்து வனசக் கணையு
மாங்கணையும்-வாசங் கமமு நறுநீல மலர்ப்பூக் கணையு
மசோகினிடைத், — தளைத்த நனைதாழ் கொடுங்கணை
யுந் தழுவிக்கொணர்ந்தென் னெடுந்தொடுத்துச் -

முத்தப்பருவம் - முத்தங்கொள்ளும் பருவம்.

(க) பதம் - கூணம்.

சகல புவனங் கனும்பணிக்குந் தண்ணங் குடையெங்
 குரிசிலைக்கண், — டிளைத்த வெரியாற் படப்பொருத
 திருவார் குளந்தைச் சிவவாழ்வைச் - சிந்தை மருட்
 டிப் பணிப்பலெனத் திறல்கொண் டெழுந்த தளவம்
 போன், — முளைத்த முறுவற் செங்கனிவாய் முத்தந்
 தருக முத்தமே-முருகு விரியு நறுங்களப முலையாய்
 முத்தந் தருகவே. (உ)

பிதிரும் பொறிப்பொற் சிறைவிரித்துப் பெருந்
 தேன் மடுத்துத் தாதனைந்து - பெடையோ டாடிக்
 களிபூத்துப் பிறழா வகையின் னிசைபாடி, — அதிரும்
 பலவண் டினமுழக்க வலரும் பொகுட்டுத் தேங்க
 மல - வலர்க்குந் தனக்கும் பகைமையற வமைத்துக்
 குளத்து ரமர்ந்தருளிக், — கதிரும் பெருமா னுளக்க
 மலந் தனையு மலர்த்தி வயமாக்கிக் - கலப்பா னெழு
 ந்தா லெனவதனக் கலைவாண் மதியி னரும்புநிலா, —
 முதிரும் பவளச் செங்கனிவாய் முத்தந் தருக முத்த
 மே-முருகு விரியு நறுங்களப முலையாய் முத்தந் தரு
 கவே. (ங)

கொழுது வரிவண் டினமுரலாக் குளிர்பூந் தொ
 டையன் முடிசாய்த்துக் - கும்பிட் டிறைஞ்சங் கடவு
 ளர்தங் குழாத்தைச் சிறிது மதியாத, — பழுது நிலவா
 த் திருக்குளந்தைப் பதிவா ழிறையோன் விழிச்சுடரி
 ன், — பரிசு நோக்கி மணியி தழக்க பாடஞ் சிறிதேதிறந்

துருவம்,—எழுதும் வினைஞர் தொழிற்கடங்கா வெ
ழிலார் தனதொள் ளொளிகாட்டி - எழுந்தச் சுடரை
வயமாக்கி யேக்கற் றமையம் பார்த்திருப்ப,—முழுது
மடிமைக் கொளுநகைவாய் முத்தந் தருக முத்தமே-
முருகு விரியு நறுங்களப முலையாய் முத்தந் தருகவே.

இகந்த மனத்தாற் கடல்கடைந்த விமையோர்
வெருவ வெழுங்காளம் - எடுத்துப் பருகும் திருக்குள
ந்தை யிறைவன் பவளத் திருவாய்க்கும்,—சகந்த
னிலைமை தவாதோங்கத் தானிக் குதிக்குஞ் சிறுமறி
மான் - தழங்கு மரும்பே ரொலிமுழுதுந் தாங்குஞ்
செவிக்கு மருந்தாக,—உகந்த வொளிதுன் றியவெயி
ற்றி னூறு மமிழ்தப் பெருக்காறும்-உடைப்பா ணமிழ்
தப் பெருக்காறு மூட்டிக் களிகூர்ந் தெழிற்கடலை,—
முகந்த பவளச் செங்கனிவாய் முத்தந் தருக முத்த
மே - முருகு விரியு நறுங்களப முலையாய் முத்தந்
தருகவே. (௫)

வேறு.

அசம்புபட வாய்நீர் வழிந்தோட வோடிவந் த
ணையுமைய் கரக்க ளிற்றை - ஆகத் திடைக்கொண்ட
னாப்பட் டடித்தென வணைத்தலும் பணைத்து வளர்
பொற்,—றசம்புதனை யெதிருமிரு களிநெளத் தன்ம
த் தகங்கொண்டு தாக்கி மயிரின்-றண்ணிய வொழுக்

(௫) இகத்தல் - ஈண்டு இறைவரை வழிபடாமை. ஓங்கத்
தாங்குமென இயையும்.

(௬) தடித்து - மின்னல்.

கிணை யணைக்குமொரு கந்தெனத் தடவுக்கை யாற்சு
ழியவவ்,—விசும்புண்மறை பட்டெழுந் தெண்ணி
லா வெனாகை விரித்தொல்லை மேலெ டித்து—வெகு
ளிதீர்த் துளங்குழைய முத்தாடி வைத்தாடும் வியன
கர்க் குளந்தை வாழ்வே,—பசும்பொனவிர் திருமே
னி யழகொளிர் நின்றுநின் பனிவாயின் முத்த மரு
ளே—பங்கயச் செல்விதொழு மங்கையர்க் கரசினின்
பனிவாயின் முத்த மருளே. (கூ)

சேட்டின மணிச்சோதி நீட்டுமிலை ஞாங்கர் துதி
தீட்டுநின் னாட்டத் திணை - நெள்ளிய வருட்பார்வை
வெள்ளவமிழ் தம்மைநீ தேக்கிடவு நீக்கி யளகக்,—
காட்டினைக் காட்டியயல் பூட்டினம் பேட்டனக் கவி
னடைக் கன்னிய ரிடைக்-கட்டுண்டு மட்டுண்டு தட்
டுண்டு பட்டினங் காணையரின் மாளுந் றொன,—மூட்டி
யபொன் மாடகத் தியாமுக்கு மிசையூட்டு மொழிய
மிழ்த மூட்ட விட்டு - மோட்டிருங் கோட்டுக் குவட்
டைநிகர் வட்டமுலை முத்தையமிழ் தென்றேக் க
றூஉம்,—பாட்டிசைக் கிள்ளைக்கு மீட்டுமிசை யூட்டு
நின் பனிவாயின் முத்த மருளே - பங்கயச் செல்வி
தொழு மங்கையர்க் கரசினின் பனிவாயின் முத்த
மருளே. (எ)

(எ) சேட்டினமணி—சேண் + தினமணி. ஞாங்கர் - வேல்.

நீக்கிக் காணையராய் மாளுநர் என இயையும்.

ஏக்கறல் - வேணவாவுறுதல்.

மகாமனோபாத்தியாய
பரிநாளை

மடல்கொண்ட பூந்துழாய்ப் படலைமணி மார்பி
 னான் மறைக்கிழுவ னுதி யண்ட - வாணரும் பதைப
 தைத் தோட்டெடுப் பக்கொடிய வளைகடற் புனன்மீ
 தெழும்,—விடமுண்ட சோமேச னூர்க்கினிய வாய
 மிழ்த மெல்லெனப் பருகு வித்து - விளியாத வண்
 ணமென் கொங்கையஞ் சஞ்சீவி வெற்புங் கொடுத்து
 மற்றும்,—உடனென்றி மணிமிடற் றுலவா திருத்த
 லா நெருகணப் பொழுது மகலா - துருப்பாதி யிற்
 கலந் தனுதினம் பாதுகாந் தொண்குளத் தூரின் மரு
 வும்,—படமொன்று மரவல்கு வெழிலமுத வல்லி
 நின் பனிவாயின் முத்த மருளே - பங்கயச் செல்வி
 தொழு மங்கையர்க் கரசினின் பனிவாயின் முத்த
 மருளே. (அ)

வேறு.

சுறவே றியகொடி முதலா கியபடை சுற்றி வரத்
 தனிபோய்ச் - சுவைநீள் சிலைகொடு மலரார் பகழி
 தூரக்கு மதக்கொடுவேள்,—இறவே நுதல்விழி வழி
 யூ டழ்லெழு வித்த திறம்பெருமான் - எரிபோ லொ
 ளிவிடு சடைமா முடியி னிருக்கு மதிக்கடவுள்,—
 வெறியார் திலகம தணிவா னுதலெழி லிற்குளம்
 வட்கிரற - விரிபூ விதழியை நடுமே னியினிற் று விப்
 பொரு வக்கருதும்,—முறிபோ லுருவினள் கமலா
 கரமயின் முத்த மளித்தருளே - முதுநான் மறையறி
 வறியா வடிவினண் முத்த மளித்தருளே. (ஆ)

(ஆ) வட்கல் - நாணுதல். முறி - தளிர்.

பெருகா ரமிழ்தரு ளொளிசேர் மதியெழில் பெற்ற துதற்கொடியே - பிறவா வருணெறி தருவா யெனுமவர் பெட்டி னுளச்சுவையே,—மருவார் தகரமு மளிவீழ் மலரு மணத்த குழற்றிருவே - மதியா தவருள மருவா திருளென வைத்த மடப்பிடியே,—உருகா நெறியெம துளமா சறவு மொறுக்கு மறக்கடலே - உருவா யளவரு மருவாய் நிறைபொரு ளுக்கொரு வைப்பிடமே,—முருகார் பொழிலணி கமலா கரமயின் முத்த மளித்தருளே - முதுநான் மறையறி வறியா வடிவினண் முத்த மளித்தருளே. (க0)

முத்தப்பருவ முற்றிற்று.

வாராணேப்பருவம்.

வெள்ளித் தகட்டையரில் கொள்ளத் துறுத்தணைய வெள்ளிய சிறைப்ப வளவாய் - வெள்ளோதி மத்திரங்கள் செஞ்சிலம் பொலியினையு மென்மடப்பிடியி னத்தை,—எள்ளிக் கவின்கொண்ட திருநடைப் பொலிவினையு மெய்யாது கற்க வெண்ணி - இகபரப் பெருவாழ்வு வேட்டவர்க் கருளுநின் னினையடிக்க மல மலரை,—உள்ளித் தொடர்ந்துகுழ் மொய்த்திடுஞ் சூழலிடையுற்றுநீ யச்சுழலி-னெடும்பெயர்ந் தவிர்மதிய மூர்ந்துவர லேய்ப்பவொளி மாம

வாராணேப்பருவம் - வருகையை விரும்பிய பருவம். இதில் ஆணை தொழிற்பெயர் விசுவதி.

(க) அரில் - பகை. எய்யாது - இனையாது.

ணிக ளிருககை யினும்,—அள்ளிச் சொரிந்துலவு பா
லீநா டாளவரு மமுதாம்பி கைவருகவே - அருண்ம
டை திறந்தூற்று புன்மூர லழகொளிர வம்பொனா
யகிவருகவே. (க)

துளிபட்ட தேந்தொடைக் கூந்தலைக் காரொன்று
தோகைமுன் னாடி வரமென் - றுணைமலர்ப் பாத
நடை கற்கவன் னத்திர டொடர்ந்துபின் னோடி வர
வுட்,—களிபட்ட தீங்கிளவி கற்குநின் செந்தளிர்க்
கைக்கிள்ளை பாடி வரவான் - கருணைபொழி கட்க
டைப் பார்வையை வியந்துமான் கன்றினங் கூடி வர
மெய்,—யொளிபட்ட வேதக் குழாங்கதறி யோலிட்
டுனைப்பெரிது நேடி வரவில் - லுமிழ்மணிக் கோ
வைக் குருஉப்பரும மீமிசை யுடுத்தவிடை வாடி வர
மை,—அளிபட்ட பூஞ்சோலை சூழ்குளத் தூரில்வரு
மமுதாம்பி கைவருகவே - அருண்மடை திறந்தூற்று
புன்மூர லழகொளிர வம்பொனா யகிவருகவே. (உ)

வில்லுமிழ் குருஉமணிச் சுடிகைப் பணிக்குழாம்
விரித்தபை நெரித்து ருத்து-வீசுங் கலாபப் பசுந்தோ
கை யீட்டங்கண் மெல்லியலு நடையும் வேட்டு,—
வல்லுறழ் மணிக்கோவை தாழ்ந்தமென் கொங்கை
நின் மருங்குறச் சூழ்ந்து வரவல்-வளரிளஞ் சாயலா
ளடையினுள் வேறறிய மாட்டாது மருளு மெம்
மை,—எல்லொளித் தண்ணிலா நகைகொண்டு தேற்

(௩) மென் கொங்கை - அன்மொழித்தொகை.

றிமற் றிருக்காதி யான நான்கும் - இன்னங் கிடந்து முறை யிட்டிமறி வரியநின் னியல்பினைக் காட்டி யருளி,—அல்லுமிழ் தடம்பொங்கர் சூழ்குளத் தூரி ல்வரு மமுதாம்பி கைவருகவே - அருண்மடை திறந்தூற்று புன்மூர லழகொளிர வம்பொனா யகி வருகவே. (௩)

வயிரா வணந்தொறு மெழுங்குளத் தூர்வந்து வான்கோடி ரண்டா யிரம் - வாய்த்தனை யானும் பிரானைமரு மத்திரு மருப்பினு லாளாண் மையும்,—செயிரா வணங்கினைப் பல்லுயிரு மெய்தத் தெறாஉ மலக் களிறைந் தையும் - திக்கெட்டு மண்டப் பரப் புங் கடந்திறச் செற்றிடும் விழிவீ ரமும்,—பயிரா வணஞ்சொரியு மேகத்தி னருள்கூர்ந்த பதநடையு றோக்கி யஞ்சிப் - பனிமா லடுக்கலெனு றந்தைநின் னுரிமைபாற் பரிந்துபின் வருத லேய்ப்ப,—அயிரா வணம்பின்பு தொடரத் தொடைக்கூந்த லமுதாம்பி கைவருகவே - அருண்மடை திறந்தூற்று புன்மூர லழகொளிர வம்பொனா யகிவருகவே. (௪)

(௪) வயிர் - ஊதுகொம்பு. செயிரா - செயிர்த்து. அஞ்சித் தொடரவென இயையும். அயிராவணம் இருபக்கத்தும் தனித் தனி ஆயிரம் கோடுடைத்தாய்ச் சிவபெருமானுக்கு உரித்தா தலை. “நினைநினை - யாயிரம் வகுத்த மாயிரு மருப்பின் - வெண் ணிறச் செங்கண் வேழமும்” என்னும் கோயினுள்முனிமாலே யானு முணர்க. மலக்களிறைந்து - ஆணவம் கன்மடி மாயை திரோதை மாயேயம். பயிராவணம் - பயிர்விருத்தியாகும்படி; இதில் ஆ வினைத்தொகையாய் நின்ற பகுதி.

விந்தையம் கிரிதனக் கிகலியுள் ளதுமுற்றும் வீர்
 தவீ றின்மை யுந்தண் - வெள்ளிவே தண்டமொ ரர
 க்கன் பெயர்த்திட்ட மென்மையுங் ககன மீறும்,—மந்
 தர முதற்கிரி யிடைக்கட் பொலிந்தண்ட மார்க்கத்
 திரண்டு சுடரும் - வலமாய் வரப்புவிக்காதாரமான
 தன் வன்மையையு நோக்கி நோக்கிச்,—சிந்தைகளி
 கூறுமா மேருவைச் சிவபிரான் செய்கமல வங்கை
 பத்தும் - சேர்ந்து நித்தலுமுழக் கத்தளர்ந் தொசி
 யாது செம்மாந்து விம்மி யெள்ளும்,—அந்தனச் சிகரி
 மிசையருவிரித் திலமிட்ட வமுதாம்பி கைவருகவே -
 அருண்மடை திறந்தாற்று புன்மூர லழகொளிர வம்
 பொறா யகிவருகவே. (௩)

வேறு.

தெய்வச் சுருதி தமிழ்க்கன்றித் தீட்டா நிலைமைத்
 தெனவுலகிற் - மெரிக்குங் காழித் திருஞானச் செம்
 மற் குழவிக் கருண்ஞானம்,—பெய்து குழைக்க லோ
 முலையாம் பெரிய மலைவா யுறுத்துமென்றே - பெரு
 மான் நனையுங் குழைத்தவலிப் பெற்றி யறிந்து தடுத்
 தோபூம்,—கையி விலகு நகக்குறிபற் கதுவ நோ
 மென் றேழீம்பால் - கறந்து கொடுத்தா யெனச்சகி

(௩) இறைவர் இருகரங்கொண்டு தொட்ட மாத்திரத்தே
 வில்லாய்க் குழைந்த மேருப்போலாது அம்பிகையின் அழகிய
 தனமலைகள் செம்மாந்து விம்மலின் அதனை உள்ளாநின்று
 கென்பது.

மார் கனிந்து பாட நகைமுகிழக்கும்,— வைவைத் தமைத்த மதர்வேற்கண் வாழ்வே வருக வருகவே - வளங்கூர் குளந்தைப் பதியமுத வல்லி வருக வருகவே. (சு)

குஞ்சி யசைய வசைந்துவரும் குமரப் பெருமான் றனையேந்துங் - குளிர்பூங் கரத்துத் தொழுகறங்கக் கொடிபோ லொசியுஞ் சிறுமருங்குல்,—அஞ்சி நுடங்க வம்மருங்கு லணிந்த பருமங் கதிர்த்தேங்க-அணங்கு மிடைகண் டிரங்குவபோ லவிரு மணிநூ புர மொலிப்பப்,—பஞ்சி திருத்துஞ் சீறடிகள் பதிந்த சுவடு தொறுமிமையோர் - பனிகான் மோலி நிராபுர ளப் பதுமை முதலோர் களிதூங்க,— மஞ்சி வரும் பூங் குழற்கற்றை மாதே வருக வருகவே - வளங்கூர் குளந்தைப் பதியமுத வல்லி வருக வருகவே. (எ)

கடிகொண் டலரு நறுங்கடுக்கைக் கடவுண் மகிழப் பேரண்ட - கடாகப் பரப்பே சிற்றிலெனக் கருமப் பகுப்பே சிறுசோறும்,—படிகொண் டியிராந் பாவைகட்குப் பைதன் மலநோய்ப் பசியிரியப் - பல் கா லயிற்றி வினையாடிப் பரமா னந்தப் பெருவீட் டிற்,—குடிகொண் டிருக்குந் தீங்கரும்பே கொள்ளத் தெவிட்டாச் சுவையமுதே - குன்றம் பயந்த நறுங்

(சு) வை - கூர்மை.

(எ) இமையோர்மோலிபுரளல் அம்பிகையின் புாதச்சுவடு காணப்பெற்ற ஆர்வத்தால் வணக்கல். பதுமை - இலக்குமி. மஞ்சு இவர்தல் - (கருமையால்) மேகமும் விரும்பல்.

(அ) பைதல் - துன்பம்.

கனியே கொழிக்குங் கருணைப் பெருக்காதே - மடி
கொண் டயரா தெமைப்புரக்கும் வாழ்வே வருக
வருகவே - வளங்கூர் குளந்தைப் பதியமுத வல்லி
வருக வருகவே. (அ)

தீது விளைக்கும் களப்பணியும் தேவர் குரவன்
மனைச்செல்வி-திருக்கற் பளித்த களப்பணியும் தினைத்
துக் கலவி செய்புகுங்காற், — கோது விளைக்கும்
பேரச்சக் குணமு நாணும் கொடுக்குமெனக்-குறியே
னினைது சாயலுயின் கொழிக்குங் காஞ்சி யல்குலு
மே,—போது விளைக்குஞ் சடைக்காட்டிற் புகுந்து
வெளிக்கொ ளாதொளிககப் - பொலிவு தருமா லெ
னச் சகிமார் புகலச் சற்றே றகைத்தளிகள்,—வாது
விளைக்கு முடிசாய்க்கு மாதே வருக வருகவே - வள
ங்கூர் குளந்தைப் பதியமுத வல்லி வருக வருகவே.

அயில்கண் டனையஞ் சலித்தேத்து மன்னை வருக
பெருங்கருணை - யாழி வருக தீவினையே மாவித்
துணையே வருகவிடந்,—துயில்கண் டனையம் பலத்
தாட்டுஞ் சுடர்பொற் கொடியே வருகவிளஞ் - சுக
மே வருக நறுங்குதலை தோற்றுங் கிளவி யெனுமது

(க) களம என்பவற்றில் முன்னது விஷம்; பின்னது கள்
ளம்; இது இடைக்குறையாயிற்று. இருபணியும் ஒளிக்கச் சா
யலும் அல்குலும் பொலிவுதரும் என்க, முடியிற் புனையப்படுத
சங்கிரகணப் ப6

(க0) அயில்கண்டனை - அயில் கண் தனை எனப்பிரிக்க. மது
ரம்பயில் கண்டு - கற்கண்டு. அனையா - அன்னையா.

ரம்,—பயில்கண் டனையர் செவிக்கூட்டும் பசங்கோ
கிலமே வருகவென்றும்—பருகத் தெவிட்டாச் சவை
யமுதப் பாவாய் வருக பசந்தோகை,—மயில்கண்
டனைய விளஞ்சாயன் மாதே வருக வருகவே - வளங்
கூர் குளந்தைப் பதியமுத வல்லி வருக வருகவே.()

வாரானைப்பருவ முற்றிற்று.

அம்புலிப்பருவம்.

பொன்பூத் தலர்ந்தவன் மரவங்கண் மாலரி பொ
ருங்களிற் றினம ளாவிப் - பொங்குமலை வாய்வருங்
காரணத் தாற்செய்ய பொன்னஞ் சிலம் படியினின்,-
மின்பூத்து நாளும் புலம்புறச் சூழ்தலான் மிடையு
மங் கமல மயர - மிக்குறுங் குவலய மடங்கலுங் களி
தூங்க விரியொளிக் கதிர் வீசலாற்,— கொன்பூத்த
பெருமானே யணைதலால் வேளெனுங் குழகற்கு மகி
ழ்செய்த லாற் - கோமளப் பெண்செய்கை நின்செய்
கை போலுமாற் கூர்ந்துணரி னிவனே யன்றி,—அன்
பூற் றெடுப்பவினே யாடுதுணை வேறில்லை யம்புலீ யா
டவாவே - அழகுவள ருங்குளத் தூரமுத வல்லியுட
னம்புலீ யாட வாவே. (க)

வலிய குங்கும மரங்களும் பெருமைபெற்ற சிங்கங்களும்
யானைகளுங் கொண்டு மிக்க மலையிலுதித்தமையாலும், சிலம்பு
கள் அடிகளில் ஒளிவீசித் தினமும் ஒலிபொருந்தக் கவிந்திரு
த்தலாலும், செறியும் பலசத்திகளையுடைய ஆணவமணிழ் சோ
வடையவும் உலகமுற்றுங்களிக்கவும் ஞானவொளியைப் பர

அம்புலிப்பருவம் = சந்திரனை விளையாட அழைக்கும் பருவம்

ப்பலாலும், பெருமானை யணைதலாலும், முருகக்கடவுளென் னும் புதல்வருக்கு மகிழ்செய்தலாலும், அம்பிகையை ஒப்பாக்கிய தென்க. ஈண்டி அங்கமென்றது ஆணவத்தின் உறுப்பாகிய பலசத்திகளை.

இலக்குமியும் பூத்தலாந்த கற்பக விருகநகங்களும் உச்சயிச்சிரவமென்னும் சூதினாயும் ஐராவதமென்னும் யானையும் ஒருங்குதித்த பாற்கடலிற் றேன்றினைமையாலும், மேருவினடியில் ஒளிவீசித் தினமும் வருத்தமிகச் சூழ்தலாலும், கமலங்கள் வாடவும் சுவளைமுற்றும் களிக்கவும் சந்திரிகையைப் பரப்பலாலும், பெருமான் முடியிலணைதலாலும், மன்மதனுக்கு மகிழ்செய்தலாலும், சந்திரனை ஒப்பாக்கியதென்க. ஈண்டி மரவம் என்புழி வகரம் வீரித்தல்விகாரம். மால் - மேகம், காற்று; அரிசிங்கம், பாம்பு; களிநு-யானை, களிற்றுமீன். என்னலும் ஒன்று.

மண்டலம் புகழாத வன்படுஞ் செவ்வியின் மாண்டவரை யுச்சி மீது - வயங்கிய கரஞ்சேர்த்தி யாணவ விருட்குழா மாற்றிநற் பசுமென் பயிர், —கண்டகமகிழ்ந்துநெடு வாணுற வினைந்தொளி கலந்தமணி கான்ற கதிர்நீள் - கடிநாறு தன்னடி வணங்கவெளி வந்து தெண் கடலுலக முற்று மேத்த, —விண்டல நெருங்குமீன் கணமாதர் புடைசூழ மேவியுல கந்தன தியல்-வீறுபெற நோக்கினு லீொண் கலைப்பொலிவு மெய் மையிற் காட்டு முறையால், —அண்டர்தொழு மெம் மையா ளம்மையை நிகர்ப்பைநீ யம்புலீ யாட வாலேவ-அழகுவள ருங்குளத் தூரமுத வல்லியுட னம்புலீ யாட வாலேவ. (உ)

உலகினரால் வெறுக்கப்படும் ஆணவமல வன்மையை ஒழித்

அம்புலிப்பருவம்.

414 (சுக
4085)

அஸ்தமத்தக சையோக தீக்கைப்பிரிந்து ஆனவ விருட்டுழாந்
தை யொழித்தும், பசுக்கள் நெடிய வானுறுதற்குத் தன்னடி
வணங்க அவற்றிற்கு எளிது தோன்றியருளியும், உலகமேத்த
வும் மீன்போலுங் கண்களையுடைய விண்மாதர்கள் புடைசூழவும்
மேவியும், சோடசகலாருபியாய் விளங்கலின் அம்பிகையை
ஒப்பாக்கியதென்க. தவரை வேற்றுமைமயக்கம். பசு - ஆன்
மாக்கள். அவை மேன்மேன் முதிர்ந்தம் சூரியவாகலின் மென்
பயினொன்றார். நெடுவான்-சிவலோகாதிபதங்கள். மணி-முத்துக்
கள். அடியை முததீன்ற தாமரையாக உருவகித்தபடி. நாலி
ரெண்கலை யெனப்பிரித்து அறுபத்துநான்கு கலாருபி என்ன
லும் ஒன்று. மேவிக்காட்டும் எவ டியையும்.

ஆதவன் அத்தமிகஞர் தருணத்தின் வரையுச்சியிற் கிரணங்
களைப்பரப்பிச் செருக்கிய விருட்டுழாந்தை யகற்றியும், பயிர்
கள் தழைத்து ஆகாயத்தை யளாவவும் விளைவுற்றதாய் முத
தீன்ற கதிர்நீண்ட பயிர்கள் தலைவனோந்து தன்னடி வணங்கவும்
வெளிவந்தும், உலகமேத்தவும், தன்மனைவியராகிய விண்
மீன்மாதர்கள் புடைசூழவும் வகிந்தும், சோடசகலாருபியாய்
விளங்கலின் அம்புலியை ஒப்பாக்கிய தென்க.

கங்கையும் பாந்தருந் தும்பையுந் செம்பொற்
கடுக்கைச் செழுந் தொடையலுந் - கபாலமும் கொக்
கிறகு மூற்றிருந் தொழுகுதேந் கமழ்ந்தபூ மத்தமு
நறுந், — கொங்குதவ ழாத்தியும் வன்னியு மெருக்குங்
குளிர்ந்தவறு கம்புல்லு மேற் - கோமளப் புலவோ
ரிறைக்குமந் தாரமும் கொய்துவர் தூற்றுமலருந், —
தங்கிய பிரான்சடைக் காட்டினி லுனக்குரிமை சற்ற
லால் வேறு முண்டோ - தாவிலெண் ணைகவய வத்
கிணுந் - செம்பாதி தனதெனக் கொண்டு வாழும், —

அங்கவ ணினக்கதிக மென்பதற் கையமிலை யம்புலீ யாட வாவே - அழகுவள ருங்குளத் தூரமுத வல்லி யுட னம்புலீ யாட வாவே. (ஈ)

உருநிறை யுவாத்தோறும் வாக்குநின் னமிழ்துண் ட வும்பர்த் தலத்தி னிமையோர் - உவாக்கட லுயிர் த்தவிட முன்னிற்ற லாற்றற்கு மொல்கினர்கள் சாவா திரார்,—குருநிறை மணிக்கச் சணிந்தவிவள் பவள வாய்க் கொழியமுதம் வாய் மடுத்த - கோமளச் சோ மேசர் விடமயின் றுற்றலும் கொண்டன ரிறத்த லீ லர்மம்,—நிருணிறை யிராவினை வினைத்தியிவ னுண் ணிறையு மிருளிரா வினை முழுவதும் - இரித்திடுவ ளாதலா லிவளொடும் பொன்றே டிரும்பனையை மன் ற வரிபாய், — அருணிறை கடைக்கணவைத் தெம் மையா ளம்மையுட னம்புலீ யாட வாவே-அழகுவள ருங்குளத் தூரமுத வல்லியுட னம்புலீ யாட வாவே.

தெளிக்குமெய் யன்பினால் வழிபட்ட நாளுனது செல்லனாய் தவிர்த்த ளித்த - திருச்சோம நாதனு ருண்டருளு நஞ்சுஞ் சினந்தவிர்த் துள்ளொ டிங்கத்,— துளிக்குமெழி லங்கைத் தலத்திற் றடுத்திட்ட சுவை யமிழ் திருப்ப வமிழ்தந் - துணைக்கரத் தேந்திப் பசி ப்பிணி தெறத்தினந் துயருழந் துழல்வோ ளொனக்,— களிக்குமுறை தேற்றுது வாளரா வுண்டிண்டு கக்கத் திகைத்து வெருவிக் - ககனவெளி யோடியும் வடகு வடு சுற்றியுங் கவலுநின் செய்கை நன்றே,— அளிக்

(ஈ) சுவையமிழ்து = அமுதாம்பிகைபெண்ணம்பொருட்டி.

குல மினாக்குங் கடிக்குழற் கன்னியுட னம்புலீ யாட
வாவே - அழகுவள ருங்குளத் தூரமுத வல்லியுட
னம்புலீ யாட வாவே. (டு)

வணங்குமுறை யாற்றனது திருவுளப் படிநிற்கு
மாந்தர்க்கு மலதி ரோத-மாயேய காமிய மருட்பிணி
யவிழ்த்துநான் மறைமுடிவு மெட்டாத தோர்,—
குணங்குறி கடந்தபேரானந்த வெள்ளக் கொழுங்கட
றினேத் தாடிடக் - கொடுத்தருளும் வள்ளன்மை நிற்க
மற் றுலகினுங் குளிர் தூங்க வெண்ணான் கறம்,—இண
ங்குவே தாகம வழித்துறை வழாவகை யியற்றியது
காண யலை-ஈங்குநீ வரினினது கறைபோக்கி வேண்
டியது மீந்தருள் கொழித் தருளுவாள்,— அணங்கு
கொண் டந்தரத் தலையாதெ மம்மையுட னம்புலீ
யாட வாவே - அழகுவள ருங்குளத் தூரமுத வல்லி
யுட னம்புலீ யாட வாவே. (சு)

குடங்கைமல ராற்செம்பொன் மேருவைத் தனு
வெனக் கோட்டிய மலைக்கு மருகன் - கோமளச் சிலை
மார்பு மைந்தனே யிரட்டித்த குவவுப் புயக் குவடு
மேல்,—வடங்கதுவு மோட்டிளங் கோங்கினும் வண்
டினு மலங்கக் குழைத் தவணினே-வருகென் றழைத்
திடவு மதியா திருத்தியிவள் வன்கதக் கனலி தோய்
த்த, —தடங்கட் கொடும்படைச் செய்யசுடர் வேல்
கொண்டு தாக்கினுயிர் பொன்றி விடுதல் - சரதமற்
றெங்கெங் . கொளிப்புறினு மிலளிலாத் தூணொமான்

றில்லை கண்டாய், — அடங்கிய தடங்கமல நெஞ்சா
தனத்திருவொ டம்புலீ யாட வாவே - அழகுவள
ருங்குளத் தூரமுத வல்லியுட னம்புலீ யாட வாவே.

துடிபட்ட கைத்தலத் தெம்பிரான் மகிழ்தருஞ்
சந்தரப் பெண்ணமிழ் தெனத் - தோன்றும் பிராட்டி
யைமு னெண்ணாத தக்கனார் துயர்கூர்ந்து பட்ட பா
ட்டை, — முடிபட்ட வானவர் குழாத்தோடு முடனி
ன்று முழுவதும் பட்டறிதி யிம் - மொய்குழற் செல்
விதனை யவமதித் தின்றுநீ முன்னுற தகன்றெழுழி
வை யேற், — கடிபட்ட விதழ்தின்று கறுவினா னின்
னிலைமை கடிபட்டு மாழ்குவை யலாற்-கலைமுழு மதி
த்தே வெணும்பழைய பெயரொடுங் கலைமதி யிலாத
தேவென், — றடிபட்ட பாவிற் புதுப்பெயரு மாளுவா
யம்புலீ யாட வாவே-அழகுவள ருங்குளத் தூரமுத
வல்லியுட னம்புலீ யாட வாவே. (அ)

சங்கையா னங்கையிவ னெம்பிரான் புலனியிற்றட
ங்கருங் கட்கடை நுதி-சற்றே கறுப்புழித் தாமரைச்
சீறடிக டாக்குங் கடுந் தொழிலினும், — கங்கையா டித்
துடித் திவள்கருணை யாற்றினைக் கைகூப்பு மிறை
யேந்து மான் - கதறிவிழி மானைத் தொழுந்தொடை
யல் வண்டெலாக் கருங்குழற் றுவு மரவம், — மங்கை
யா டாதபைப் பாந்தனைக் காவென்று வாவுமற் றுங்
கு நீயும் - வாணுதன் மதிக்கிறைஞ் சிடுவையன் றே
யதனை மதியாத தென்னைகொ லெமக், — கங்கையா
மலகமென வன்புகூ ரம்மையுட னம்புலீ யாட வா

வே - அழகுவள ருங்குளத் தூரமுத வலவ்யுட னம்
புலீ யாட வாவே. (கூ)

கைப்போது நீட்டிமுன் விரித்துனை யழைப்பவும்
காணாதி போல்வந்திலாக் - காரணத் தாலம்மை சீறு
தலு மங்கையைக் கரும்பாந்த ளென்றஞ்சி னான்,—
இப்போது தாழ்க்கலான் வருவனென் றிதுகாறு மில்
வாறு தப்பு வித்தோம் - இன்னுநீ வாராது மத்தரிற்
றிரிதியே லினியுனக் கேது புகலோ,—செப்போது
கொங்கைப் பிராட்டியிவள் சோமேசர் செங்கண்
புதைத்த ஞான்று - தினகரச் செவ்வனெ டமுங்கித்
திகைத்ததின் றிறமறந் தனைபோலு மால்,—அப்போ
து பட்டதை நினைந்துமற் றிவனாட னம்புலீ யாட வா
வே - அழகுவள ருங்குளத் தூரமுத வல்லியுட னம்
புலீ யாட வாவே. (க௦)

அம்புலிப்புவ முற்றிற்று.

அம்மாளைப்பருவம்.

வம்பிய ரொடைக்கூந்தன் மீமிசைக் கதிர்வீச வா
ள்புட்ட கோற்றொ டிக்கை-மலரினைக் கண்டுசில வண்

அம்மாளைப்பருவம் - அம்மாளை ஆடும்பருவம். இது பெண்
பாற் பிள்ளைத்தமிழாதலின் அம்மாளை நீராடல் ஊசலென்னும்
பருவங்கள் முறையே கூறப்பட்டன. ஆண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ்
ழேல் சிற்றிலழித்தல் சிறுபறைகொட்டல் சிறுதே ருருட்ட
லென்னும் பருவங்கள் இறுதியில் முறையே கூறப்படும்.

(க) கூந்தலை யிருளாகவும் கைகளைத் தாமரைகளாகவும் நித்
திலவம்மாளையைச் சந்திரனாகவும் கண்ணொளியைக் களங்கமா
கவும் கூறியவாறு. கைகளால் அடியருள்ளென இயையும்.

டத்து மதியங்கள் வனசமி தெனுங் கருத்தாற்,—பம்பியட ரிருள்கண்டு முகிழாமை யாற்றமைப் பரிசித்தல் வேட்ட தாகப் - பாவித் துறுந்தொறுந் தன்றுணைமையன்மையாற் பங்கயம் விதிர்த்து வெகுளா,—வெம்பியகல் வானத் தெழுந்தோ டிடத்தள்ளி விடலெனச் செங்கைக ளால் - வேலினை யிகந்தொருவி வார்தரு கொடும்புருவ வில்லொடு கிடந்து மிளிரும்,—அம்பிய றடங்கனெளி கொண்டுலவு நித்திலத் தம்மானை யாடி யருளே - ஆரண முழக்குகமலாகர புரத்தலைவி யம்மானை யாடி யருளே. (க)

இருள்பூத்த நெறிசரி கருங்குழ லரம்பையர்க ளெண்ணிலார் கவரி வீச - எறிசுடர் மணித்தவிசு வீற்றிருந் தரசுபுரி யேந்தல்குல வரைக ளோடுந்,—தெருள்பூத்த நுந்தைசிற கீர்த்தமை குறித்துச் செயிர்த்தவனை யண்ட முகடுந் - தெறிபடக் கைக்கொண் டெறிந்தோச்சி மீளத்திகைத்துவீழ் தோறு முன்றன்,—மருள்பூத்த வெகுளிதணி யாமையாற் பின்னரும் வன்கண்மை கொண்டோச்சல் போன் - மருங்குழுத் தோழியர்த மிணைவிழியி னீழலை மரீஇச்சலவி யோடி யாட,—அருள்பூத்த கைகளா லொளிபூத்த மரகதத் தம்மானை யாடி யருளே-ஆரண முழக்குகமலாகர புரத்தலைவி யம்மானை யாடி யருளே. (உ)

(உ) மரகத வம்மானையை யிந்திரனாகவும் தோழியர்க ளிணைவிழியினீழலை அவனுடற் கண்களாகவும் உருவகித்தபடி.

ஒழுங்குபடு மண்டகோ டிகடொறு நிலாவுறாஉ
மொண்கமல மாநிதி களும் - ஒலிகொண்ட வெண்ச
ங்க நிதிகளுஞ் சார்ந்தவர்க் குதவுநின் கரநோக்கி வா
ன்,—செழுங்கதியு முய்த்தளித் திடுநிதிய மீதெனத்
தேர்ந்துவந் தளவ ளாவித்-திருவாய்ந்து விடைகொ
ண்டு தம்பதி குறித்துமேற் சேண்வழி நடத்த லேய்ப்
பக்,—கொழுங்கதிர் பரப்பிக் கவின்றசெம் மணியாற்
குயிற்றுமம் மனைகள் பலவுங் - குளிர்நிலாக் கான்று
வெள் ளொளிவீசு முத்தங் கொழிக்குமம் மனைகள்
பலவுங்,—அழுங்குமணி மேகலைச் சிற்றிடை யெடுத்
தெடுத் தம்மாணை யாடி யருளே - ஆரண முழக்குகம
லாகர புரத்தலைவி யம்மாணை யாடி யருளே. (௩)

தேங்கலுழி யூற்றெடுத் தோடுமம் போருகச் செ
ல்வமட வாரிருவ ருந் - திங்களைக் கண்டினி யிருக்கி
னெமை நந்தவிசு சிறைசெயு மெனக் கவன்று,—பூங்
கமலம் விட்டொரீஇத் தங்கொழுநர் பதியுறப் போ
ழிடைத் திரும்பி நோக்கிப் - புகழ்ந்திவை மதிக்கு
முன் முகிழாமை தேர்ந்துளம் பூரித்து வருவ தேய்ப்
பத்,—தோங்கனியு மும்மலத் துகளீர்க்கு நின்முகஞ்
சுடர்பூப்ப வங்கை யேந்தித்-துரிசற்ற பவளத் திழை
த்தனவு நித்திலத் தொகையிற் குயிற்றி யனவும்,—
ஆங்கமணி வால்வளை தழங்கிட வெடுத்தெடுத் தம்
மாணை யாடி யருளே - ஆரண முழக்குகம லாகர புர
த்தலைவி யம்மாணை யாடி யருளே. (ச)

(ச) தோம் - குற்றம். ஆக்கவென்பது ஆக்கென்னும் அசை
நிலையின் விகாரம்.

புத்தமிழ் துகுத்துமணி மோலியக் கடவுளர் புரா
 ப்பசிப் பிணித விர்த்துப்-பூதல மருங்கினும் பைங்கூ
 ழ்த் தொகுப்பெலாம் சூரிப்ப மாந்தர் முகனுஞ்,—
 சித்தமு மலர்ந்துகளி கூரச் செழுங்கலைத் தீங்கதிர்
 பரப்பி யுலவுந் - திங்கட் பிரான்செந் துவர்க்கொடி
 படர்ந்தவெண் டினைமுகட் டெழுங் காலையுந்,—தத்
 தலை விரிக்குங் குடாதுகட லுட்புகுஞ் சமயத்தினுஞ்
 சேத்தல் போற் - நடங்கையி லெடுத்தெறியு மேல்
 வையினு மற்றது தடங்கையிற் புகும்போழ்தி னும்,—
 அத்தமிழிழ் சேயொளி கவர்ந்தொளிரு நித்திலத்
 தம்மானை யாடி யருளே - ஆரண முழக்குகம லாகர
 புரத்தலைவி யம்மானை யாடி யருளே. (ரு)

மருள்கான்ற நெஞ்சச் சழக்கைத் தமிழ்தின்ப வா
 ன்கதி கொடுக்கு நின்கை - வயங்குபொற் கடகத்
 திருங்கவின் முகந்துமலர் வள்ளலை நிகர்த்து விழி
 யின்,—இருள்கான்ற நீலங் கவர்ந்தரப் பாயலிடை
 யேந்தலை நிகர்த்து நுதலின் - இட்டசின் துரவெழில்
 கவர்ந்துரின் கொண்கரை யிணைந்துமேற் போந்து லா
 விக்,—தெருள்கான் நெவற்றினுந் தோய்வற்று நின்ற
 வச் சிற்பரம் பொருளை யொத்துச் - சேனூடர் கொ
 ண்டாட வாடச் செழுங்கருணை தேக்கிநிறை சோ
 மேச னார்,— அருள்கான்ற கண்களி பயப்பமணி
 நித்திலத் தம்மானை யாடி யருளே - ஆரண முழக்கு
 கம லாகர புரத்தலைவி யம்மானை யாடி யருளே. (சு)

(சு) இணைதல்-ஒத்தல். ஒத்து ஆட-ஆடியருளென இயையும்.

வேறு.

முத்த மிழைத்தன வும்பவ ளத்திரண் மொய்த்
தன வுங்கலைகண் - முற்று நிறைந்த பசுங்கிர ண்ச்
செழு முழுமதி யாமெனவும்,—எத்திசை யுங்கதிர்
கான்றிருள் சீத்தெழு மென்றா ழாமெனவும் - எண்
ணி யுணற்கெழு மூன்று ளராவு மிருஞ்சிறை நேமியு
நின்,—னுத்தி முலைக்கு மிடைக்கு மிடைந்தய லோட
வும் வெம்பசியால் - உயங்கு சகோர மயங்கி யுடன்
றிரி வுற்று வருந்தவுமென்,—னத்த னுளத்தினடிக்கு
மடப்பிடி யாடுக வம்மனையே-அரந்தை தூரந்து குள
ந்தை புரந்தவ ளாடுக வம்மனையே. (எ)

வடங்கெழு கொங்கை நிகர்ப்ப வளர்ந்த வடாது
பொருப்பினையின் - மகிணர் கரத்தினி லின்னும்வளை
த்திடு மாறொரு சூழ்ச்சினினை,—துடங்கழி மூன்று
புரங்களை மீண்டு முலாவ வெழுப்பிவரம் - உதவி
வெளிக்கண் விடுத்தல் கடுத்திட வொள்ளொளி முத்
தினுமேர்,—முடங்க லுறாதொளிர் நீல மயத்தினு
மொய்த்த பசும்பொனினும் - முற்ற வமைத்து விடு
த்தரு ளம்மனை மூன்றும்விண் மீதுலவ,—அடங்கிய
வன்ப ருளங்குடி கொண்டவ ளாடுக வம்மனையே -
அரந்தை தூரந்து குளந்தை புரந்தவ ளாடுக வம்ம
னையே. (அ)

(எ) என்றும் - சூரியன். மூன்றுள்-நேமிப்புள் சூரியகிரண
த்தை யுண்பது; சகோரப்புள் சந்திரகிரணத்தை யுண்பது;
அரவுகள் இரண்டையும் உண்பன. அரவு இடைக்கு இடைந்த

உய்ய வரந்தரு நித்தன் முகத்தி லுயங்க முனந்த
 கையும் - ஒண்கர மின்னு மொறுத்த லுறுதுற வாடி,
 நயப்ப மெனா,—வெய்ய நெருப்பெழு செங்கதி ருங்
 குளிர் வீசு பனிக்கதிரும் - மேவி யகங்கையி னே
 மறு கேண்மை விளைத்துவிண் ணேகுதல்போற்,—
 செய்ய மணிப்பவ ளத்தி னிழைத்த செழுந்திர ளம்
 மனையுந் - தெள்ளிய முத்தி னிழைத்த கதிர்க்குவை
 சிந்திய வம்மனையும்,—ஐய துகப்பொசி ய்த்தளி ரங்
 கையி னாடுக வம்மனையே - அரந்தை தூரந்து குள
 ந்தை புரந்தவ ளாடுக வம்மனையே. (கூ)

கதிருமிழ் நீல மணித்திரண் மொய்த்த கருஞ்சுட
 ரம்மனைநின் - கட்படை யாலடி யார்மல மோடல்
 கடுப்ப வெழுந்துலவ,—முதிரொளி துற்ற செழும்
 பவ ளத்திரண் முற்றிய வம்மனையம் - மும்மலம்
 வென்ற திறற்பிர தாப முளைத்தெழ லொத்தெழ
 வெண், — மதிரிகர் முத்த ரிராத்து வனைந்தவம்
 மாணை யதன்பிறகே - வயங்கிய கீர்த்தி திரண்டெழு
 கின்றது மாள வெழுந்துலவ,—அதிர்வளை யங்கையி
 னாலமு தாம்பிகை யாடுக வம்மனையே - அரந்தை
 தூரந்து குளந்தை புரந்தவ ளாடுக வம்மனையே. (கூ)

அம்மாணப்பருவ முற்றிற்று.

நீராடற்பருவம்.

தேங்கிய செழுங்கலைத் திங்களுக் கருள்செய்த செல்வர்முடி மீதுதானுந் - தினைத்தாமி முரிமையாற்றினைத்தாமி வேர்க்கெலாந் தீப்பிணிப் பவந்தெறுதலால், — ஒங்கிய கலித்திரைக் கங்கையொன் நேரம்மை யொத்ததா மென்றதனொடும் - உறவாடல் வேட்டெழுந் தாலென்ன விண்ணத் துயர்ந்துடிக் கூட்டமலைமேற் - றுங்கிய கிளைக்குலம் கான்மணி யைத்தனது சாதியென வேகைகூரத்-தண்கதிர்க் கடவுளொடு செங்கதிரை யண்டத் தடஞ் சுவர்ப் பிடரினேற்றி, — வீங்கிய வெலிக்கூட்ட மீன்றுவரு பாலிநதி வெள்ளீ ராடியருளே - வெறிநராச் சோலைசூழ் தென்குளத் தூரம்மை வெள்ளீ ராடியருளே. (க)

இருகவு ளுடைந்துற்று பூங்கடாங் கமழ்முகத் தெறுழ்வலிக் குழுஉக்களிமெலாம் - எழிலிக் குழாத்திற் பெயர்ந்துழி தருஞ்சிகரி யிடமாதி நான் குமாற்றத், — தருவள னடங்கத் தழீஇக்கொண்டி பின்னவை தளர்ந்துகலி கூராவகை - சாலவெதிரொன்றுக் கனந்தமாப் பெருவளன் றண்டா தளித்துவரிசூழ், — அருநில னிடத்தொருவர் தினையளவை யாற்றிடினு மருளினிலை பெறுவாழ்க்கையோ-

நீராடற்பருவம் - நீர்வினையாடற்பருவம்.

(உ) சிகரி - மலை. கலி - வறுமை. அளித்து ஒத்தவரு பாலி

டழியாத திருவுமெதி ராங்கவர்க் குதவுநின் னடிய வரை யொத்துமாக்கள்,—வெருவியய லோடத் தழ ங்கிவரு பாலிநதி வெள்ளநீ ராடியருளே - வெறி நராச் சோலைசூழ் தென்குளத் தூரம்மை வெள்ளநீ ராடியருளே. (௨)

வளைத்தமுப் புரிசைத் தலத்தினின் றயில்கொ ண்ட வாளிக்கு ழாமெழுதல்போல் - வயங்கிய பசும் பொற் றிரட்டுவட் டினையும்வல வாளித் திரளையு நெடுந்,—துளைத்தகை முகக்கடாக் குஞ்சரத் தினையுஞ் சுழிக்குமச் சுழிமூன்றினுந் - துண்ணென வெழுந்தநெட் டிடல்வானை தெய்வத் துறைப்புனற் கங்கை நதியிற்,—றிளைத்தகிற நோக்குவார்க் கிப் புனல் படிந்தாடு செய்தவப் பயனையிந்தத் - திண் பூத பரிணாம தேகத்தி லுதவுமா தீர்த்தமிது வென வியப்பு,—விளைத்துவிண் னாடும் பழிச்சவரு பாலி நதி வெள்ளநீ ராடியருளே - வெறிநராச் சோலை சூழ் தென்குளத் தூரம்மை வெள்ளநீ ராடியருளே.

திளைத்தொலி பரப்பியலை வீசும் பெருங்கடற் நீம்பயம் பருகியார்த்துச் - செல்லின மெழுந்துநெடு வான்படர்த லுந்தனது தீர்த்தம் படிந்தாடுநர்,—புரை

(௩) பூதசார தேகத்தால் எய்தற்குரிய தெய்வப்புனற்கங் கையை இவ்வுலகிற்குரிய பூதபரிணாமதேகத்தா லெய்துவிப் பது வியப்பாகலின் வியப்பு விளைத்தென்றார்.

பரிணாமம் - திரிதல்.

த்தொகை விளைக்குமல மாயைகள் மக்குழாம் பொ
ள்ளென விரிந்தோடலும் - புனாயக் கருங்குழற்
காட்டுமலர் கூரும் பொலஞ்சிறைத் தும்பிமுழு
தும்,—இறைத்துமணி வானத் தெழுந்தோட நீராடு
மேந்திளங் கொங்கைமடவார் - ஏறிட்ட மணியணி
கள் சிந்திய கரைக்கணின் னிணையடி வருந்தாவ
கை,—விதைத்துணர் நிரம்பப் பரப்பிவரு பாலிந்தி
வெள்ளநீ ராடியருளே-வெறிநராச் சோலைசூழ்தென்
குளத் தூரம்மை வெள்ளநீ ராடியருளே. (ச)

கொழுந்தாம மாடவது ஈற்றுங் குழற்கற்றை
கூட்டுவிட் டாடவதனிற் - குடிக்கொண்ட மாதர்ச்
சுருப்பின முகேகொனக் குரல்விளைத் தாடவது
சூழ்,—செழுந்தா துகுங்கஞ்ச வெள்ளனந் திரையுடு
சேர்ந்தாட வதனருகுநின் - நிருமேனி கண்டின
மெனப்பிணி முகக்குலஞ் சிறைவிரித் தாடவது
போல்,—எழுந்தாடு தெய்வப் பிணக்குழாங் கண்டு
கண்,டின்பநீ ராடவவர்தோள் - இணங்கும் பெரும்
புலவர் கைகொட்டி யாடவெள் ளீர்ப்புனற் கங்கை
புவிமேல், — விழுந்தாங் கொழுங்குகொண் டாடி
வருபாலிந்தி வெள்ளநீ ராடியருளே - வெறிநராச்
சோலைசூழ் திதன்குளத் தூரம்மை வெள்ளநீ ராடி
யருளே. (ஊ)

(ச) வான்படர்தலும் விரிந்தோடலும் புனாயத் தும்பியோட
வென இயையும். ஏறிடல் - கோத்திடல்.

(ஊ) பிணிமுகம் - மயில்.

வேறு.

ஏந்து பிறைவெண் மருப்புரற்கா லெழில்சூர் மலை
வா ரணத்திரள்கள் - எய்திப் பரவை கலக்குமலை
யேய்ப்பத் துளைந்து விளையாடி,—நீந்தி யணைந்து
கரையேறி நிறையுங் களிப்பு மீக்கொண்டு - நிலாவெ
ண் டரளக் குவைபெயர்த்து நீள்வா ரிதியின் கரைக்
கணலை,—மாந்து முகிலா லியைச்சொரிந்தான் மா
னச் சிதறும் பரப்பினிடை - வான்மீ னடுவட் பல
மதியம் வதிந்தா னிகர்ப்பச் சங்கினங்கள்,—போந்து
துயிலும் பாலிந்திப் புதுநீ ராடி யருளுகவே - பொற்
பார் குளந்தை யமுதவல்லி புதுநீ ராடி யருளுகவே.

வழியுஞ் செழுந்தேங் கமலமலர் மடவா ரமிழ்தே
புனலகத்து - மறைந்தால் யாங்க ணினைப்பிடிக்க வல்
லே மெனவஞ் சினங்கூறச்,—சுழியும் புனனி யவ்வா
று துண்ணென் றொளிப்ப மற்றவர்தாந் - துருவிக்
காணு தென்கொழுநர் சோதிப் பிரான்ற டலையெ
ன்ன,—மொழியு முறுப்போ ரிரண்டையுமே முன்
னிக் காணர் யாயிவளை - முழுதுங் காணே மென
நாணி முடிசாய்த் தொதுங்கி நிற்பவருள்,—பொழி
யும் பசிய முகில்பாலிப் புதுநீ ராடி யருளுகவே -
பொற்பார் குளந்தை யமுதவல்லி புதுநீராடி யரு
ளுகவே. (எ)

திரையுந் தனது நறும்புனலிற் றிளைத்து முழுகு
மடவார்தஞ் - செழுந்தேந் தொடையற் சுருப்பினங்

(எ) வஞ்சினம் - சபதம்.

கள சீசடசென்றகலும் படிவிலக்கி,—உரையுந் தொழிலு முள்ளமுந்தன் னுழைச்சேர்த் தழுந்து வேர் மலநோய் - ஒருவுந் தொழிலைத் தெரித்திதழி யுறழ்ப் பொன்னும் வெண்டலைபோல், — துரையுஞ் சடை போற் றுவர்க்கொடியு துணுகு மதிபோற் கரிக்கோடும் - துடங்க நடித்து வெளுத்துமறை துவலற் கரிய பரம்பொருளைப், — புரையுஞ் செல்வப் பெரும்பாவிப் புதுநீ ராடி யருளுகவே - பொற்பார் குளந்தையமுதவல்லி புதுநீ ராடி யருளுகவே. (அ)

வேறு.

முகமல ரினையொளி யுகமதி யாமென முண்டக நொந்தயர - முன்கையி லேற்றிய சங்கொடு சங்க முழங்கிக் கரைபுரள,—மகர விருங்குழை யெதிரிய கெண்டை மலங்கு கயற்குலம்வார் - வாளை கலங்கி யெழுந்து குதிப்ப வயங்கு சுணங்கிலமென்,—றக நெகு புற்புத முலையி னுடைந்திற வறல்குழல் போற்றகரம் - அணிந்தில மெனநின தடியிற் றன்கவி னழியத் திருமருவிப்,— புகழ்நிறை யுங்கம லாகரி பாவிப் புதுநீ ராடுகவே - பூரண ஞான புராதனி பாவிப் புதுநீ ராடுகவே. (ஆ)

விற்புரு வங்குழை யக்கரு நீல விழித்துணை செங்குவளை - வெல்லநின் மேனி தழைப்பமு கேளொன வீங்கிய நீர்குடையா,—நிற்புகழ் தெய்வ ளுடந்தை

(அ) தெரித்துப் பரையும் என இயையும்.

௫௬ அமுதாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழ்.

யர் மீதினீள் னீள்சிவிறித்துளையான் - நினைத்த குறுந்
துளி தம்முட லெங்கு நிரத்தலும் வானவர்தம், —
கற்புரை தோள்கள் புதைத்தன ராடக் கடவுள் சடா
மகுடக் - கங்கையவன்றலை யைந்தொடு மாடக் கா
சினி கொண்டாடப், —பொற்பு மிகுங்கம லாகரி புர
லிப் புதுநீ ராடுகவே - பூரண ஞான புராதனி பாவிப்
புதுநீ ராடுகவே. (க0)

நீராடப்பருவ முற்றிற்று.

ஊசற்பருவம்.

ஒழுகொளி பரப்பிக் கதிர்த்தெழும் பரிதியை
யொழுக்கித் திரட்டியதுபோல் - உரகமுமிழ் செம்
மணித் தூணிற்றுவி யதனும்ப ரொளிநிலாக் கான்ற
கலைகள், —முழுதுநிறை திங்களை யுருட்டி நீட்டிய
தேய்ப்ப முதிர்வயிர விட்டமிட்டம் - முழுமதியி
னின்றிழியு மமிழ்ததா காகளென்ன முத்தணி வட
ங்ககேக்கிப், —பழுதகலு நவமணிப் பலகையிடை
மூட்டியப் பலகைமேன் மதியமிழ்துணப் - பச்சிளங்
கிள்ளையொள் தேறினா லென்னப் பரிந்திருந் தருளி
முலைமேற், —புழுகொழுக வுயிர்களுக் கருளொழுகு
மமுதம்மை பொன்னாச லாடியருளே - பூரண மதி
க்கருள் புரிந்தகம லாகரீ பொன்னாச லாடியருளே.

(க0) சிவநி - நீர்வீசந் தருத்தி.

ஊசற்பருவம் - ஊசலாடிப்பருவம்.

செயலையந் தாருவை யுதைந்தாடு தொறுமச் செ
முந்தருப் பூக்கள்சொரியுஞ் - செயலுதைக் காற்
றாது தனைநீங்க வெண்ணிநந் தேவைத் தணந்துவிளை
யாட்,—டியலைமேல் கொண்டநின் மீதலர்ப் பூம்பக
ழி யினையாது சொரிவதெனவும் - இதுகண் டதற்கு
நேர் விழிச்சுரும் பீந்தருளி யிளநிலா நகைமுகிழ்
ப்ப,—அயலுறாஉங் கொடிமுல்லை யூழ்த்தலர் சொரி
ந்திட லருந்துணைமை பூண்டுதானும் - அலர்வாளீ
பெய்திடுந் திறனெனவு மேர்காட்ட வைம்படை
பொறுத்தபச்சைப், — புயலொடு பிறந்தருட் கட
லொடு வளர்ந்தமின் பொன்னாச லாடியருளே -
பூரண மதிக்கருள் புரிந்தகம லாகரீ பொன்னாச
லாடியருளே. (உ)

(உ) மகளிரால் மலரும் மரங்களுள்ளே அசோகு உதைக்க
மலர்வதும் முல்லை சிரிக்கமலர்வது மாகலின் இங்கனம் கூறி
னார். அசோகு அலர்சொரியுஞ்செயல் அம்பிகையைச் சிவபெரு
மான்பாற் சேர்க்கும்படி மன்மதபாணம் ஐந்தனுள் ஒன்றாய்த்
தன்னிடத்துள்ள மலரைச் சொரிதலை நிகர்க்க; முல்லைசொரி
தல் தானும் அதற்குத் துணைமைபூண்டு தன்னிடத்துள்ளதைச்
சொரிதலை நிகர்த்ததென்பது. மரங்கள் மகளிரான் மலருமியல்
பை “எண்மா தவிசண் பகம்பாலை புண்ணெபுன் காலியெழில்,
கொண்மா மகிழ மராவோ டசோகு குராமுல்லைமின் -பண்பாட
னீழற் படனட்ட லாடல் பழித்தலுண்ணல் - கண்ணோக்குதை
யணைத் தற்சிரித்தற்கலர்க் காடுறுமே” என்பது எனநிக.
செயலை - அசோகு. பச்சைப்புயல் - திருமால்.

நிலம்பொலி யுயிர்ப்பயிர் மலக்கொடுந் தழல்வெ
 ம்மை நீத்துமெய்ஞ் ஞானமலரா - நின்மலா னந்தச்
 செழுங்கனி கனிந்தோங்க நிறையருட் சூல்கொண்டு
 பொற்,— கலம்பொலியு முருவெலாம் பச்சென்று
 தோற்றிக் கருங்குழற் கற்றைநாப்பட் - கதிர்த்தசிறு
 கீற்றினுள் மின்னியொளி கூர்நுதற் கார்முகங் கவின
 வாங்கிச்,—சிலம்பொலிசெய் கிண்கிணிப் பருமத்தி
 னாற்பெருந் தீங்குர வெடுத்திடையராத் - திருவருட்
 டாராபொழி செய்கைக்கு வாய்ப்பவான் சேர்ந்து
 லாய் நின்றலுறழ்ப்,—புலம்பொலியு மடியார்கள் சிந்
 தைகுடி கொண்டவள் பொன்னாச லாடியருளே -
 பூரண மதிக்கருள் புரிந்தகம லாகரீ பொன்னாச
 லாடியருளே. (௩)

மனக்குல மிடைந்துபின் காட்டவிசை கொண்டா
 மும் வன்மையா னினதுருவெலாம் - மணித்திர ணி
 ராத்தெனச் சிறுவெயர் பொடித்தலும் வழிநின்று
 பணிகேட்டுநின்,—னைக்கவி னடைத்திறங் கற்கவ
 ரும் வெள்ளையனை யஞ்சிச் செவிக்காலெறிந் - தந்த
 ரக் கங்கையை மடுத்துத் துளித்துவெய ராற்றாமத்

(௩) கனிந்தோங்கப் பொழி எனவும், உறழ ஆடியருள் என
 வும், இயையும். புலம் - ஞானம்.

(௪) நடைத்திறங்கற்கவந்த வெள்ளையனை வெயரை ஆற்றுந்
 திவலை இமையோர்முதல் தரு புல் இறுதியாக நிரத்தல்,
 அனைத்து நின்மயம் என்னும் சொல்லை நிலைநிறுத்தலை ஒத்தது
 என்பது. திவலை பரவா ஏய்ப்பவென இயையும்.

திவலைபரவா,—நினக்கடிமை பூண்டுமுன் போற்றுமி
மை யோர்முத னெடுத்தருப் புல்லிறுதியின் - நிரத்
தலா லனைத்துநின் மயமெனுஞ் செஞ்சொல்லை நிலை
யுறுத் திடுவதேய்ப்பப், — புனக்கிளி நிகர்த்தமென்
நீங்கிளவி யமுதம்மை பொன்னாச லாடியருளே -
பூரண மதிக்கருள் புரிந்தகம லாகரீ பொன்னாச
லாடியருளே. (ச)

திங்களொளி காட்டுமுக மீதுலவு நாட்டச் செழுங்
கய லுதைந்துக்கலாம் - செம்பொனி னிழைத்தமக
ரக்குழைக ளுஞ்செவிச் செங்கனக ஜூலாடப், —
பங்கய விருக்கைமட மாதரது நோக்கியிரு பாலு
மிரு வேமாட்டவும் - பாயுங் கயற்குல மசைக்குமவ்
ஆசலிற் பாய்ந்திலதில் ஆசலெனநீள்,—அங்கையின்
வலித்துநனி யாட்டுதொறு நின்வா யரும்புகை
நிலவெழிலினுக் - காங்கவர் முகத்திங்கள் சாயப் புரா
ணமறை யாகம மளந்தறிவரும்,—புங்கவன் மருங்கு
குடி கொண்டவமு தாம்பிகை பொன்னாச லாடி
யருளே - பூரண மதிக்கருள் புரிந்தகம லாகரீ பொன்
னாச லாடியருளே. (ஊ)

திண்ணிய பொலஞ்சிகரி வாங்கிய பிரான்சென்னி
தெரிகலா மறையோதிமஞ் - செப்புபழி மொழிமாறு
மாறுளக் கூர்தியாய்ச் சேர்ந்துநின் றுள்சுமந்து,—
தண்ணிய நிணுதுகண் ணருள்கிடைத் துன்னுழிச்
சார்ந்திணைவ ணைடநீரக் - காள்பணியு மேல்வை

வரலும்,—கண்ணியவவ் வஞ்சனை யறிந்ததனை யல
மரக் காண்டிமென வுன்னியேறிக் - ககனத்து முன்
பின்ன தாகக் கடாவுதல் கடுப்பவெண் டரள மொய்
த்துப், — புண்ணிய மலர்ந்தனைய வெண்பலகை
யேறிநீ பொன்னூச லாடியருளே - பூரண மதிக்க
ருள் புரிந்தகம லாகரீ பொன்னூச லாடியருளே. (.)

அரவமுமிழ் செம்மணித் திரள்சுற் றிழைத்திடை
யலங்கொளிய ரித்திலத்தால்-அமைத்தத னடுச்செழு
ஞ் செம்பட் டலங்கரித் தவிர்பலகை மீதிருத்தல்,—
இரவகல வெங்கதி ருரும்பரிதி மண்டல மிளம்பணிக்
கதிர்மண்டலம் - எரிக்கடவுண் மண்டலங் கீழ்
தொட்டு முறைமுன்று மேய்ந்தபூந் தவிசிலடி
யார்,—பரவநீ நின்றநிலை யொப்பவா னந்தமெய்ப்
பண்ணவன் விழிச்சுடர்கணின் - பாலணுகு காட்சி
யப் பரிசறிந் தெம்மையும் பருஉமணித் தவிசெனக்
கொள்,—புரவுபூண் டருளென்று வேண்டுதல் கடு
ப்பவுயர் பொன்னூச லாடியருளே - பூரண மதிக்க
ருள் புரிந்தகம லாகரீ பொன்னூச லாடியருளே. (எ)

சுத்தமு மசுத்தமு மெனப்படுங் கொடுமாயை
தூணாக விருளாணவந் - தொடுத்தநெடு விட்டமாக்
கரும்பு பெரும்பகுதி தூக்கிய வடங்களாக,—வைத்
தமா யேயமே பலகையா முடிவிலா வரன்புவன
கோடிமுற்றும் - மகிழ்ந்தாடு வெளியாக வாருயிர்க்
குழவிகளை மரணம்பிறப்பென்னுநோய்,—மொய்த்த
மணி பூசல்வைத் தாட்டிக் கடைத்தலை முடங்கா

தெடுத்தணைத்து - முதுக்குறை வளித்துமேற் பர
முத்தி வீயீய்த்து மூவாத வானந்தமாம்,—புத்தமிழ்
தருத்திமெய்த் தாயாய் வளர்ப்பவள் பொன்னூச
லாடியருளே - பூரண மதிக்கருள் புரிந்தகம லாகரீ
பொன்னூச லாடியருளே. (அ)

நாந்தகப் பொருபடை விதிர்த்தனைய விமையாத
நாட்டத் தரம்பைமாரும்-நளினக் கரங்கூப்பி யெதிர்
நிற்கு முகில்வண்ண நாயகன் முதற்றேவரு,—வேய்ந்
தசெம்பொற்பெரும் பூண்களி னிழைத்தபல வேறு
குல மணிகடொறுமவ் - விரிகதிர்ப் பேதத்தி னுக்
கேற்ப நின்னூசன் மின்னிழல் பரப்புதோற்றம்,—
வாய்ந்தமெய்த் தொண்டுசெயு மன்பர்க ஞ்ளந்தொ
றும் வயங்குபரி பாகபேத-மார்க்கத்தி னுக்கிசைய
மன்னிநீ வினையாடும் வாய்மையைக் காட்ட வளி
வீழ்,—பூந்தகர வார்கருங் கூந்தலமு தாம்பிகை
பொன்னூச லாடியருளே - பூரண மதிக்கருள் புரிந்த
கம லாகரீ பொன்னூச லாடியருளே. (ஆ)

அண்டப் பரப்பெங்கு மண்டிப் படர்ந்த பே ரா
னந்த வெள்ளம்வாழ - அருட்சரியை கிரியை சிவ
யோகமொடு ஞானமெனு மதிகசிவ தருமம்வாழக்,—
கண்டவர்க் கினியநஞ் சோமேசர் வாழநின் கட்க
டைக் கருணைவாழக் - காசினி யொருங்குசிவ பத்
திசுரு பத்திசங் கம்பத்தி செய்துவாழ,—வெண்டி
ருப் பூதியுய ரக்கமணி வாழமெய் விளைக்குமஞ் செ

கூஉ அமுதாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழ்.

தைநகர் மேன்மேற் செழித்துவாழ்தல், — புண்டர
துதற்றெண்டர் தங்குழாம் வாழநீ பொன்னாச லாடி
யருளே - சூரண மதிக்கருள் புரிந்தகமலாகரீ பொன்
னாச லாடியருளே. (க0)

ஊசற்பருவ முற்றிற்று.

குளத்தூர் அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்
முற்றிற்று.

சிவஞானசுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

சிவஞானசுவாமிகள் திருநகூத்திரம்.

மன்னும் விசுவா வசவருட மேடமதி
யுன்னிரவி நாட்பகலோ தாயிலியம் - பன்னுந்
திருவாள நெய்கோன் சிவஞான தேவன்
நிருமேணி நீங்கு தினம்.

மகாபகோடாசாராய டீர்
உ. வே. சாமிநாதயர் நூல் நிலை
சென்னை. 20.

